 Czwartek, 8 (20) Stycznia 1870 r.

№ 6. ROK SIÓDMY. № 6.

DZIENNIK WARSZAWSKI

Prenumerata Miejscowa:
bez odnoszenia:
Na rok . . . 8 rsr.
„ 6 miesięcy 4 „
„ 3 miesiące 2 „
„ 1 miesiąc — 67 k.
Za odnoszenie dopłaca się 5 kop. miesięcznie.

Prenumerata Zamiejscowa:
z odsyłką pocztą:
Na rok . . 10 rsr.
„ 6 miesięcy 5 „
„ 3 miesiące 2 „ 50 k.
„ 1 miesiąc — „ 84 „

Prenumerata przyjmuje się: w Warszawie, w głównym kantorze Dyrekcji przy ulicy Miodowej N. 478 i w innych jej kantorach miejskich.—W St.-Petersburgu i Moskwie prenumerata przyjmuje się w księgarni M. Wolfa. — Za **ogłoszenia** pobiera się: za jeden raz 6 kop. od wiersza druku lub jego miejsca, za dwa razy 9 kop., za trzy razy 12 kop.—Listy przyjmują się tylko frankowane.

Artykuły nadsyłane bez warunków ze strony autora, stają się zupełną własnością Dyrekcji. Artykuły nieprzyjęte będą zwracane tylko na osobiste żądanie i zachowywane trzy miesiące; przyjęte, w razie potrzeby podlegają skróceniu.— **Artykuły i ogłoszenia** *nadsyłane do umieszczania tegoż samego dnia, powinny być złożone w Dyrekcji niepóźniej jak o godzinie 9-ej rano.*

Redakcja otwarta jest dla interesantów, codziennie od godziny 11 do 12 z rana.

WYCHODZI CODZIENNIE, PRÓCZ DNI NIEDZIELNYCH I ŚWIĄTECZNYCH.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa, dnia 8 (20) Stycznia.

NAJWYŻSZY RESKRYPT

do prezesa wydziału prawnego rady państwa, sekretarza stanu, rzeczywistego tajnego radcy barona M. A. Korfa.

Baronie Modeście synu Andrzeja! Powoławszy was w r. 1864 do pełnienia ważnych obowiązków prezesa wydziału prawnego rady państwa, byłem przekonany, że kierując się uczuciami głębokiego, stałego przywiązania do tronu i ojczyzny i szczerem pragnieniem ziszczenia moich zamiarów, światłem waszem, doświadczeniem i obszernemi wiadomościami będziecie gorliwie przyczyniać się do skutecznego i odpowiedniego Moim widokom przeprowadzenia prawodawstwa. Liczne i ważne postanowienia, rozpatrywane w radzie państwa przy ciągłym, najczynniejszym udziale waszym, świadczą, że odpowiedzieliście Memu zaufaniu. Ani nadwątlone długoletnią pracą zdrowie, ani ciężkie utraty familijne nie mogły osłabić energji i niezmordowanej gorliwości, jaką odznaczaliście się w całym ciągu chlubnej swej służby. Obok pracowitych bieżących czynności, z równem poświęceniem się i niezmordowaną gorliwością wykonywacie i liczne polecenia przezemnie wam powierzane. Za przykładem Rodzica Mego, który wam powierzył ostateczne ukształcenie prawne najukochańszych braci Moich, wezwałem was do wykładania zasad prawa synom Moim i synowcowi, i znalazłem w was dla nich przewodnika nietylko obdarzonego wiadomościami i doświadczeniem — owocami długoletniej pracy i rozmyślania—ale i stałego w przywiązaniu ku Mnie i Mojej Rodzinie, gorąco miłującego Rosję, zaszczepiającego w wykładzie swoim zasady prawdy, dobra i nieograniczonego przywiązania do ojczyzny. Jako Monarcha i Ojciec Rodziny, wynurzając wam szczerą, serdeczną wdzięczność za światłe i gorliwe prace wasze w ciągu przeszło półwiekowej świetnej służby, udzielam wam dołączone tu brylantowe znaki Cesarskiego orderu św. Andrzeja Apostoła pierwszego wezwania i pozostaję na zawsze ku wam stale przychylnym.

Na oryginale Własną Jego Cesarskiej Mości ręką napisano:
„ALEXANDER."

W Petersburgu, 1 stycznia 1870 r.

Komisja Rządowa Sprawiedliwości ogłasza, iż Komitet Urządzający w Królestwie Polskiem, na 320 posiedzeniu w dniu 17 (29) Października r. b. odbytem, zapisy: *a)* dla instytucji jałmużniczej przy kościele św. Kazimierza w Warszawie rs. 90, *b)* dla szpitala św. Rocha rs. 1,350, *c)* dla instytutu św. Kazimierza przy ulicy Tamka rs. 1,350, *d)* dla ochron zostających pod opieką warszawskiego towarzystwa dobroczynności rs. 1,350, i *e)* dla instytutu głuchoniemych i ociemniałych rs. 750—przez niegdy Bronisława Krzyżanowskiego, testamentem na dniu 27 Stycznia 1866 roku sporządzonym, poczynione, w myśl art. 910 K. C. z zachowaniem praw osób trzecich i pod warunkami w testamencie wyszczególnionemi zatwierdził.

Komisja Likwidacyjna w Królestwie Polskiem, podaje do powszechnej wiadomości, iż wynagrodzenia likwidacyjne, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 30 Grudnia (11 Stycznia) $1869/_{70}$ r.: w ilości rs. 96 kop. 69, *Baranieckiemu*, właścicielowi części wsi Karczewczyzna, położonej w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Kalwaryjskim, asygnowane będą z Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 20 kop. 58, *Bernerowi*, właścicielowi wsi Przybranowo, położonej w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Radiejewskim, Gminie Służewo, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy.

Magistrat miasta Warszawy. — Niegdy Wawrzyniec Józef Zacharkiewicz Członek Warszawskich Departamentów Rządzącego Senatu testamentem własnoręcznym w d. 8 (20) Grudnia 1848 r. sporządzonym, między innemi legatami przeznaczył procent od sumy rs. 5,400 na nieruchomości w Warszawie pod L. 1778*c* hypotecznie zabezpieczonej na rzecz kucharek i lokai wyznania chrześcjańskiego w mieście Warszawie, celujących wiernością i dobrem sprawowaniem się. Testator w § 3 obowiązek kucharek i lokai tak określa: „Do ubiegania się o nagrodę będą mieć prawo nietylko ci którzy noszą nazwę lokai i w liberji chodzą, ale również i ci służący którzy chociaż nie noszą liberji ani nazwy lokai, przecież służąc u osób mniej zamożnych, nietylko obowiązki lokajskie ale częstokroć i inne pracowitsze pełnią. Podobnież ma się rozumieć o kucharkach, że nietylko te będą miały prawo ubiegać się o nagrody które wyłącznie poświęcają się samym obowiązkom kucharek, ale także i takie które służąc do wszystkiego (jak nazywają w domach niezamożnych) obok obowiązku kucharki inne np. młodszej wypełniać będą. Z procentu rs. 270 wynoszącego corocznie w dzień św. Józefa przyznawane i wypłacane będą trzy nagrody: 1-a wielka rs. 150, druga rs. 75, trzecia rs. 45; pierwsza nagroda wieka przyznaną będzie kucharce lub lokajowi którzy przez lat 20 nieprzerwanie i nienagannie służyli u jednego państwa, pana lub pani, albo też u ich zstępnych z prostej linji, druga nagroda przyznaną będzie za lat 15, trzecia za lat 10, takiejże ciągłej i nienagannej służby. Do nagród tych mają prawo ubiegać się wyłącznie kucharki i lokaje z wyłączeniem wszystkich innych służących; pierwszego roku po śmierci testatora, skoro się fundusz z procentu na przeznaczone nagrody uzbiera, ma być wypłacony samym kucharkom, drugiego samym lokajom i tak następnie wiecznemi czasy." Obowiązek rozdziału tych nagród włożył testator na Magistrat m. Warszawy, pod przewodnictwem Prezydenta Miasta. Według powyższego porządku w r. 1870 przypada kolej rozdziału wspomnionych nagród między kucharki. Kandydatki chcące ubiegać się o ich uzyskanie winny przy podaniu do Magistratu miasta tutejszego dołączyć następujące dowody: 1) metrykę urodzenia; 2) książeczkę legitymacyjną; 3) świadectwo pana lub pani co do konduity poświadczone co do tożsamości podpisu i rzetelności przez właściwego Komisarza Policji Wykonawczej i JW. Ober-Policmajstra m. Warszawy; 4) książeczkę służbową. W razie braku któregokolwiek z tych dowodów kandydatki o ich uzupełnienie wzywane nie będą i wprost jako niemające prawa ubiegać się o nagrody, w listę kandydatek zamieszczone nie zostaną. Termin do składania podań wraz z dowodami wyznacza się do d. 26 Lutego (10 Marca) 1870 r. po tym zaś terminie żadne podania przyjmowane nie będą. Prośby i świadectwa przedstawiane być winny na stemplach właściwej ceny.

Magistrat miasta Warszawy. — Po zamknięciu księgi rachunków otrzymane wypadki co do ruchu uczestników i ich należności w ciągu upłynionego roku 1869 w Warszawskiej Kasie Oszczędności przy porównaniu ich z rokiem 1868 są następujące:

Z początkiem roku 1868 było uczestników .	17,805
W ciągu roku 1868 przybyło po odtrąceniu ubyłych uczestników	873
Zatem na rok 1869 było uczestników . .	18,678
W ciągu roku 1869 przybyło po odtrąceniu ubyłych uczestników.	984
Pozostało uczestników na rok 1870 . .	19,662
Posiadany kapitał przez uczestników z początkiem roku 1868 wynosił	rs. 635,129 kop. $15\frac{1}{2}$
W ciągu roku 1868 po odtrąceniu wypłat od wpływów, kapitał wraz z procentem zwiększył się o	rs. 23,378 kop. $29\frac{1}{2}$
Ogólny zatem kapitał uczestników na rok 1869 czynił . .	rs. 658,507 kop. 45
W ciągu roku 1869 po odtrąceniu wypłat od wpływów, i dodaniu przyznanego procentu, kapitał zwiększył się o . . .	rs. 74,911 kop. 42
Przeto ogólny kapitał uczestników na rok 1870 wynosi . .	rs. 733,418 kop. 87

a) Uczestnicy złożyli: w ciągu roku 1868 na 2,758 nowych książeczek oszczędności i na 14,422 dawnych

	rs. 249,039 kop. 39
W ciągu roku 1869 na 3,036 nowych książeczek oszczędności i na 16,661 dawnych	rs. 316,117 kop. $11\frac{1}{2}$
Zatem w roku 1869 na więcej 278 nowych książeczek oszczędności i na więcej 2,239 dawnych, złożyli więcej o . . .	rs. 67,077 kop. $72\frac{1}{2}$
b) Procent w roku 1868 wynosił	rs. 24,612 kop. 1
Procent w roku 1869 wynosił	rs. 26,825 kop. $8\frac{1}{2}$
Zatem w roku 1869 procent okazał się większy o	rs. 2,213 kop. $7\frac{1}{2}$

c) Wypłacono: w ciągu roku 1868 uczestnikom 5,478, w kapitale rs. 248,170 kop. $54\frac{1}{2}$, w procencie rs. 2,102 kop. 56; umorzono książeczek oszczędności 1,885;—w ciągu roku 1869 uczestnikom 5,817 w kapitale rs. 265,781 kop. $20\frac{1}{2}$, w procencie rs. 2,249 kop. $57\frac{1}{2}$; umorzono książeczek oszczędności 2,052; zatem w roku 1869 uczestnikom mniej 339, wypłacono w kapitale więcej rs. 17,610 kop. 66, w procencie więcej rs. 147 kop. $1\frac{1}{2}$, umorzono książeczek oszczędności więcej 167.

Warszawska Kasa Oszczędności przeszła pod zarząd Magistratu miasta Warszawy z początkiem roku 1867 i w owym czasie miała uczestników 17,816 posiadających kapitał rs. 686,634 kop. 42.

W ciągu następnych trzech lat to jest po koniec roku

1869 liczba uczestników do 19,662 wzrosła czyli o 1,846 uczestników powiększyła się, a kapitał przez nich posiadany doszedł do sumy rs. 733,418 kop. 87, czyli zwiększył się o rs. 46,784 kop. 45.

Wzrost ten liczby uczestników i kapitału przez nich posiadanego, jest dowodem zaufania w lokacji funduszów w Kasie Oszczędności, jako też uznania dobroczynnych skutków tej instytucji, która daje możność gromadzenia z drobnych kwot, pewnego funduszu w nagłych i nieprzewidzianych razach pomoc przynoszącego, potrzeba tylko, aby ludzie z pracy żyjący, przejęli się tym duchem przezorności i przez oszczędne używanie zarobków starali się o zabezpieczenie swego bytu.

W rozkazie Warszawskiego Ober-Policmajstra do Policji Wykonawczej zamieszczono: Z wykazu nadesłanego mi przez Prezydenta m. Warszawy, przy odezwie z d. 5 (17) b. m. i r. za Nr. 57, okazuje się, że losawanie konskryptów, należących do teraźniejszego poboru, będzie się uskuteczniać w następujących dniach: 1) Stałych mieszkańców starozakonnych: 12 (24) stycznia, z cyrkułów: Wolskiego i Łazienkowskiego; 13 (25) stycznia, z cyrkułów: Zamkowego, Sobornego i Jerozolimskiego; 14 (26) stycznia, z cyrkułów: Bielańskiego i Powązkowskiego i 15 (27) stycznia, z cyrkułów: Nowoświetskiego i Pragskiego, a także starozakonnych ludności niestałej ze wszystkich cyrkułów. 2) Stałych mieszkańców chrześcjan: 22 stycznia (3 lutego) r. b. z cyrkułów: Sobornego i Bielańskiego; 23 stycznia (4 lutego), z cyrkułów: Zamkowego i Łazienkowskiego; 24 stycznia (5 lutego), z cyrkułów: Powązkowskiego, Wolskiego i Pragskiego i 26 stycznia (7 lutego), z cyrkułów: Jerozolimskiego i Nowoświetskiego. 3) Niestałych mieszkańców chrześcjan: 2 (14) lutego, z cyrkułów: Zamkowego i Pragskiego; 3 (15) lutego, z cyrkułów: Sobornego, Bielańskiego, Powązkowskiego i Wolskiego i 4 (16) lutego, z cyrkułów: Jerozolimskiego, Łazienkowskiego i Nowoświetskiego. O czem zawiadamiam policję wykonawczą, w celu akuratnego wykonania. — Niektórzy z niższych stopni uwolnionych na nieograniczony urlop z tutejszej pożarnej komendy, ubrawszy się w mundury, przepisem dla stopni na czynnej służbie w rzeczonej straży zostających, w widokach pozyskania tak zwanej kolendy, chodzili po domach z powinszowaniem w dzień Nowego-Roku, skutkiem czego mieszkańcy z łatwością mogą być wprowadzeni w błąd, przypisując tak niewłaściwe postępowanie zostającym na czynnej służbie żołnierzom, przez co ci ostatni, którym podobne postępowanie surowo jest zabronionem i czego wreszcie nie dopuszczają się, cierpią na opinji u mieszkańców. Powoławszy winnych do surowej odpowiedzialności, pelecam policji wykonawczej ściśle śledzić i w razie dostrzeżenia na podobnem postępowaniu którego z urlopowanych niższych stopni pożarnej lub policyjnej komendy, takowego natychmiast aresztować i donosić mnie; w ogólności zaś ściśle przestrzegać, ażeby nikt z tych ludzi nie nosił mundurów, przeznaczonych dla stopni zostających na czynnej służbie, bez oznak przepisanych dla urlopowanych.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa,

dnia 8 (20) Stycznia.

W obecnych okolicznościach wielką ciekawość budziła odpowiedź austrjackiego kanclerza państwa hr. Beusta, na adres izby handlowej w Reichenbergu, zalecający temu reprezentantowi wspomnionej izby w radzie państwa ścisłe bronienie konstytucji. Hr. Beust oświadcza, że celem jego życzeń jest zadowolnienie wszystkich narodowości zostających pod berłem cesarza austrjackiego; lecz dla osiągnięcia tego celu, nigdy nie miał na myśli poświęcenia konstytucji i żywiołu niemieckiego. Ponieważ i w memorjale mniejszości gabinetu także naprzód było wystawione zadowolnienie różnych narodowości, a potem utrzymanie konstytucji, przeto okazuje się, że kanclerz państwa nie zupełnie zgadza się z poglądami zwycięzkiego odcienia gabinetu, który na pierwszym planie stawia utrzymanie konstytucji i tylko w jej granicach dopuszcza zadosyćuczynienie żądaniom narodowości. Stanowisko zatem kanclerza państwa względem gabinetu przedlitawskiego nie jest zbyt pomyślne.

Za przykładem dzienników berlińskich i sztokholmski dziennik *Posttidningen* zaprzecza podanej przez pisma wiedeńskie wieści, jakoby Szwecja i Norwegja jednocześnie z Danją, przesłały do dworu berlińskiego i wiedeńskiego memorjał, domagający się wykonania artykułu 5-go traktatu pragskiego.

Onegdaj wieczorem w Paryżu, z powodu udzielenia dnia poprzedniego przez ciało prawodawcze upoważnienia do wytoczenia procesu Rochefortowi, przed gmachem ciała prawodawczego i przed redakcją dziennika *La Marseillaise*, zebrały się dość liczne grupy, ale nie miały groźnego charakteru; następnie na bulwarach potworzyły się takie zbiegowiska, że policja zmuszona była oczyszczać trotoary, ale nigdzie nie spotykała oporu. Dla bezpieczeństwa jednak, konne patrole przebiegały miasto. Jeszcze liczniejszych zbiegowisk spodziewają się w dniu wprowadzenia sprawy Rocheforta, ale należy przewidywać, że tak samo jak onegdaj, nie będą one miały złych następstw. Tymczasem gabinet przez swą stanowczość i umiarkowanie coraz bardziej się utrwala. Przewidywania niektórych dzienników, przeciwnych wytoczeniu procesu Rochefortowi, iż gabinet w sprawie tej w ciele prawodawczem zyska bardzo małą większość, jak wiadomo, nie sprawdziły się. Cała ludność pracująca jest przeciwną knowaniom Rocheforta i całego stronnictwa nieprzejednanych, i dla tego zawsze będzie stawała po stronie gabinetu, kiedy ten z równą stanowczością jak dotychczas będzie usiłował poskramiać te knowania.

Prezesem kortezów hiszpańskich obrany został, znaczną większością Zorilla, którego współzawodnikami byli Rios-Rozas i Figuerola.—Powstanie na w. Kubie zbliża się do końca. Minister osad na posiedzeniu kortezów, odczytał doniesienie o złożeniu broni przez 3,000 powstańców, po bitwie w której poległo ich przeszło 80.

Wiadomości z pola wojny brazylijsko-paragwajskiej, ciągle są sprzeczne. Ze źródeł brazylijskich jak już wspominaliśmy, donoszono, że Lopez z kordylierów Maracayn przeszedł do pustyni Vaccaria w prowincji brazylijskiej Grosso-Motto, i że wojna już jest skończona; ze źródeł zaś paragwajskich zapewniano, że Lopez nie opuścił kraju i ani się schronił do Boliwji, ani przeszedł do Brazylji, ale trzymał się w kordyljerach Maracayn, mając 8,000 wojska paragwajskiego i 1,500 krajowców indjan, i dalej zamierzał walczyć, w Brazylji zaś rozpuszczono wieści o ukończeniu wojny, dla usprawiedliwienia odwołania wojsk z Paragwaju.

Wiadomości telegraficzne.

* *Kalisz, 3 (15) stycznia.* Dla budowy linji drogi żelaznej od Oleśnicy do komory Szczypiorno, na granicy rusko-pruskiej, koło Kalisza, zawiązało się w Prusach towarzystwo, w którem uczestniczą pp. Lipski, Reichenbach, Plan i Stalberg. Koszta budowy tej drogi obliczone zostały na 3,800,000 talarów. (*Birż. Wied.*).

* *Ryga, 3 (15) stycznia.* Parostatek angielski *Junona* rozbił się koło Domesness, u wejścia do zatoki Rygskiej. (*Tamże*).

* *Praga, 17 (5) stycznia.* Na dzisiejszem posiedzeniu sądu przysięgłych, redaktor *Narodnich Listów* Arbes (oskarżony o przestępstwo poduszczania, popełnione zapomocą łżenia świadków), uznany został za niewinnego. (*Cor. Bür.*)

* *Peszt, 17 (5) stycznia.* Prezes ministrów hr. Andrassy, odpowiadając na interpelację Tiszy w kwestji pogranicza wojskowego, oświadczył, że nie kontrasygnował listu własnoręcznego cesarskiego do ogólnopaństwowego ministra wojny, i że przeto czynności monarchy, jako najwyższego wodza armji, nie można odmawiać charakteru postępowania z własnego natchnienia. Całość Węgier uznaną została w zupełności w samym liście własnoręcznym. Wzburzenie umysłów w pograniczu wojskowem uspokoi się, jak skoro mieszkańcy pogranicza przekonają się, że ich interesa materjalne i narodowe nie są zagrożone. Izba przyjmuje tę odpowiedź do wiadomości. (*Tamże.*)

* *Paryż, 18 (6) stycznia, godzina 1-a min. 30 z rana.* Wieczór wczorajszy minął bez znaczniejszych rozruchów. Rozmaite demonstracje, które miały miejsce od godziny 6½ wieczorem w pobliżu pałacu Bourbon i redakcji dziennika *Marseillaise*, nie miały wcale takiego charakteru, któryby mógł budzić obawy. Na bulwarach zgromadziły się były wielkie masy ludu, lecz ani miane były mowy podżegające, ani też nie zaszły żadne takie rozruchy, któreby zasługiwały na wzmiankę. Kawiarnie stoją jeszcze dotąd po większej części otworem i są licznie zwiedzane. Policja była silnie reprezentowaną na miejscu i rozpędzała w niektórych punktach tłumy stojące na trotuarach, co zresztą dokonane zostało wszędzie bez oporu. Patrole jazdy objeżdżają rozmaite części miasta, lecz nie znalazły dotąd nigdzie powodu do wdawania się. (*Wolffs T. B.*)

* *Paryż, 18 (6) stycznia. Gazette des Tribunaux* donosi: Wczoraj około godziny 6-ej wieczorem, banda zgromadzona przed pałacem Bourbon i złożona z 400 indywiduów, wydawała okrzyki: „Niech żyje Rochefort! Niech żyje rzeczpospolita! Precz z Ollivier'em!" Banda ta, będąc rozpędzoną przez sierżantów miejskich, udała się przed dom zajmowany przez redakcję gazety *Marseillaise* i wydawała tam takież okrzyki. Inna banda, złożona z 200 indywiduów, przechodziła o tejże godzinie przez ulicę St. Denis, wydając okrzyki podżegawcze. Około godziny 11-ej, banda złożona po większej części z młodych ludzi i dzieci, przechodziła przez przedmieście Montmartre, śpiewając marsyljankę i wydając okrzyki: „Niech żyje Rochefort!" Banda ta rozproszoną została kijami przez właścicieli zakładów i przez samychże przechodniów. Około północy, silne patrole jazdy przeciągały stępo przez bulwary, oddziały zaś sierżantów miejskich rozpraszały bandy. (*Cor. Bür.*)

* *Paryż, 18 (6) stycznia.* Raspail umarł wczoraj na zapalenie płuc. Pogrzeb odbędzie się jutro. Zapewniają, że znaczna liczba wyborców Raspail'a przybędzie jutro na pogrzeb. (*Wolffs T. B.*)

* *Sztokholm, 17 (5) stycznia. Posttidningen* oświadcza, że całkiem bezzasadną jest wiadomość podana przez dzienniki, jakoby Szwecja, Norwegja i Danja przygotowywały wspólne memorandum w przedmiocie wykonania traktatu pokoju prażskiego. (*Tamże*).

* *Madryt, 17 (5) stycznia.* Zorilla obrany został prezesem kortezów 109 głosami; inni dwaj kandydaci, Rios Rosas i Figuerola, uzyskali: pierwszy 61, drugi zaś 39 głosów. (*Tamże*).

* *Kair, 18 (6) stycznia.* Komisja międzynarodowa do zreformowania sądów zamknęła wczoraj swoje posiedzenia. Sprawozdanie ułożone wspólnie uznaje niezbędność reform; takowe mają być zaproponowane przez rząd co do sądów cywilnych i kryminalnych. (*Tamże*).

* *Lizbona, 15 (3) stycznia.* Lopez przebył kordyljery Maracayna i wszedł na terytorjum Vaccaria, należące do prowincji brazylijskiej Matto-Grosso. Hr. d'Eu skierował się ku Ignatomy, piątej stolicy Lopeza, zajętej już przez wojska brazylijskie, ścigając go dalej. (*Cor. H. B.*).

*(Zarząd stowarzyszenia spożywczego Merkury) oznajmia, że wszedł w stosunek rabatowy z zakładem wyrobów pieczętarskich pana Ludomira Makowskiego, znajdującym się przy ulicy Krakowskie Przedmieście Nr 417. W zakładzie tym są do nabycia następne przedmioty: pieczątki do laku i do tuszu, praski, litery sztychowane, blaszki na drzwi i pieczątki papierowe.—Kupujący otrzymywać będą marki zwrotne opatrzone znakiem pisanym *W*.

* (Kronika pożarów). Podług otrzymanych z 10-ciu gubernij kraju tutejszego, w drugiej połowie listopada 1869 r. miały miejsce znaczniejsze pożary w następujących miejscach:

1) *W gubernji warszawskiej:* W dniu 19 listopada (1 grudnia), we wsi Model, spaliła się cukrownia, oszacowana na rs. 450,000.

2) *W guberuji kaliszskiej*: W d. 13 (25) listopada, we wsi Bogdanowie (w pow. kaliszskim), spaliła się stodoła ze zbożem, zaasekurowana na rs. 6,337.

3) *W gubernji petrokowskiej*: W d. 11 (23) listopada we wsi Rudy-Podzielów (w pow. rawskim), spaliły się dwa domy z ruchomościami i gotowizną rs. 513. W ogóle straty wynoszą rs. 1,038.

4) *W gubernji radomskiej*: W dniu 31 października (12 listopada), we wsi Wierzchowisku (w pow. opoczeńskim), spaliły się dwie stodoły ze zbożem i narzędziami rolniczemi, skutkiem czego strata wynosi rs. 2,000.

5) *W gubernji kieleckiej*: W d. 18 (30) listopada, we wsi Jeżówce (w pow. miechowskim), spaliła się stodoła z młocarnią, zaasekurowana na rs. 2,930.

6) *W gubernji siedleckiej:* W dniu 18 (30) listopada, we wsi Domanicach (w pow. siedleckim). spaliło się troje dzieci wraz z domem niezaasekurowanym.

7) *W gubernji płockiej:* W d. 7 (19) listopada, we wsi Września (w pow. sierpeckim), spaliły się dwa budynki na rs. 810 zaasekurowane.

8) *W gubernji łomżyńskiej:* Z 13 (25) na 14 (26) listopada, we wsi Gerwatach, spalił się wiatrak zaasekurowany na rs. 1,500. Z wyprowadzonego śledztwa okazało się, że sprawcami pedpalenia byli młynarze z ościennej wsi Kamieńca: Karol Kraszewski i Tomasz Piotrowski.

9) *W gubernji suwałkskiej*: W d. 10 (22) listopada, we wsi Kiermelinie (w pow. marjampolskim), spaliła się stodoła zaasekurowana na rsr. 720; nadto stały się pastwą płomieni ruchomości, zapase zboża, siana i słomy, ocenione na rs. 1,600.

W drugiej połowie listopada 1869 r. było w ogóle pożarów 29; wynikły one z rozmaitych przyczyn (w tej liczbie 1 wypadek rozmyślnego podpalenia). Straty w ogóle wynoszą rs. 467,970, czyli więcej w porównaniu z drugą połową października o rs. 399,365.

*(**Kurjerek**). I znów dziś w nocy śnieg popruszył nieco, a co dziwniejsza, że choć mały, sprawił nam jednak sannę może nie trwałą, lecz dość gładką, którą część warszawian cieszy się od rana, pomimo wiatru co miota w oczy przechodniów i siedmiostopniowego mrozu. Woda na Wiśle opadła i kra znów płynąć zaczyna.

— Mroźny wieczór wczorajszy nie przeszkodził publiczności zgromadzić się dość licznie do sali wielkiego teatru, gdzie w dwóch aktach z „Violetty", przed baletem „Córka źle strzeżona" debiutował w roli Germonta, po Kellerze, p. Zabierzowski. Młody ten śpiewak kształcił się pierwotnie pod kierunkiem p. Kozieradzkiego, ostatecznie zaś w szkole śpiewu dyrektora Quattriniego—posiada on głos nadzwyczaj przyjemny i rozciągły nawet, lecz widocznie nieśmiałość debiutancka przy pierwszem wystąpieniu na scenie, przeszkodziła mu władać nim swobodnie. Tęż samą nieśmiałość widać było i w akcji p. Zabierzowskiego. W każdym razie, śpiewak ten ma przed sobą przyszłość, a gdy oswoi się ze sceną i opanuje wzruszenie miotające zwykle nerwami debiutantów... głos jego z natury piękny, stać się może nader pożytecznym dla sceny.—Publiczność uwzględniając te powody, przyjęła p. Z. życzliwie i przywołała go po skończeniu obydwóch aktów opery. Panna Kwiecińska i Filleborn śpiewali wczoraj tak jak nigdy może... szczególniej też pierwszy nasz tenor, znajdując się widocznie w szczęśliwem usposobieniu, wykonał całą dramatyczną scenę w akcie trzecim, z takim zapałem w grze i z taką potęgą w głosie, że do entuzjazmu doprowadził słuchaczy.

— Drugie przedstawienie „Córki źle strzeżonej" powiodło się i wczoraj świetnie. Skrzydlaty taniec panny Cholewickiej, wdzięcznie wykonane pas walcowe p. Dylewskiej z Turczynowiczem, mianowicie zaś, prześlicznego układu *pas des huits*, wywoływały ciągłe i grzmiące oklaski. Rozumie się, że spłynęły one obficie na p. Cholewicką i Rządcę po ostatniem ich *pas de deux*, na końcu drugiego aktu. Słowem, „Córka źle strzeżona" należy z pewnością do liczby najsympatyczniejszych kreacij choreograficznych, pomimo arcy skromnej wystawy, której najkosztowniejszym ornamentem jest... słoma i to nie zbyt ściśle wiązana w snopy.

— Pojutrze, czyli w sobotę, liczbę zabaw karnawałowych pomnoży wieczór tańcujący w „Harmonji" dla członków tego towarzystwa, ich rodzin i zaproszonych gości.

— Wielu kupców tutejszych powróciło już z dorocznego jarmarku lipskiego, który jednak nie był zbyt ożywionym w tym roku.

— Wśród karnawałowych zabaw, dokonywają się także i poważne, naukowe prace—i słusznie, bo dla ludzi głębiej myślących życie jest jednym wielkim postem, rekolekcją ducha, badającego wiecznie myśl Bożą, rozpryśniętą w tajemniczej naturze wszech świata. Mówimy to z powodu dzieła doktora Levittoux p. t. „Filozofja natury", które obecnie wyszło w drugiej edycji, lecz wzbogaconej przez autora i dopełnionej nowemi studjami, szczególniej w miejscach gdzie p. Levittoux rozwija swoje o Bogu i naturze pojęcia.

— Obok poważnych, jawią się także lekkie, umysłowe prace: tak, jeden z literatów tutejszych tłumaczy dla sceny (zapewne Rozmaitości) nową komedję Wiktora Sardou p. t. „Frou-Frou", która w teatrach francuzkich wielkiem się cieszy powodzeniem.

— Dziś zaczęto rozdawać ciepłą strawę czterystu pięćdziesięciu ubogim tutejszym. Pożywienie to stanie się prawdziwem dobrodziejstwem, wydawane będzie w ochronach warszawskich i na Pradze.

— Dziś w teatrze dobroczynności p. Mochamed-Izmael daje zapowiedziane już przedstawienie na dochód ubogich tegoż towarzystwa.

— Dziś także, odbędzie się w resursie obywatelskiej koncert orkiestry warszawskiej na benefis jej dyrektora p. Lewandowskiego.

— Odczyt p. Dzikowskiego o dramacie Słowackiego „Mazepa" spełni się jutro — poczem znowu nowi prelegenci, mianowicie zaś doktorzy, Mikołaj Bruner i Teofil Zdzieński, odzywać się tam będą. I któżby się spodziewał, że tylu aż uczonych mężów mieści się w Warszawie!

— W przyszłą sobotę, czyli pojutrze, b. aktor teatrów: krakowskiego i lwowskiego, p. Zamojski, wystąpi jako gość na scenie tutejszej w roli Cześnika Raptusiewicza „Zemsta za mur graniczny".

— Koncert wokalny, jaki niedawno uczenice i uczniowie p. Troschla wykonali w resursie obywatelskiej, powtórzy się tam podobno na dochód ubogich.

— Próby z opery Meyerbeera „Odpust w Ploermel", którą artyści włoscy zaraz po Safo wykonać mają, już się rozpoczęły.

— W mieście Czerwińsku odnowiony został wspaniały kościół starożytny (z XII wieku); proboszcz miejscowy kanonik Żurawski zamierza dobudować do tego kościoła dwie kaplice.

— Do Kalisza ma przyjechać nowe towarzystwo dramatyczne, pod kierunkiem p. B. Leszczyńskiego, który debiutował jako gość kilka razy na scenie tutejszej; w Nowym Dworze rozpoczną się wkrótce przedstawienia towarzystwą dramatycznego, które pozostawało przedtem pod kierunkim p. Ortyńskiego.

— Dziś przypada dwóch patronów: św. Sebastjana i Fabjana. Ludowe przysłowie powiada że:

„Na święty Fabjan i Sebastjan święty,
Nie jeden może poodmrażać pięty".

Inne przysłowie utrzymuje, że jeśli w tym dniu chmurno będzie, to i przez cały rok pogody się nie spodziewać. Oby więc słońce choć na chwilę do nas dziś wyjrzało!

— W cyrkule Sobornym, na ulicy Koźlej, znaleziono podrzucone nieżywe wczesne dziecko, obwinięte w gałgany. W celu wyśledzenia winnej podrzucenia dziecięcia, przedsięwzięto należytę środki.

— W dniu onegdajszym, w cyrkule Powązkowskim, Piotr Piątek, żołnierz dymisjonowany, lat 50 wieku liczący, w domu pod Nr. 2443 zamieszkały, nagle zmarł.

— Na Pradze, znaleziono na ulicy w stanie osłabionym niewiadomą z nazwiska kobietę, lat około 35 mieć mogącą, ubraną w ubogą odzież, która w drodze do szpitala zmarła. O czem w celu wyprowadzenia śledztwa, zawiadomiono sąd i ze strony policji zarządzono dochodzenie.

— W cyrkule Jerozolimskim, w domu pod Nr. 1045, Stanisław Miaszczański, czeladnik rzeźniczy i Franciszka Chojnacka, zapaliwszy w piecu węglem kamiennym, zasunęli rurę zbyt wcześnie, skutkiem czego zagorzeli i zaledwie po udzieleniu im pomocy lekarskiej, przywróceni zostali do przytomności. Odesłano ich do szpitala Dzieciątka Jezus.

— Alfons Jende obywatel, przechodząc podczas przejazdu wagonu konnej drogi żelaznej, na rogu ulic Krakowskie-Przedmieście i Królewskiej, został uderzony dyszlem i skutkiem upadku, uległ stłuczeniu nieszkodliwemu twarzy. Winny nieostrożnej jazdy powołanym będzie do kary.

— W cyrkule Sobornym, w domu pod Nr. 2178, wpuszczona do piwnicy beczka z octem, spadła na 9-letniego chłopca starozakonnego Abrama Seler, któremu przygniotła nogę prawą z przełamaniem kości. Chłopca odesłano na kurację do szpitala starozakonnych.

— W cyrkule Bielańskim, starozakonna Brandli Klaczka, przybyłej z Wilna, skradziono rs. 400 w biletach bankowych, brylantowe kolczyki wartości rs. 150 i 6 sznurków pereł wartości rs. 150. Podejrzany w dopuszczeniu się tej kradzieży, razem z nią zamieszkały starozakonny zbiegł. Poszukiwanie zarządzono.

* (O ś w i e t l e n i e). Latarnie gazowe miejskie, dziś, jutro i pojutrze to jest 8 (20), 9 (21) i 10 (22) stycznia, powinny być zapalane o godzinie 4-ej minut 45 wieczorem, a gaszone—dziś o godzinie 12-ej wieczorem, jutro o godzinie 1-ej z rana, a pojutrze o godzinie 2-ej z rana.

* *Kursa monet zagranicznych w Warszawie.*

Za talar	*wczoraj* rs. 1	kop. 21	*dziś* rs. 1	kop. 21.
Za frank	„ „ —	„ $33\frac{1}{2}$	„ „ —	„ $33\frac{1}{2}$.
Za złoty reń.	„ „ —	„ 68	„ „ —	„ 68.

NB. Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła i może tylko służyć za wskazówkę.

---

* (O t w a r c i e s z p i t a l a). Gazeta *Wiest'* donosi, że 3 (15) stycznia, o godzinie 12-ej w południe, miało miejsce poświęcenie i otwarcie szpitala Aleksandrowskiego siemionowskiego i jego cerkwi, mieszczącej się w samym szpitalu. Szpital ten przebudowywany był w ciągu trzech lat. Urządzony on jest na 400 osób. Szpital ten należał dotąd do pułku siemionowskiego lejb-gwardji, obecnie zaś oddany on został pod zarząd ogólny szpitalów wojskowo-lądowych. Szpital pomieniony założony został w 1799 roku, przez spoczywającego w Bogu Cesarza Aleksandra I, własnym Jego kosztem. Przy poświęceniu znajdowali się pomocnik głównodowodzącego jenerał-adjutant baron Bistrom, jenerał-adjutant von Kaufman, pomocnik naczelnika sztabu jenerał-major z orszaku Jego Cesarskiej Mości Herschelmann, jenerał - lejtnant Schwebs, radca tajny Smielski, inspektor lekarski wojskowo-okręgowy rzeczywisty radca stanu Ritter i wiele innych osób.

* (K w e s t j a d r ó g ż e l a z n y c h). Podług *Gońca Urzędowego*, wszystkie roboty ziemne na budującej się drodze żelaznej orłowsko-jeleckiej, na przestrzeni 45 wiorst w obrębie powiatu jeleckiego, ukończone zostały w listopadzie, wówczas właśnie, gdy zaczynały się mrozy; podkłady i relsy zostały ułożone. Prowadzenie robót ziemnych, z powodu nagromadzenia znacznej liczby robotników, spowodowało podskoczenie cen wszystkich artykułów użytku powszechnego, zwłaszcza zaś zapasów żywności. Drożyzna nie zmniejszyła się i po ukończeniu robót. Łatwość w znalezieniu zarobku na drodze żelaznej wywarła niejaki wpływ na podniesienie cen za roboty rolne.

* (G i m n a z j u m ż e ń s k i e.—Z j a z d n a t u r a l i s t ó w i l e k a r z y). *Kijewlanin* donosi, że w Niemirowie otwarte zostało gimnazjum żeńskie.—Podług tejże gazety, wydział lekarski uniwersytetu kijowskiego wybrał członków do komitetu mającego porobić przygotowania do przyszłego zjazdu naturalistów i lekarzy, który ma odbyć się w Kijowie w 1871 roku. Wybrani zostali pp. Matzon, Chrząszczewski, Gübbenet, Bec i Peremieżko.

* (W y p r a w y). Z kraju Ussuryjskiego donoszą gazecie *Diejatielnost'*, że z rozporządzenia głównego naczelnika kraju, mają być posłane wkrótce trzy wyprawy, mające wykonywać badania; jedna z nich uda się w okolice Due, druga do portów południowych kraju Ussuryjskiego, trzecia zaś na brzeg południowy wyspy Sachalin.

* (B a n k i h a n d l o w y i e s k o n t o w y w M o s k w i e). Podług gazety *Diejatielnost'*, bank handlowy moskiewski ogłosił, że począwszy od 1-go stycznia płacić będzie po $4\frac{1}{2}$ % od warunkowych rachunków bieżących, jeżeli oddający depozyt posiadać będzie do 1871 r. nie mniej jak 1,000 rs. złożonych w banku. Bank eskontowy moskiewski ogłosił, że począwszy od 2-go stycznia, otworzył u siebie przekaz pieniędzy do prywatnego banku handlowego petersburgskiego, za opłatą po 1 rs. od tysiąca za sumy od 1,000 do 15,000 rs., po 15 rs. za sumy od 15,000 do 30,000 rs., i po 50 kop. od tysiąca za sumy wyższe nad 30,000 rs. Bank handlowy moskiewski otworzy swą filję na jarmarku irbickim w 1870 r.

* (O ś w i e t l e n i e g a z e m i w o d o c i ą g i). Gazeta *Diejatielnost'* ponaje następującą wiadomość z Taganroga: Miasto nasze, jak powiadają, oświetlone będzie wkrótce gazem. Rezerwoar gazowy został już ukończony i założono w mieście rury, które przeprowadzane są także do domów i magazynów ulic głównych. Lecz artykułami najważniejszemi i niezbędnemi dla człowieka są chleb i woda. Chleba mamy dostatek, lecz daje się u nas uczuwać brak wody. Wiadomo, że dla zaradzenia temu, należy urządzić wodociągi, co jest daleko ważniejszem niż oświetlenie gazem. Taganrog, pomimo iż położony jest nad samem morzem, uczuwa brak wody!.. Nikt może nie da temu wiary. Lecz jakżeż nie uwierzyć temu, kiedy miasto posiada jedną tylko studnię, z której beczka wody kosztuje 75 kop., nie licząc w to 12-u godzin czasu potrzebnego na przewóz tej wody do domu którego z obywateli. Czytelnik zapyta zapewne, dla czego nie piją tam w ostateczności wody morskiej? Niestety, wydarza się, że i wody morskiej nie można wcale mieć, albowiem panujące w kraju wiatry północno-wschodnie, usuwają wodę w morzu o 12 i więcej wiorst od Taganroga. Łatwo przeto zrozumieć naszą radość na wiadomość, że urządzone będą u nas wkrótce wodociągi.

* (T r z ę s i e n i e z i e m i). Gazeta *Kaukaz* ogłasza następujący telegram: „W Szemasze i Geokczaju miało miejsce 7 (19) listopada, o godzinie 6-ej zrana, silne trzęsienie ziemi, lecz bez następstw."

* (Von-Zoon). Gazeta *Wiest* podaje ze źródła urzędowego następujący rezultat sekcji lekarskiej zwłok von-Zoon'a. Stwierdzono co następuje: Na szyi zagłębienie poprzeczne, pochodzące od ściśnienia rzemieniem. Na przedniej części szyi, koło kości pod językiem, z prawej strony dwie plamy ciemne okrągławe. Po rozcięciu ich okazało się, że cała grubość skóry w tych miejscach jest prawie czarna, tak samo jak i same plamy. Po rozcięciu i przewróceniu skóry na czaszce, znaleziono na przedniej części tej skóry, naprzeciw prawej wypukłości czoła, plamę ciemną przechodzącą przez całą grubość skóry. Pod tą plamą, na powłoce podskórnej, znaleziono także plamę ciemnoczerwoną, a pod lewą skronią, na powłoce, plamę ciemną, przechodzącą przez całą grubość skóry i muskułu na skroni. W kościach czaszki znaleziono potrzaskania z licznemi rozgałęzieniami. Dziewięć pierwszych żeber z lewej strony są połamane, niektóre nawet w dwóch miejscach. Boki żołądka są koloru ciemno-brunatnego, zielonawego; w żołądku znajdował się płyn koloru ciemno-brunatnego. Żołądek i kilka innych części ciała, które mają być zbadane pod względem chemicznym, odesłane zostały do rady lekarskiej petersburgskiej. Przy zewnętrznem sprawdzaniu zwłok von-Zoon'a, znajdowali się prawie wszyscy przestępcy, tak mężczyzni jak i kobiety. Jedna z tych ostatnich odznaczała się nadzwyczajną obojętnością i cynizmem, zwłaszcza gdy opowiadała o niektórych szczegółach wydarzenia. Śledztwo zostało już prawie ukończone i wkrótce sprawa ta odesłaną będzie do sądu.

KORESPONDENCJA DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Paryż, 12 stycznia.

W całym Paryżu panuje wielkie wzburzenie: straszna zbrodnia popełniona przez księcia Piotra Bonapartego, blizkiego krewnego cesarza Napoleona III, oburzyła całą ludność paryzką. Ofiara tej zbrodni, Wiktor Noir, spółpracownik gazety *Marseillaise*, był młodym człowiekiem liczącym zaledwie 22 lata wieku. Minister sprawiedliwości, p. E. Ollivier, wydał niezwłocznie rozkaz uwięzienia i sądzenia księcia Piotra Bonapartego. Ten ostatni sądzony będzie przez sąd najwyższy.

Cesarz Napoleon nie ma szczęścia. Ma on krewnych i przyjaciół, którzy go kompromitują. Zaledwie upłynęło parę dni od chwili, w której jeden z książąt Murat'ow, który winien był 50,000 franków pewnemu przedsiębiercy robót mularskich, obił tego ostatniego kijem, a już książę Piotr Bonaparte dopuszcza się zbrodni zabicia jednego z dziennikarzy.

Jest to ten sam książę Piotr Bonaparte, który dowodząc niegdyś batalionem legjonu zagranicznego, opuścił ten batalion w chwili bitwy pod Zaatcha, za co ówczesny minister wojny, margrabia d'Hautpoul, pozbawił go tego stopnia. Tenże książę Piotr Bonaparte chciał udać się w r. 1863 do Polski, ażeby stanąć na czele powstania, lecz nie udał się tam, albowiem dowiedział się, że powstańcy nie są dostatecznie uzbrojeni. Książę Piotr Bonaparte jest literatem ze szkoły dziennika *Pays*; odznaczał się on zawsze jedynie gwałtownością i potokiem obelg, które ciskał na swych przeciwników.

W chwili gdy piszę te wyrazy, tłumy robotników, studentów i nawet obywateli przeciągają przez aleję pól Elizejskich, udając się do Neuilly, wśród deszczu ulewnego. Byliśmy przeto w błędzie, sądząc, że paryżanie czują wstręt do wody. Widać, że te bluzy są mocno wzburzone, kiedy nie zatrzymują się w drodze. Od czasów pogrzebu Béranger'a, nie widziałem tak ogromnych tłumów. Każdy ma przypięty u piersi wieniec z nieśmiertelników. Wiktor Noir mieć będzie pogrzeb wspaniały.

X.

Austrja i ziemie słowiańskie

* (Hr. Beust.—Ministerstwo.—Sejm węgierski.) *Wiedeń, 16 stycznia.* Wśród okoliczności teraźniejszych, podwójny interes przedstawia odpowiedź udzielona przez kanclerza państwa hr. Beusta na adres podany mu przez izbę handlową miasta Reichenberga, w którym to adresie taż izba, ze względu na przesilenie ministerjalne, zalecała mu usilnie, jako swemu reprezentantowi w radzie państwa, obronę konstytucji. Hr. Beust wskazuje przedewszystkiem na trudności, jakie wynikły dla niego, w jego stanowisku kanclerza państwa, z tej manifestacji przeznaczonej do podania do wiadomości powszechnej. Dla tego też powodu zwlekał on ze swą odpowiedzią na adres. „Celem jego życzeń nie jest nic innego, jak pojednanie wszystkich ludów, które mieszkają pod berłem cesarza, i które, jak się on już wyraził poprzednio w mowie mianej na uroczystości strzeleckiej wśród powszechnych oznak zadowolenia, należą do państwa z jednakiem uprawnieniem, z jednaką wiernością i z jednaką wypróbowaną walecznością. Lecz ażeby mogło mu przyjść kiedy na myśl życzenie osiągnięcia tego celu zapomocą poświęcenia konstytucji i żywiołu niemieckiego, jest to jedynie podejrzenie, które mogło wyrodzić się pod naciskiem pogłosek szerzonych w zamiarach przewrotnych." Jeżeli przypomnimy sobie, że także memorjał mniejszości ministrów postawił na pierwszym planie pojednanie ludów, podczas gdy podtrzymywanie konstytucji usunięte zostało, tak tam jak i tu, na drugi plan, to przyjdziemy pomimowolnie do przekonania, że kanclerz państwa nie pozostaje tak bardzo w zgodności z ministrami pozostającymi nadal w gabinecie, którzy chcą przedewszystkiem zachować konstytucję i następnie zapomocą tej ostatniej zadowolnić ludy. Wszelakoż stanowisko urzędowe hr. Beusta zmniejsza znacznie doniosłość tej różnicy, albowiem stanowisko to zabrania mu wszelkiego wpływania bezpośredniego na sprawy przedlitawskie, tak, iż jedynie w charakterze członka rady państwa przedstawiła się mu sposobność do oświadczenia się z odrębnym poglądem na kwestję konstytucji. — W wiedeńskiej radzie miejskiej, liczna frakcja zamierzała wywołać manifestację na korzyść ministrów większości, lecz jak się zdaje, ci ostatni udzielili radę, ażeby zamiar ten został zaniechany. Ministrowie, którzy odnieśli zwycięztwo, chcą widocznie uniknąć wszelkiego wyzywania swych przeciwników, za co należy się im bezwątpienia wielka pochwała. Tymczasem atoli zaczynają oni zawiązywać po cichu stosunki z temi żywiołami, pomoc których może im przydać się przy urzeczywistnianiu ich trudnego zadania. Tak między innemi, powołanie przez p. Giskrę do Wiednia p. Ławrowskiego, przewódcę rusinów galicyjskich, ma widocznie na celu porozumienie się z rusinami w przedmiocie ewentualnej obrony wspólnej przeciw przesadzonym roszczeniom polaków galicyjskich. — Sejmowi węgierskiemu, który zgromadził się onegdaj, po raz pierwszy po ferjach świątecznych, złożoną została zaraz na posiedzeniu otwarcia do rozstrzygnięcia sprawa niemiła. Sąd kryminalny peszteński zażądał mianowicie upoważnienia do ścigania sądowego dwóch członków tego sejmu, z których jeden dopuścił się sfałszowania weksli, drugi zaś dwużeństwa. Sprawa ta oddana została do opinji osobej komisji, lecz tymczasem obaj oskarżeni ratowali się ucieczką. Ze złożonego na temże posiedzeniu wykazu o działalności izby w ciągu ubiegłego roku, okazuje się ten fakt charakterystyczny, że z roku 1869 pozostało niezałatwionych nie mniej jak 66 interpelacji, 9 wniosków, 15 wniosków co do uchwał i 25 projektów do praw, z których 16 złożonych zostało przez rząd, 9 zaś przez pojedynczych deputowanych; wszystko to ma być rozstrzygnięte podczas teraźniejszej sesji. (*Nordd. A. Z.*)

* (Nota hr. Beusta.) *Neue fr. Presse* ogłosiła następującą depeszę: *Paryż, 15 stycznia.* Nadeszła tu przed kilku dniami nota hr. Beusta, który z okoliczności zmiany ministra spraw zagranicznych we Francji przypomina znowu o wspólności interesów pomiędzy tym krajem i Austrjo - Węgrami. Hr. Daru miał dać jak najuprzejmiejszą odpowiedź.

* (Sprawy galicyjskie). Lwowskie *Słowo* pisze: „Mianowanie Józefa Sembratowicza metropolitą Rusi galicyjskiej, tak głośno bronione przez *Gazetę Narodową*, nietylko jeszcze nie nastąpiło, ale stało się kwestją w najwyższym stopniu sporną. Pomimo usiłowań Rzymu i polskiej delegacji, we wszystkich wiedeńskich dziennikach odzywają się głosy przeciwko kandydaturze Sembratowicza, nawet w półurzędowych jak *N. fr. Presse*, która w korespondencji ze Lwowa z 8 stycznia, zamieszcza w tym przedmiocie co następuje: „W sprawie obsadzenia metropolji lwowskiej, nietylko należy baczyć na ważny polityczny interes, ale także i odeprzeć niespodzianą napaść jezuitów. Mianowanie Sembratowicza metropolitą we Lwowie, znamionowałaby nie co innego, tylko zwycięztwo jezuitów. Ci to jezuici wybrali na swego kandydata człowieka, którego bezczynność wszystkim jest znana; wybrali go w celu urzeczywistnienia swych planów, a mianowicie wprowadzenia bezżeństwa w kościele unickim. Nawet sami polacy tak silnie popierający Sembratowicza, tak doskonale znają zdolności swego kandydata, że już teraz wyszukują dla niego sufragana. Nuncjatura wiedeńska sprzeciwia się tej nominacji i Sembratowicza popierają tylko w samym Rzymie, zkąd przyszło do nuncjusza wiedeńskiego polecenie, aby wszelkiemi siłami popierał kandydaturę ulubieńca jezuitów. W skutku takiego polecenia, nuncjusz miał udać się wprost do hr. Potockiego, który niby na prośbę nuncjusza, miał wstawiać się do cesarza o mianowanie wspomnionego kandydata. *Gazeta Narodowa* donosiła, że cesarzowa podczas pobytu w Rzymie zaleciła go. Z tego wszystkiego okazuje się, że niebezpieczeństwo jest bardzo wielkie, ale jeszcze można je usunąć. Nominacja jeszcze nie nadeszła i można spodziewać się, że rząd zrozumie ważność tej sprawy. W wilję Bożego Narodzenia *Gazeta Narodowa* rozpisała się o przyszłym metropolicie i przytem w właściwy sobie sposób napastowała dra Kosteka, dowodząc, że papież nie może go mianować metropolitą, z powodu, że się on zna, a nawet rozmawia z pp. Pawlewiczem i Rapackim. Na drugi dzień po rogach głównych ulic Lwowa, ktoś rozlepił kilkadziesiąt egzemplarzy numeru *Gazety Narodowej* z wspomnionym artykułem. Niesłychany despekt mości dobrodziejowi. Złe języki mówią, że sam Dobrzański kazał rozlepić te egzemplarze." — Jeden z rusinów galicyjskich, sprawujący za kordonem obowiązki nauczyciela, przysłał na święta Bożego Narodzenia podarunki swym rodakom w Galicji, i w liście swym pisał pomiędzy innemi: My rusini z Galicji, dzięki Bogu dobrze żyjemy w wielkiem ruskiem państwie. Doznajemy poważania, spokojności i pobieramy przyzwoite wynagrodzenie. Tylko nas mocno zasmucają wieści o ucisku rusinów w Galicji przez władze autonomiczne i polaków."

Prusy i Niemcy.

* (Mowa tronowa bawarska). *Monachjum, 17 stycznia.* Król otworzył dziś w południe osobiście posiedzenia sejmu. Mowa tronowa zwraca uwagę na to, że walka pomiędzy zdaniami sprzecznemi odznaczała się w ostatnich czasach nadzwyczajną gwałtownością, lecz że spodziewać się należy, że pełna umiarkowania postawa sejmu przyczyni się wielce do uspokojenia umysłów. W przedmiocie kwestji narodowej król powiedział: Wiem, że wiele umysłów niepokojonych jest troską o to, jakoby samoistność uzasadniona Bawarji była zagrożona. Obawa ta jest bezzasadna. Wszystkie traktaty, które zawarłem z Prusami i ze związkiem północno-niemieckim, znane są wszystkim. Wierny traktatowi przymierza, który poręczyłem mojem słowem królewskiem, bronić będę, wraz z moim potężnym sprzymierzeńcem, honoru Niemiec, a zatem i honoru Bawarji, jeżeli wymagać tego będzie mój obowiązek. Jakkolwiek życzę sobie mocno przywrócenia jedności narodowej państw niemieckich, pomimo to przystanę na takie jedynie ukształtowanie się Niemiec, któreby nie zagrażało niepodległości Bawarji. Zapewniając koronie i krajowi swobodę stanowienia o swym losie, wypełniam mój obowiązek nie tylko względem Bawarji, lecz także względem Niemiec. W takim jedynie razie, jeżeli plemiona niemieckie nie zaniedbają swej własnej sprawy, zapewnią one możność rozwoju pomyślnego całych Niemiec na podstawie prawa. Mowa tronowa wspomina następnie o nowym budżecie państwa, który wymaga spotęgowania sił podatkowych; zapowiada ona nowe prawa wyborcze na podstawie wyborów bezpośrednich, oraz ordynację dla adwokatów, prawo o taksie i stemplu i projekt do prawa o organizacji gwardji obywatelskiej. (*Wolff's T. B.*)

Francja.

* (Reforma konstytucji). Na posiedzeniu senatu z 15-go b. m., p. Emil Ollivier dał do zrozumienia, że mają być przedsięwzięte środki dla przypuszczenia ciała prawodawczego do udziału we władzy ustawodawczej. Pewna liczba senatorów przystąpiła ze swej strony do opracowania projektu zmierzającego do tegoż celu. Jeżeli mamy wierzyć dziennikowi *France*, zastanawiają się oni nad systemem zależącym na zaprowadzeniu różnicy bardziej jasnej od tej, która dotąd istniała, pomiędzy kwestjami konstytucyjnemi w właściwem ich znaczeniu, a kwestjami, które należą lub mogą należeć do sfery prawodawczej. W systemie tym, który w gruncie rzeczy nie odróżniałby się od systemu konstytucji angielskiej, konstytucja obejmowałaby jedynie prawa zasadnicze państwa, określenie wielkich władz publicznych i prawa ogólne narodu. Wszystkie inne punkta zostały pozostawione prawu zwykłemu, którego ramy bardziej elastyczne nadają się lepiej do poprawek i zmian, jakich wymaga stopniowo postęp czasu i idei. Projekt w tym duchu ma być złożony wkrótce w senacie. Inicjatywa tego rodzaju przyniosłaby zaszczyt senatowi, i jakkolwiek spowodowałaby ona znaczne pod względem materjalnym zmniejszenie jego wpływu na mechanizm państwowy, lecz za to zwiększyłaby jego powagę moralną. (*Nord*).

* (Zgromadzenie adwokatów). Opowiada-

ją, że w ostatnich dniach odbyło się u p. Dufaure zgromadzenia adwokatów, od którego pragniono się dowiedzieć, jakiego jest on zdania co do polityki, której się trzyma nowy gabinet. Po długich rozumowaniach, przy których zastanawiano się nad wszystkiemi przedmiotami zajmającemi tak żywo opinję publiczną, p. Dufaure porozumiał się z swoimi przyjaciołmi, ażeby każdy w swojej sferze dawał energiczne poparcie ministerstwu Olliviera. Gwałtowność skrajnych stronnictw, ich knowania antisocjalne i bezwzględnie anarchiczne w jedną i drugą stronę, postawa zaś całkowicie liberalna i parlamentarna gabinetu spowodowały to postanowienie o którem mowa i które ze względu na stanowisko, ważność i naukę tych, którzy byli obecni na zgromadzeniu, wywrzeć tylko może zbawienny wpływ na usposobienie publiczne. (*La Patr.*)

* (Komisja algierska) pod kierunkiem marszałka Randon, ukończyła już i złożyła swoją pracę. Zdaje się, że zgodnie z marszałkiem Mac-Mahon, wniosła ona o przyjęcie środków co do rozszerzenia terytorjum cywilnego i co do prerogatyw łączących się z temi środkami. Terytorjum cywilne, jeżeli rada stanu i izby zgodzą się z projektem komisji, byłoby powiększone o dość znaczną przestrzeń, i ludność nie krajowa byłaby pod władzą trzech prefektów niezależnych zupełnie od jenerałów dowodzących dywizjami i prowincjami, a znoszących się tylko z jenerał-gubernatorem i ministrem spraw wewnętrznych. W ciele prawodawczem reprezentowałoby trzech deputowanych, ludność cywilną Algerji. Terytorjum zajmowane zresztą przez krajowców zostawałoby zawsze pod władzą wojskową biur arabskich i jenerałów dowodzących dywizjami i poddywizjami albo okręgami. W projekcie tym niema wcale mowy ani o gubernatorze cywilnym ani też o żadnej zmianie. Zdaje się, że marszałek Mac-Mahon pozostanie na czele osady, gdyż idee jego powiększej części zostały przyjęte. (*La Patr*).

Włochy i Rzym.

* (Kwestja nieomylności papieża). Czytamy w *Nordd. A. Z.*: Zauważyć należy, że podczas gdy jedna z korespondencij z Rzymu przypisała autorstwo petycji na korzyść uznania nieomylności papieża za dogmat biskupom regensburgskiemu i paderbornskiemu, pisma francuzkie powiadają, że zachętę do tej petycji dało najbliższe otoczenie arcybiskupów mechlińskiego i westminsterskiego, monsignorów Dechamps i Manning'a. Petycja ta jest bezwątpienia zręcznie zredagowanym dokumentem, który usiłuje przekonać w sposób rozumny, że chodzi jedynie o ostateczne stwierdzenie formalne faktu uznawanego oddawna w dziejach kościoła katolickiego. Wiadomo, że na takiejże drodze przeprowadzone zostało w swoim czasie uznanie za dogmat nauki o Niepokalanem Poczęciu Najświętszej Matki Boskiej. Pomimo to wątpić należy, ażeby nowy dogmat, którego doniosłość praktyczna bardziej bije w oczy, znalazł dostateczną liczbę stronników. Papież oświadczył wprawdzie, że uwzględni petycję pomienioną w takim razie, jeżeli uzyska ona 400 podpisów, lecz od tego aż do przyjęcia dogmatu przez sobór daleka jeszcze droga.

Hiszpanja.

* (Obecna sytuacja). *La Fr.* z 16 stycznia pisze: Wiadomości z Hiszpanji poniekąd są zadowalniające. Mówimy *poniekąd*, gdyż trudno jest przyznać krajowi bezwzględną pomyślność, który od tak dawna oczekuje na rząd stanowczy. W Madrycie jednak i w prowincjach panuje spokojność. Nowe ministerstwo czuje się być popieranem przez dwa stronnictwa, które dla jego utworzenia zbliżyły się pomiędzy sobą. Główną obecnie kwestją jest kwestja finansowa. Zajmują się także mającemi odbyć się cząstkowemi wyborami. Karliści krzątają się bardzo, ażeby otworzyć kortezy dla swoich kandydatów. Co do kwestji wyboru monarchy, takowa odłożoną została na ostatni plan. Hiszpanja, należy to przyznać, znosi z cierpliwością swoje bezkrólewie. Mówią, że w oczekiwaniu księcia, który zaszczyci ją przyjęciem jej korony, Hiszpanja zastanawia się nad tem, ażeby módz przyjąć go kiedyś.

* (Powstanie na w. Kubie). Doniesionem już było poprzednio, że powstanie na wyspie Kubie zbliża się do końca. Na posiedzeniu sobotniem kortezów minister osad odczytał depeszę, podług której powstańcy stracili w ostatniej bitwie 80 ludzi w zabitych i znaczną liczbę w ranionych. Skutkiem tego poddało się od razu 3,000 powstańców. (*Nordd. A. Z.*)

Turcja i ziemie słowiańskie.

* (Młoda Turcja). *La Patr.* z d. 17 stycznia pisze: *Liberté* ogłosiła wczoraj bajkę tchnącą bardzo duchem *młodej Turcji*. Według tej bajki, jeden z kapłanów Mekki złożył z tronu sułtana Abdul-Aziza, i jeżeli domniemany jego następca nie przypasał jeszcze szabli Osmana, to dla tego, że jest więźniem w murach seraju, gdzie traktowany jest prawie jak druga *maska żelazna*, co rozumie się, powstrzymuje go od zadekretowania *zebrania się stanów jeneralnych Turcji i konstytucji związku wschodniego*. Bajka ta nie jest bardzo dowcipną i nie ma żadnego podobieństwa z bajkami *tysiąca jednej nocy*. Mogła ona być tylko utworzoną przez ludzi naiwnych i skłonnych do łatwowierności. Nieznają oni widać, że kapłan nie ma żadnej mocy detronizować sułtana; że książę następca tronu jest wolny i traktowany przez Abdul-Aziza z wielką łaskawością, i że nie ma nikogo w cesarstwie ottomańskiem, któryby choć cokolwiek rozumiał co jest zebranie stanów jeneralnych Turcji i konstytucja związku otomańskiego.

Ameryka.

* (Wojna brazylijsko-paragwajska). *La Patr.* z dnia 16 stycznia pisze: Poselstwo paragwajskie w Paryżu zakomunikowało nam następującą depeszę: *Lizbona, 15 stycznia.* Parostatek z Laplaty przybył do naszego portu. Wiadomość otrzymana w ostatnich dniach z Brazylji i donosząca, że prezydent Lopez opuścił Paragwaj i wyjechał z swoją rodziną do Boliwji, niepotwierdziła się. Była ona wymyśloną przez nieprzyjaciół Paragwaju dla upozorowania powziętego przez nich postanowienia wycofania swoich armij. Wojna paragwajska dalszą jest teraz od swojego ukończenia niż przedtem. Listy prywatne potwierdzają, że prezydent Lopez nie myśli i nie myślał nigdy opuszczać swojego kraju; że owszem stronnictwo jego postanowiło albo ocalić niepodległość ojczyzny, albo uledz wraz z nią. Prezydent Paragwaju znajduje się w wielkich kordyljerach Maracayn z 8,000 paragwajczyków i z 1,500 krajowców zamieszkujących kordyljery.

Kronika Sądowa.

Wykupienie rekrutów.

Cechą patrjarchalnego postępowania w ludzie izraelskim, opartego na tradycyjnych zasadach miłości bliźniego, jest między innemi i ten fakt, że w każdym prawie ludniejszym okręgu bóżniczym, starozakonni ojcowie rodzin dobrowolne między sobą zbierają składki na wykupienie od zaciągu wojskowego tych rekrutów, którzy odznaczyli się życiem spokojnem, pobożnem, moralnem i pracowitem, i którzy bądź bezpośrednio swej rodzinie, bądź ogółowi pomocni i użyteczni być mogą. Każdy z członków gminy w miarę swej zamożności składa chętnie cząstkę swego mienia do dyspozycji starszyzny, aby ta wedle sumiennego uznania swojego, uskuteczniła wybór rekrutów mojżeszowego wyznania, którym z prawa żadne wyłączenie nie służy, i aby dla pozyskania zwalniających raz na zawsze świadectw wykupu, dopełniła wskazanych przez władze przepisów.

Nie można odmówić pochwalnego dla działań tego rodzaju uznania, i z tego głównie powodu, że cała czynność składek i dyspozycja funduszu odbywa się z patrjarchalną zgodą i wzajemną ufnością. Wszelkie drobne nieporozumienia załatwiają członkowie bóżniczni, a w kwestjach ważniejszych z zupełnem poszanowaniem poprzestają na wyrzeczeniach rabinów swoich.

Mimo tych głównych jednak pryncipiów, w jednej z większych gmin królestwa zaszedł szczególny spór o zwrot funduszu na wykup popisowych, w w zastępstwie ogółu mieszkańców zaforszusowanego. Wynikła ztąd dość zawiła sprawa, zatrudniała sądy wszystkich trzech instancij, i niedawno przez senat rządzący zawyrokowaną została; że zaś właśnie obecnie odbywa się w kraju konskrypcja i niezadługo ma nastąpić losowanie, podanie więc treści wzmiankowanej sprawy będzie artykułem informującym i na dobie.

W czasie poboru do wojska w roku 1867, starozakonni miasta S. i należącego do miejscowości tej okręgu bóżnicznego, dla zebrania funduszu na wykupienie rekrutów wyznania mojżeszowego od zaciągu, za zgodą starszych ojców familij i ogółu uchwalili, jako podatek czasowy przez rok jeden, dobrowolną dopłatę po jednej kopiejce od funta soli przy kupnie tejże uiszczać się mającą i spodziewany ztąd dochód wydzierżawili ekonomicznie w bóżnicy przez licytację najwięcej dającemu. Dzierżawę tę wzięli Srul G. i Jankiel F. i zaofiarowaną przez siebie roczną sumę rubli 1,300 z góry wypłacili. Suma przez starszych gminy i członków dozoru złożoną została urzędowi rekruckiemu na świadectwa wykupne, w ślad zaczem nastąpiło uwolnienie wybranych przez starszyznę rekrutów.

Pobór dodatkowej opłaty od soli rozwinął się i byłby przetrwał rok cały, gdyby nie ta okoliczność, że kilku starozakonnych, którzy wysłużywszy przepisane lata w wojsku, i jako urlopowani lub dymisjonowani zamieszkawszy w okręgu S., odmówiło udziału w rozłożonej przy kupnie soli kontrybucji i zaniosło do rządu gubernialnego reklamację, przywodząc, że skoro obowiązkowi służenia w wojsku już zadosyć osobiście uczynili, nie mogą już i nie powinni ulegać żadnym opłatom, które są w związku z ciężarem służby wojskowej, i to właśnie stało się powodem, że władza wzbroniła poboru uchwalonej bez pozwolenia rządu dodatkowej opłaty od soli.

Zawiedzeni w widokach odzyskania zaforszusowanej sumy, dzierżawcy G. i F. zapozwali członków dozoru bóżniczego okręgu S. i kilku zamożniejszych mieszkańców, którzy w odbywanych naradach gminę reprezentowali, o rozwiązanie umowy i zapłacenie im niepodzielnie pozostałej do ściągnięcia ilości rs. 1,060.

Zapozwani wnosili przedewszystkiem ekscepcję niewłaściwości sądów twierdząc, że zaszły spór władze administracyjne decydować powinny, a gdy kwestja ta jednozgodnemi wyrokami dwóch instancji odrzuconą została, trybunał cywilny w Siedlcach wyrokiem z dnia 4 (16) stycznia 1868 r. powództwo dzierżawców G. i F. oddalił z tych głównie zasad, że gdy ogół mieszkańców starozakonnych miasta i okręgu S. zobowiązał się uiszczać opłatę dodatkową przy kupnie soli, więc tylko ogół mieszkańców za zwrot sumy forszusowanej mógłby być odpowiedzialnym; że pozwani podług art. 1,109 K. C. nie mogli się za innych zobowiązywać; że nawet takie zobowiązanie według art. 1,131 byłoby nieważnem; że dzierżawcy nie dowodzą, aby pozwani poręczyli solidarnie za zwrot sumy zaforszusowanej.

Sąd apelacyjny atoli odmiennie zapatrując się na ten spór i uznając za fakt ustalony, że pozwani wpływali do narady względem dopłaty kopiejkowej od funta soli, oraz względem wydzierżawienia tejże opłaty; że pieniędzmi przez dzierżawców złożonemi rozporządzili; że pieniędzy takowych z kasy rządowej wycofać nie chcieli, pomimo iż zaraz w początku zaszłych kolizij urząd rekrucki na to się zgadzał; że wreszcie dzierżawcy w całym tym interesie polegali na pozwanych jako reprezentujących ogół mieszkańców, z tych przeto pobudek wyrokiem z daty 7 (19) listopada r. z., siedmiu pozwanych zobowiązał niepodzielnie do zapłacenia dzierżawcom sumy rs. 1,060 z procentem od daty pozwu; jednemu zaś zaprzeczającemu wszelkiego w interesie tym udziału, naznaczył deferowaną przysięgę.

Skazani na zapłatę, zanieśli skargę do rządzącego senatu na wyrok sądu apelacyjnego.

Wedle wyjaśnień i wniosków pomocnika naczelnego prokuratora, p. Muszyńskiego, sami skarżący nie przeczą tego, że dzierżawcy mają zasadę do odebrania forszusu swego, i cała tylko ich obrona ma na celu wykazanie, że żaden ze skarżących nie jest odpowiedzialnym za zwrot sumy forszusowanej. Gdyby o dzierżawę istniała umowa na piśmie, to byłoby rzeczą jasną, że ten kto umowę zawierał, kto wypuszczał w dzierżawę i z wziętych pieniędzy kwitował, byłby w obowiązku zwrócenia pieniędzy w skutku unieważnienia umowy; lecz tutaj zawarciu umowy towarzyszyły tak wyjątkowe okoliczności, iż wyrzecznnie o odpowiedzialności pozwanych połączone jest z wieloma trudnościami. Zdaniem jednak prokuratora są to tylko wątpliwości czynu a nie wątpliwości prawa. Dzierżawcy przypisując pozwanym a obecnie skarżącym, czyny mające skutkować odpowiedzialność, na dowód tych czynów deferowali przysięgę. Sąd apelacyjny, jak wyjaśniono, tylko jednemu z pozwanych przysięgę deferowaną naznaczył, i tenże na wyrok sądu apelacyjnego wcale się nie żali, co do innych zaś siedmiu osób uznawszy przysięgę za zbyteczną i czyny za udowodnione, wprost stanowczo sprawę zawyrokował, skazując ich na zapłatę niepodzielnie.

Do czynności z którychby wynikała odpowiedzialność za sumę zaforszusowaną, w braku aktów i umów piśmiennych zdaniem prokuratora należą: umawianie się o dzierżawę; przyjęcie za nią pieniędzy; zapewnienie dzierżawcom, że pieniądze nie będą pierwej złożone w urzędzie rekruckim, dopóki władza nie zezwoli na pobór kopiejek dodatkowych przy kupnie soli; odmówienie wycofania pieniędzy z urzędu rekruckiego po wzbronieniu poboru dopłaty kopiejkowej; korzystanie z tych pieniędzy przez użycie ich na wykup popisowych.

Wszyscy pozwani uchylają się od przyznania do najgłośniejszej czynności, to jest umawiania się o

dzierżawę, czynem przecież pewnym i niewątpliwym jest zawarcie tej umowy. Skarżący do zaszłych stosunków łączą pojęcie o aktach formułkowych wedle zwyczajowych form spisywanych, gdy tymczasem w zaszłym wypadku ustnych obrad i uchwał przy działaniu zbiorowem gminy starozakonnych, ważność czynu polegała już na samej obecności członków dozoru bóżniczego i poważniejszych mieszkańców przy obradach, tudzież na ich wpływie na rezultat obrad. Ci wszyscy więc, którzy znajdowali się na zebraniu w bóżnicy przy wypuszczaniu w dzierżawę dodatkowej przy kupnie soli opłaty, którzy byli obecni złożeniu pieniędzy, którzy należeli do uchwały wyznaczającej osoby do przyjęcia od dzierżawców pieniędzy, ci wszyscy poczytani być winni za zawierających umowę i odpowiedzialnych za zwrot pieniędzy.

Z siedmiu pozwanych, czterech przyznaje się do czynności wyżej określonych, trzech atoli zaprzecza wszelkiego udziału i deklaruje wykonać deferowane im przysięgi.

Co do niepodzielności obowiązku zapłaty, od której skazani wyłamać się chcieli, prokurator uważał, że każdy z pozwanych o zapłatę jest z czynu swojego dłużnikiem całości i za całość długu odpowiedzialnym, zasadnie przeto sąd apelacyjny uznał odpowiedzialność każdego ze skazanych za całość należnej sumy.

Na tych opierając się zasadach prokurator wnosił, ażeby wyrok sądu apelacyjnego co do czterech skazanych był w swej mocy utrzymany, co zaś do trzech pozostałych aby im przepisane były do wykonania przysięgi deferowane w roty stanowczo dowodzące, że nie należeli do uchwały bóżnicy dla wynalezienia środków na wykup popisowych, że nie uchwalali opłaty kopiejkowej przy kupnie soli, że nie wpływali do umowy o roczną dzierżawę tejże opłaty, że zupełnie obcymi byli w naradach i czynnościach wyboru i wykupu rekrutów, niemniej na inne stanowcze okoliczności, o ile te są zarzucanemi i zapieranemi.

Senat rządzący podzielając wnioski powyższe i znajdując, że skazani przez wydanie postanowienia co do poboru opłaty kopiejkowej całą gminę reprezentowali, i jako mający wpływ i odpowiedzialność zupełną dla dzierżawców stanowili gwarancję, a opisanemi wyżej czynami zrządzili im szkodę, do powrócenia której niepodzielnie zobowiązani być muszą, wydał wyrok z wnioskami prokuratora zgodny.

Dzierżawców bronił obrońca przy rządzącym senacie mecenas Kazimierz Brzeziński. *A.*

PRZEWODNIK WARSZAWSKI

Warszawa, dnia 8 (20) Stycznia.

Kalendarz.

W piątek 9 (21) stycznia, — św. Agnieszki panny męcz. Słońce wsch. o godz. 7 min. 59; zach. o godz. 4 min. 25.

W sobotę 10 (22) stycznia, — śśw. Wincentego i Anast. męcz. — Słońce wsch. o godz. 7 min. 57; zach. o godz. 4 min. 27.

Stan pogody.

Dziś z rana zimna — 6.°7 R.

Wczoraj.	o g. 6 z rana.	o g. 4 po poł.
Barometr w milimetrach	764.0	763.6
Termometr Reaumura	—4.°7	—4.°7
Stan nieba	pochm.	pochm.

Największe zimno — 5,°4 R. Najmniejsze zimno — 3,°4 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 5 cali —.

Widowiska.

WIELKI TEATR.—*Dziś*, we czwartek, opera tragiczna w 3-ch aktach (2-gi i 3-ci akt w 2-ch obrazach), **Safo**, przez artystów włoskich; abonament N. 1 lit. B. — Osoby: Alcandro, kapłan Apolina w Leukadji —p. *Rota*; Climene, jego córka— panna Barbara *Marchisio*; Safo—panna Carlotta *Marchisio*; Faone— p. *De Azulla*; Dirce — panna *Rybicka*; Iphia, przełożony wróżbitów — p. *Cieślewski*; Lisimaco—p. *Suszyński*. — *Jutro*, w piątek, trajedja **Romeo i Julja**. — *Wczoraj*, we środę, dawano 1-y i 3-ci akt opery **Violeta**; balet komiczny **Córka źle strzeżona**, było osób 500.

TEATR ROZMAITOŚCI.—*Dziś*, we czwartek, komedja w 3 aktach, **Ja czyli samoluby**.—Osoby: Dutrécy—p. *Żółkowski*; De la Porcheraie—p. *Sawicki*; Armand Bernier, siotrzeniec pana Dutrécy—p. *Świeszewski*; Teresa, synowica pana Dutrécy—panna *Urbanowicz*; Fourcinier, doktór—p. *Boczkowski*; Fromental bankier—p. *Grzywiński*; Pani de Verrières jego córka—pani *Niewiarowska*; Jerzy Fromental jego syn—p. *Kwieciński*; Aubin—p. *Damse*, Cyprjan — p. *Adler*, Germain — p. *Szober* (wszyscy trzej służący p. Dutrécy); Studencik — panna A. *Urbanowicz*; Lokaj—p. *Jejde*.

GABINET ZOOLOGICZNY (w pałacu Kazimierowskim).—*Otwarty* **w Niedziele i Czwartki**.

MUZEUM SZTUK PIĘKNYCH (w pałacu Kazimierowskim), w pawilonie na lewo, we **Czwartki i Niedziele** bezpłatnie, od godz. 10-ej rano do 2-ej po południu.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — *Codziennie*, od godziny 10 rano do wieczora. — Cena wejścia kop. 15; w niedzielę zaś i święta kop. 5.

TEATR MAGICZNY (przy ulicy Miodowej w domu Lessera N. 490/1).—*Dziś i codziennie* z wyjątkiem piątków, **Wielki wieczór fantastyczno-wschodni** w nowym zupełnie rodzaju, dany przez profesora *Levieux Galeuchet*, czyli czarnoksiężnika Wschodu. Fizyka, magja, czarnoksięstwo, magnetyzm. — Początek o godzinie 7-ej. — NB. *Co niedziela* przedstawienie **dla dzieci** o godzinie 2-ej, po cenie połowicznej.

W SALI WARSZAWSKIEGO TOWARZYSTWA DOBROCZYNNOŚCI (na Krakowskiem - Przedmieściu). — *Dziś i codziennie*, do d. 11 (23) stycznia włącznie, *nieodwołalnie* ostatnie **przedstawienia sztuk magicznych** *Muchamed Izmaela*, magika J. W. Szacha Perskiego, — na zakończenie przedstawienia **ścięcie głowy** żywemu człowiekowi.—Początek o godzinie $7\frac{1}{2}$.

ALKAZAR (przy ulicy Królewskiej).—*Dziś i codziennie*, **Koncert** orkiestry pod dyrekcją Roberta *Zülecke*, b. pierwszego skrzypka orkiestry Bacha. — Początek o godzinie 6-ej.—Wejście po kop. 10.

W SALONACH PRADO (za rogatkami Wolskiemi). — *W niedziele i każde święto*, **Wieczory tańcujące**. — Mężczyzni płacą po kop. 30;— damy w towarzystwie mężczyzn bezpłatnie.— Na **Bale** bilet wejścia kop. 50 i na ubogich kop. 5.—Omnibusy z placu Krasińskiego kursują na miejsce po kop. 15 od osoby.— Kontramarkarnia obok sali oranżeryjnej.

*Dnia 7 (19) b. m. i roku, chorych w 8-u cywilnych szpitalach: przybyło 92, wyzdrowiało 52, umarło 5, pozostało 1967 (mężczyzn 936, kobiet 1031), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 171, kobiet 170.

*Dnia 7 (19) bież. mies. i roku, **urodziło się**: *chrześcjan*: płci męzkie 8, płci żeńskiej 8; *starozakonnych*: płci mężkiej 4, płci żeńskiej 4, razem 24;—**zawarło śluby małżeńskie**: par: *chrześcjan* —; *starozakonnych* —; — **umarło**: *chrześcjan*: płci męzkiej 7, płci żeńskiej 7; *starozakonnych*: płci męzkiej 4, płci żeńskiej 4, razem 22.

Ceny Targowe.

dnia 7 (19) Stycznia 1870 roku.

RODZAJ PRODUKTOW	Czetwert		Korzec od — do			
	rsr.	kop.	ruble sr. i kopiejki			
Pszenica	10	44	5		6	52
Żyto	6	16	3	$72\frac{1}{2}$	3	85
Jęczmień	4	50	2	70	3	
Owies	3	24	1	90	2	$2\frac{1}{2}$
Groch polny	5	88	3	30	3	$67\frac{1}{2}$
Kartofle	1	44	—	75	—	90

Pud siana od kop. $27\frac{1}{2}$ — 30. Pud słomy od kop. 20 - 25.

Dowozy: Pszenicy 286; Żyta 343; Jęczmienia 114; Owsa 343 czetwerti.

KURSA TELEGRAFICZNE
Ajentury Rudolfa Okręt
Petersburg, d. 7 (19) Stycznia 1870 r.

	za rsr.
Weksle na Londyn 3 mies.	$29\frac{9}{16}$ $\frac{7}{16}$
„ Hamburg „	$26\frac{9}{16}$
„ Amsterdam „	$147\frac{1}{4}$
„ Paryż	309
„ Berlin 15 dni za 100 Rs.	—
5-ta Pożyczka Stieglitza	—
6-ta „ „	—
7-ma „ Rothschilda	—
1-sza „ Premjowa z r. 1864.	155
2-ga „ „ z r. 1866.	$154\frac{7}{8}$
5% Bilety Bankowe	$88\frac{1}{4}$
Akcje W-go Tow. dróg żelaz. za 125 Rs.	$144\frac{1}{8}$
Obligacje „ „ „ „	—
Akcje Drogi Żelaz. Warszawsko-Terespolskiej	105
„ „ „ „ Wiedeńskiej	—
5% Listy Zastawne Ruskie	—
Imperjały.	664
Dyskonto.	$6\frac{1}{2}$%
Bilety bank. 3 em.	—

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.
dnia 8 (20) Stycznia 1870 r.

MONETY.	Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Pół-Imperjały Rosyjskie	—	—	—	—
Dukaty Holenderskie nowe ważne.	—	—	—	—
Frydrychsdory Pruskie		—	—	—
Pruski kurant za 100 tal.			—	—
PAPIERY (bez wartości kuponów				
Obligi Skarbu za rs. 100.	—	—	—	—
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100	—	—	—	—
Obligacje cząstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę.	—	—	—	—
Certyfikaty Banku na Oblig. cząstk. l. A. po złp. 300 za sztukę	—	—	—	—
Lit. B. po złp. 200 za sztukę z kupon.	—		—	—
„ „ „ bez kuponu	—	—	—	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 1-ej za rs. 100	94	70	94	37
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-ej za rs. 100*).	93	70	93	37
Obligi Towarzystwa Kredyt. Ziemskiego.	—	—	100	67
Listy likwidacyjne za rs. 100*)	76	96	76	63
Dowody Kom. Centr. Likw. za rs. 100	—	—	—	—
5 pożyczka rosyj. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100	—	—	—	—
6 pożyczka rosyj. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100	—	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860 za rs. 100		—	—	—
Metaliki Lutowe za rs. 100	—	—	100	67
„ Sierpniowe za rs. 100	—	—	100	33
Rosyjska pożycz. prem. z 1864 rs. 100	155	—	154	—
„ „ „ z 1866 rs. 100	156	—	—	—
5% Listy Zastaw. Rosji	108	—	—	—
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rs. 125	—	—	—	—
Obligacje Głów. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank. 2,000 za rs. 100	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Wied. za sztukę.	—	—	—	—
Obligacje Drogi Żel. War.-Wied. po fr. 500 za sztukę	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Bydgoskiej za rs. 100	72	—	71	50
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100	—	—		
Akcje Drogi Żel. War.-Terespolskiej za rs. 100	—	—	105	—
Obligacje Kolei Żel. War.-Terespolskiej.	—	—	101	—
Akcje Drogi Żel. fab. Łodzkiej rs. 100	—	—	—	—
WEXLE.				
Berlin . . . 100 Tal. 2 m.	119	40	119	25
„ . . . „ „ k. t.	119	25	119	10
Wrocław . . „ „ 2 m.		—	—	—
Gdańsk . . . „ „ 2 m.	119	25	119	10
Hamburg . . 300 B. Mk. 2 m.	181	50	—	—
Londyn . . . 1 Ft. St. 3 m.	8	16	8	14
Paryż. . . . 300 Frank. 2 m.	97	35	97	20
Wiedeń . . . 150 Zł. W. A. 2 m.	98	40	98	25
Petersburg . 100 Rsr. 3 m.	98	50	98	33
„ . . . „ „ k. t.	100	17	100	
Moskwa . . . „ „ 1 m.	99	33	99	17
„ . . . „ „ k. t.	—		—	—

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych rs. — k. 30.
* „ „ „ od Listów Likwidacyjn. rs.— k. $54\frac{4}{9}$.

KURSA TELEGRAFICZNE
Ajentury Rudolfa Okręt
z Berlina, d. 7 (19) Stycznia 1870 r.

Z BERLINA.	żądają	płacą
Bilety Banku Rosyjskiego.		$75\frac{1}{8}$
Weksle na Warszawę		$74\frac{3}{4}$
„ Petersburg 3 tygodn.		$82\frac{7}{8}$
„ „ 3 miesięczny		$82\frac{1}{8}$
„ Londyn 3 „		—
„ Paryż 2 „		—
„ Hamburg 2 „		—
„ Wiedeń 2 „		$81\frac{1}{2}$
Listy Zastawne 4%		70
Listy Likwidacyjne		57
Obligacje Skarbowe 4%		68
Koleje Rosyjskie.		$88\frac{7}{8}$
Akcje Drogi Żelaznej Terespolskiej		—
Obligacje Drogi Żelaznej Terespolskiej		$78\frac{1}{2}$
Akcje Drogi Żelaznej Warsz.-Wiedeńskiej		$53\frac{3}{4}$
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Bydgoskiej		—
Nowa pożyczka premjowa 1-ej emisji		$119\frac{3}{4}$
„ „ „ 2-ej emisji		$119\frac{1}{4}$
5-ta Pożyczka Stieglitza		$66\frac{3}{4}$
5% Listy Zastawne Ruskie		$82\frac{7}{8}$
Żyto na targu		44
„ na dostawę w jesieni		$43\frac{5}{8}$
Z WIEDNIA.		
Weksle na Londyn		123 30
„ Hamburg		—
„ Paryż		49
Pożyczka Narodowa		70 25
5% Metaliki		—
Akcje Banku Kredytowego		257 50
Z PARYZA.		
Renta 3%		73 10
Renta Włoska		54 30
Akcje Kredytu Ruchomego		205
Z LONDYNU.		
3% Papiery (Consols)		$92\frac{1}{2}$

OGŁOSZENIA URZĘDOWE. — ОФИЦІЯЛЬНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE. ЗАЯВЛЕНІЯ И ПРИВИЛЕГІИ.

N. D. 303. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. Т. XI), объявляетъ, что 23 Ноября сего года поступило въ оный прошеніе Гражданскаго Инженера Матье о выдачѣ иностранцамъ И. Ф. Кайль и К°. 5-лѣтней привилегіи на систему расположенія паровыхъ машинъ и ихъ паровиковъ.

2—3 5 Декабря 1869 года.

N. D. 304. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. Т. XI), объявляетъ, что 17 Ноября сего года поступило въ оный прошеніе Братьевъ Ѳомы и Вильяма Уайнансъ о выдачѣ имъ 10-лѣтней привилегіи на новый способъ скрѣпленія рельсовъ.

2—3 5 Декабря 1869 года.

N. D. 305. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. Т. XI), объявляетъ, что 17 Ноября сего года поступило въ оный прошеніе Прускаго подданнаго Петра Вольфа о выдачѣ ему 10-лѣтней привилегіи на предохранительный снарядъ для паровыхъ котловъ.

2—3 5 Декабря 1869 года.

OTWARCIE SPADKÓW. ОТКРЫТІЕ НАСЛѢДСТВЪ.

N. D. 314. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Płocku.

Z powodu śmierci:

1. Jakóba Waśniewskiego, właściciela dóbr Jackowo A, z Pułtuskiego.
2. Szai Bieżuńskiego, dzierżawcy i wierzyciela dóbr Ciecierska z Mławskiego.
3. Antoniego Ludwika Brykmana, wierzyciela dóbr Brzeszczki małe i Zakroczek z Lipnowskiego.
4. Walerji Józefy Brykman wierzycielki tychże dóbr.
5. Teodora Lasockiego, współwłaściciela dóbr Radzanowo z Płockiego.
6. Icka Kohn, właściciela nieruchomości Płockiej Nr. 7 ulica Jerozolimska.
7. Icka Fogla wierzyciela nieruchomości Płockiej Nr. 37½.
8. Florentyny Grabskiej, wierzycielki dóbr Gorzechowo z Lipnowskiego, toczy się postępowanie spadkowe w dniu 17 (29) Lipca r. b. ukończyć się mające, wzywam przeto interesentów, aby w dniu tym, do regulacji spadków stanęli.

W. Holtz.

N. D. *335. Pisarz Kancelarji Ziemiańskiej w Płocku.*

Po nastąpionej śmierci:

1. Tomasza Jórskiego, wierzyciela sumy rubli srebrem 1,500, z prawem zastawy na nieruchomości Nr. 491, w mieście Płocku.
2. Karola Sonnenberga, właściciela dóbr Radzimowice z przyległościami i Bieżany z Okręgu Mławskiego.
3. Jana-Augusta Lentz, właściciela dóbr Rembowo lit. A. C. z Przasnyskiego.

Otworzyły się postępowania spadkowe, do regulacji których, termin na dzień 11 (23) Lipca 1870 r. wyznaczony został.

Płock d. 3 (15) Stycznia 1870 r.

1—2 Ludwik Rylski.

N. D. *71. Pisarz Kancelarji Ziemiańskiej w Siedlcach.*

Z powodu nastąpionej śmierci:

Teodora-Feliksa dwóch imion Orzechowskiego, współwłaściciela dóbr ziemskich Jastrzębic Łupiny A. w Powiecie Siedleckim położonych. Otworzył się spadek, wzywam więc wszystkich interesantów, aby się z prawami swemi w dniu 18 (30) Kwietnia 1870 r. jako terminie do regulacji oznaczonym przedemną Pisarzem Kancelarji Ziemiańskiej w Siedlcach pod prekluzją stawili się.

Siedlce dnia 6 (18) Października 1869 r.

2—2 Przyłuski.

N. D. 70. Pisarz Sądu Pokoju w Kalwarji.

Zawiadamia strony interesowane że:

Po śmierci: 1. Pauliny Inczyk współwłaścicielce nieruchomości w mieście Kalwarji pod Nr. 305 przy ulicy Szkolnej, 2. Tadeusza Siemniszki z instancji którego zapisane jest w dziale IV pod Nr. 6 wykazu powyższej nieruchomości ostrzeżenie o toczącym się procesie p-ko właścicielom tej nieruchomości i 3. Mowszy Jankielowicza Urwicz właściciela nieruchomości w mieście Wołkowyższkach pod Nr. 33³ położonej otworzyły się spadki do regulacji których w kancelarji hypotecznej Sądu w Kalwarji termin co do 1 i 2 na dzień 16 (28) a co do 3 na d. 17 (29) Kwietnia 1870 r. wyznaczony.

Kalwarja d. 1 (13) Października 1869 r.

Mocarski.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 318. *Конинское Уѣздное Управленіе.*

Симъ объявляется, что 28 Января 1870 въ 11 часовъ утра въ Конинѣ будутъ производиться публичные торги на продажу занятыхъ разныхъ предметовъ у владѣльцевъ имѣнія Домброшинъ, Кухары борове, Бугуславице, Модла Крулевская и Рыхвалъ какъ то: лошадей, скота, дровъ для отопленія и проч.; для пополненія 4,115 руб. казенныхъ недоимокъ. Желающихъ учавствовать къ торгамъ съ наличными приглашается.

Г. Конинъ, 31 Декабря 1869 года.

за отсутствіемъ Начальника Конинскаго Уѣзда, Помощникъ, Косенко.

Дѣлопроизводитель, Хмѣликовскій.

N. D. 320. Александровская Таможня симъ объявляетъ, что съ 26 по 30 Января (7 на 11 Февраля) с. г. будутъ продаваться въ г. Влоцлавскѣ съ аукціона конфискованные товары по оцѣнкѣ всего на 5,000 рублей, состоящіе изъ бумажныхъ, шерстяныхъ, льняныхъ издѣліи и другихъ разныхъ мѣлкихъ товаровъ. Эти товары будутъ продаваться ежедневно, начиная съ 11 часовъ утра до 4 по полудни.

* * *

Komora Aleksandrowo niniejszem ogłasza, iż w d. 26 po 30 Stycznia (7 po 11 Lutego) r. b., sprzedawane będą w m. Włocławsku przez publiczną licytację towary skonfiskowane, oszacowane razem na rs. 5,000, a mianowicie: wyroby wełniane, bawełniane, lniane, oraz inne różne towary. Wyż wspomnione przedmiota sprzedawane będą każdodziennie od godziny 11-ej rano do 4-ej po południu.

Александрово, 5 Января дня 1869 года.

Уравляющій, Авенаріусъ.

N. D. 330. Komisarz Administracyjny Cyrkułu 4, 5 i 6 Miasta Warszawy.

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności Skarbowych i miejskich ruchomości, a mianowicie: szafa do sukien jesionowa, kanapa, dwa stoły, sześć krzeseł i kozetka mahoniowa, w dniu 22 Stycznia (3 Lutego) 1870 r. o godzinie 12 w południe w domu pod Nr. 2373 ulicy Dzielnej przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną.

Warszawa d. 3 (15) Stycznia 1870 r.

1—2 Dobronoki.

N. D. 331. Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Płockiej.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Ignacego Gąsiewskiego, Patrona przy Trybunale tutejszym w Płocku zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu tak u siebie, jako też u Józefa Brudzyńskiego Patrona przy tymże Trybunale również w Płocku zamieszkałego, obrane mającego, który to Patron Brudzyński prowadzeniem sprzedaży dóbr poniżej opisanych zajmować się będzie, w egzekucji sądowej z mocy prawnych tytułów przeciwko Stanisławowi Zgliczyńskiemu właścicielowi dóbr we wsi Bagienicach wielkich w Okręgu Mławskim zamieszkałego, rozwiniętej; Józef Lubinkowski Komornik przy Trybunale Cywilnym Gubernji Płockiej, aktem w dniu 13 (25) Kwietnia t. m i r. ukończonym, zajął na sprzedaż w drodze przymuszonego wywłaszczenia, przed tymże Trybunałem odbywać się mającą, dobra Bagienice Wielkie lit. A, B, G, w Okręgu Mławskim położone, własnością Stanisława Zgliczyńskiego będące, a w posiadaniu, zarządzie żony tegoż Pauliny Zgliczyńskiej zostające.

Dobra te z działów szlacheckich złożone, leżą w gminie Zielona, w obrębie Sądu Pokoju Okręgu Mławskiego, są odległe od miasta Żuromina o wiorst 7, od miasta Kuczborka o wiorst 7, od miasta Szreńska o wiorst 17½, a od granicy Pruskiej o wiorst 9½, wewnętnie stykają się z innemi działami szlacheckiemi, szczegółowo w akcie zajęcia opisanemi, a ościennie graniczą: na wschód Bagienice małe, na południe z wsią Gościszką, na zachód ze Straszewem, a na północ z Zalesiem. Grunta tych dóbr złożone z 108-miu działów opisanych szczegółowo w akcie zajęcia, z położenia granic i rozległości wynoszą w ogóle włók 9 morgów 7 prętów 143 miary nowopolskiej, a mianowicie: 1. W siedliskach dworskich i gumiennych gruntu klasy II-ej morg 1 prętów 200; 2. w siedliskach wiejskich gruntu klasy II-ej morg 1 pręt. 150; 3. kanalik obejmuje powierzchni prętów 50; 4. w ogrodzie dworskim gruntu klasy II-ej morgów 4 prętów 150; 5. w ogrodzie wiejskim gruntu klasy II-ej morgów 3; 6. grunta w polu ozimnem z działów złożone obejmują: a) w gruncie ornym klasy II-ej morgów 66 prętów 130; b) w odłogach klasy II-ej prętów 250; c) lasu sosnowego morgów 9 prętów 260; 7. grunta w polu jarzynnym również z działów złożone obejmują: a) w gruncie ornym klasy II-ej morgów 79 prętów 165; b) w błotach czyli w kępinie prętów 150; c) w lesie sosnowym i jałowcach morgów 51 prętów 230, 8. grunta w polu ugorowym podobnież z działów składające się, obejmują: a) w gruncie ornym klasy II ej mórg 44, prętów 21; b) w łąkach klasy II-ej morgów 10 prętów 30; c) w zaroślach morgow 2 prętów 160. razem morgów 277 prętów 146. W ogrodzie są drzewka owocowe, to jest: gruszki, śliwki, wiśnie w ilości sztuk 36; zakładów zaś, fabryk, zapasów zbożowych w dobrach zajętych niema, a inwentarz gruntowy razem z dobrami zajęty stanowią: 1. koni para 1; 2. wołów para 1; 3. wóz 1; 4. pługów z żelazami 2; 5. bron drewnianych 4: 6. półszorków rzemiennych starych para 1. Budynki w dobrach zajętych są następujące: A. na dziale 1-ym: a) dom mieszkalny z szachulcu w zamek słomą kryty, z kominem murowanym, zamieszkały przez Stanisława Zgliczyńskiego; b) studnia balami opogródkowana z żurawiem na słupie i drągiem do ciągnienia wody; c) spichlerek czyli szopa z szachulcu w zamek słomą kryta, a przy niej obok ściany: d) kloaka z desek pokryta deskami; e) stodoła o trzech klepiskach z szachulcu w zamek słomą kryta, przy niej obok ściany: f) szopa z bali na słupach deskami pokryta; g) stajnie i szopy w jednym budynku z szachulcu w zamek słomą pokryte. B. na dziale 2-gim: a) dom z szachulcu w zamek o 4-ch izbach słomą kryty z kominem z surówki; w domu tym mieszkają: Teofil Chiliński kowal ze swojemi statkami, mający ogrodu lich 13 i pobierający rocznie korzec żyta, oraz na węgle rs. 1 kop. 80, za co uskutecznia wszelką robotę kowalską do dworu, oraz Franciszek Sadowski krawiec, zajmujący jedną izbę za opłatą po rs. 7 kop. 20 rocznie; wreszcie dwie izby zajmują służący dworscy; b) chlewy z bali na słupach słomę kryte; c) kuźnia z bali na słupach deskami pokryta z kominem czyli kotliną w części z kamieni, a w części z cegły wymurowana. Więcej budynków ani ludności oprócz powyżej wzmiankowanych w dobrach zajętych niema. Podatki zaś z dóbr tych opłacane z ofiarą i składką od ubezpieczeń wynoszą rub. sr. 108 kop. 46.

Akt zajęcia dóbr Bagienice lit. A, B, G, doręczonym został w dniu 21 Maja (2 Czerwca) r. b. przez Konstantego Chlebowskiego Woźnego Sądowego, Stanisławowi Gesek Wojtowi gminy Zielona; Sobockiemu Naczelnikowi Powiatu Mławskiego i Adolfowi Koppe pełniącemu obowiązki Pisarza Sądu Pokoju Okręgu Mławskiego. Wniesienie tego aktu do księgi wieczystej dóbr Bagienice wielkie lit. A, B, G, nastąpiło w dniu 31 Maja (12 Czerwca) 1866 r., a nadto akt ten wpisanym został dnia 14 (26) Czerwca r. b. do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego utrzymywanej.

Pierwsze ogłoszenie zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych do sprzedaży dóbr tych ułożyć się mających, odbędzie się na audjencji Trybunału tutejszego dnia 5 (17) Sierpnia 1866 r. o godzinie 10-ej z rana, a druga i trzecia publikacja warunków co dwa tygodnie po sobie idące nastąpi. Obwieszczenie to wywieszono na tablicy w sali audjencjonalnej Trybunału tutejszego, a drugi egzemplarz wydano Józefowi Brudzyńskiemu Patronowi sprzedaż popierającemu, u którego jak równie w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego akt zajęcia dóbr opisanych i warunki licytacyjne przejrzane być mogą.

Płock dnia 16 (28) Czerwca 1866 roku.

Michał Betlej.

Dobra Bagienice wielkie lit. A, B, G, w Okręgu Mławskim leżące, wyrokiem Trybunału tutejszego z dnia 3 (15) Maja 1867 roku, przysądzone zostały stanowczo za sumę rsr. 4,001 Janowi Izdebskiemu Patronowi przy tymże Trybunale, w Płocku mieszkającemu.

Według deklaracji złożonej w tym samym dniu przed Pisarzem Trybunału, Patron Izdebski nabył te dobra dla Pauliny z Porzyckich, Stanisława Zgliczyńskiego obywatela małżonki, w dobrach Bagienice zamieszkałej.

Że zaś ta do dnia dzisiejszego nie złożyła dowodów dopełnienia warunków licytacyjnych, przeto Walenty Jakubowski Dziennikarz Sądu Kryminalnego w Płocku, w temże mieście zamieszkały i Katarzyna z Staroryпińskich Wojciecha Czachorowskiego małżonka, z własnych funduszów utrzymująca się, bez asystencji i upoważnienia męża z mocy wyroku Trybunału tutejszego z dnia 11 (23) Maja 1867 r. czyniąca, we wsi Raczynkach Okręgu Mławskim mieszkająca, a zamieszkanie prawne do tego interesu u Karola Sadkowskiego Patrona również w Płocku zamieszkałego, oboje obrane mający, działając jako wierzyciele hypotecznych dóbr Bagienice lit. A, B, G, rozpoczęli powtórną sprzedaż tychże dóbr, przedsięwziętą w drodze relicytacji, na niebezpieczeństwo Pauliny z Porzynkich Stanisława Zgliczyńskiego małżonki, w asystencji i za upoważnieniem tegoż męża działać winnej.

W tem więc postępowaniu pierwsze ogłoszenie warunków, mających służyć za zasadę do powtórnej sprzedaży dóbr wzmiankowanych, odbędzie się na audjencji Trybunału tutejszego dnia 12 (24) Kwietnia 1868 roku o godzinie dziesiątej z rana, a następnie dalsze formalności prawem przepisane, będą miały miejsce.

Wyciąg tego obwieszczenia z dopiskiem wywieszono w dniu dzisiejszym na tablicy w sali ustępowej Trybunału, a drugi egzemplarz onego, wydano Karolowi Sadkowskiemu Patronowi, który relicytacją prowadzić będzie.

Płock dnia 5 (17) Marca 1868 roku.

Michał Betlej.

Gdy w dniu 3 (15) Stycznia r. b. jako w oznaczonym poprzednio terminie, stanowcza sprzedaż w drodze relicytacji dóbr Bagienice Wielkie Lit. A, B, G, w Okręgu Mławskim położonych, dla braku licytantów do skutku nie doszła, przeto wyrokiem Trybunału tutejszego w tymże dniu zapadłym, nowy termin do stanowczej sprzedaży tychże dóbr od zniżonego o jedną trzecią część szacunku, czyli od rsr. 2,000 wyznaczony został na dzień 3 (15) Marca 1870 roku godzinę 10 z rana na audjencji Trybunału Cywilnego w Płocku.

Płock dnia 5 (17) Stycznia 1870 roku.

Asesor Kolegjalny, Bielski.

N. D 334. Pisarz Trybunału Cywilnego w Płocku.

Stosownie do Art. 682 K. P. S., wiadomo czyni, iż na żądanie Seweryna Pląskowskiego obywatela, w mieście Płocku zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu u Jana Izdebskiego Patrona przy Trybunale tutejszym, również w Płocku zamieszkałego, obrane mającego, który to Patron popieraniem sprzedaży dóbr poniżej opisanych, zajmować się będzie w egzekucji sądowej przeciwko Ignacemu Chełmickiemu, właścicielowi dóbr we wsi Balinie Okręgu Lipnoskim mieszkającemu, rozwiniętej, Józef Lubinkowski Komornik przy tymże Trybunale aktem w dniu 4 (16) Lutego r. b. zaczętym, a dnia 6 (18) Lutego t. r. ukończonym zajął na sprzedaż w drodze przymuszonego wywłaszczenia przed Trybunałem tutejszym prowadzić się mającą, dobra Lasoty i Rejki własnością Ignacego Chełmickiego będące, w gminie Pręczki, w obrębie Sądu Pokoju w Lipnie położone, których opis jest następujący:

Dobra te odległe są od miast: Rypina o wiorst 7, Lipna wiorst 21, Dobrzenia n/Drw. i od granicy pruskiej o wiorst 17½, Skempego o wiorst 21. Zostają w dzierżawie Karola Rudowskiego z mocy kontraktów przed Grzegorzem Eljasiewiczem Rejentem w Lipnie w dniach: 16 (28) Czerwca 1865 r. i 13 (25) Czerwca 1866 r. spisanych, do dnia 12 (24) Czerwca 1868 r. za sumę, na pierwszy rok rs. 750, a na dalsze 2 lata po rs. 900, z zastrzeżeniem ustąpienia z dóbr na przypadek sprzedaży ich z wolnej ręki i z obowiązkiem zwrotu kaucji w sumie rs. 900 danej.

A. Folwark i wieś Lasoty opisuje się co do budynków i gruntów w tym sposobie.

Zabudowania dworskie:

1. Dom mieszkalny dworski z szachulcu w łątki słomą kryty, komin murowany; 2. Sklep w ziemi z kamieni wymurowany, na tem jest dach dranicami kryty; 3. Parsk do kartofli w ziemi drzewem wykładany, ziemią pokryty; 4. Studni dwie, w tych pogródki z drzewa; 5. Chlewy z drzewa dylów w słupy słomą kryte; 6. Spichrz z drzewa w łątki słomą kryty; 7. Owczarnia i stajnie razem, z drzewa w łątki słomą kryte; 8. Stodoła z bali z drzewa w słupy murowane na podmurowaniu z cegły palonej słomą kryta; 9. Szopy dla bydła i stajnie z drzewa w łątki, razem pod jednym dachem słomą kryte; 10. Bróg do składu zboża z krzyżulcu słomą kryty.

Zabudowania na wsi należące do dworu:

1. Chałupa czyli karczma w większej połowie z drzewa, a wreszcie murowana z cegły palonej słomą kryta, komin z cegły surówki, do tej należy: 2. Stodoła, która wedle podania sołtysa miejscowepo kosztem Jana Siekluckiego wystawiona, z bali na słupach słomą kryta; 3. Chlewy 2 także z bali na słupach słomą kryte. W chałupie powyższej mieszkają: 1. Maciej Rosieński owczarz, do gromady dworskiej jako służący dworski; 2. Wawrzeniec Sieklucki karczmarz, dawniej szynkował trunek dworski, dziś jednak z powodu nie wydania decyzii przez komisarza włościańskiego, oraz niewykupienia patentu wyszynku niema i tenże żadnych obowiązków dla dworu nie wypełnia.

Zabudowania na wsi należące do uwłaszczonych włościan:

1. Chałupa murowana z cegły palonej słomą kryta, komin murowany, w tej mieszkają: a) Franciszek Faltynowski; b) Kazimierz Kruziński. Do chałupy tej należy stodoła razem z szopą z drzewa słomą kryta; 2. Chałupa z drzewa słomą kryta, komin murowany z cegły surówki, w tej mieszkają: a) Paweł Sentowski sołtys, i b) Katarzyna Morawska wdowa. Do

tej należą szopy i 2 chlewy z drzewa słomą kryte; 3. Chałupa także z drzewa słomą kryta, komin z cegły surówki, w tej mieszkają: Frańciszek Faltynowski drugi i Jan Rutkowski. Do chałupy tej należą: stodoła z drzewa słomą kryta, szopa także z bali na słupach i chlewy również z drzewa słomą kryte. Wszyscy wyżej wymienieni włościanie dawniejsi ogrodnicy, obecnie są uwłaszczeni, bez żadnych obowiązków dla dworu.

Siedliska dworskie:

1. Siedlisko na którym są zabudowania powyżej opisane i plac w pośrodku gumien dworskich, także z gruntami ornemi stykający się, obejmuje rozległości w gruncie klasy II. mórg 2 prętów 100; 2. Siedlisko na wsi należące do dworu, to jest plac pod zabudowaniami gdzie karczma, złączony z ogrodem w gruncie klasy II. obejmuje mórg 2 prętów 150.

Ogrody dworskie:

1. Ogród owocowy za domem dworskim położony, od podwórza płotem z żerdzi osłoniony, styka się z siedliskiem dworskim i gruntami ornemi folwarcznemi, w którym znajduje się drzewek owocowych, to jest: gruszek, jabłoni, wisien i śliwek okołe sztuk 100, obejmuje mórg 1 prętów 150; 2. Ogród warzywny dworski po obudwóch stronach podwórza będący, z gruntami ornemi stykający się, klasy II. obejmuje mórg 2. Siedliska i ogrody należące do uwłaszczonych włościan, obok domów mieszkalnych i gospodarskich zabudowań położone, z gruntami folwarcznemi stykające się w gruncie klasy II. mórg 3.

Grunta folwarczne:

1. Grunta orne opisanego folwarku Lasoty podzielone są na 3 polowe gospodarstwo i położone, pod granice czyli grunta folwarku Rejki, Pręczki, Dziewanowo i Nadróż, złączone są z sobą klasy II. i III. obejmują mórg 260, licząc w to i grunta po byłym rumunku po Michalskim, któy został wcielony w terytorjum folwarkn Lasoty; 2. Grunta w polu przy gruntach uwłaszczonych włościan położone i z temiż stykające się, oraz z gruntem folwarcznym, należącym do użytku Siekluckiego i Rosieńskiego klasy II. obejmujc mórg 2.

Grunta orne do uwłaszczonych włościan należące

1. Grunta orne do uwłaszczonych włościan należące zwane pod nawóz i na przysiewki, jako to: w polu pod granicą wsi Pręczki klasy II. obejmują mórg 5; 2. W drugim miejscu zwanym pod białe błoto, pomiędzy gruntami folwarcznemi położone, i z temiż stykające się, klasy II. obejmują morgę 1.

Ł ą k i.

1. Łąki położone między gruntami własnemi, dotykające się granicy dóbr Pręczki, oraz dóbr Dziewanowo klasy II. i III, obejmują mórg 64; 2. Łąki do użytku Siekluckiego i Rosieńskiego nieuwłaszczonych należące, klasy II. i III. obejmują mórg 3 prętów 150. Łąki należące do uwłaszczonych włościan i z gruntami folwarcznemi stykające się, klasy II. obejmują mórg 5.

W o d y.

W ogrodzie owocowym i w drugim warzywnym powyżej opisanych, są 2 kanaliki bezrybne, obejmują prętów 120.

N i e u ż y t k i.

To jest drogi: do Nadroża, Kowalk i Pręcza, oraz rowy przechodzące przez zajęte grunta, obejmują około prętów 120.

Ludności we wsi Lasoty, oprócz powyżej przy chałupach opisanych wymienionej, więcej niemasz.

B. Folwark Rejki, jako przyległości do dóbr Lasoty należąca.

Budowle dworskie: 1. Dworek w węgieł pobudowany słomą kryty, komin murowany, w domu tym mieszka Józef Żbikowski na komornem mając mieszkanie i ogrodu w polu 2 morgi. Z tego opłaca rocznej dzierżawy poddzierżawcy Rudowskiemu rs. 23, a to na czas do dnia 11 (23) Kwietnia 1867 r.; 2. Owczarnia z drzewa w słupy słomą kryta; 3. Stodoła z drzewa w słupy słomą kryta: 4. Stajnie i spichrz razem z drzewa szachulcu pobudowane słomą kryte; 5. Chlewek z drzewa w słupy słomą kryty; 6. Parsk czyli sklep do kartofli ziemią obsypany, z powodu przegniłego drzewa zrujnowany; 7. Studzienka mała drzewem ogródkowana.

Zabudowania na wsi, należące do uwłaszczonych włościan:

1. Chałupa z drzewa w węgieł słomą kryta, komin z cegły surówki, przy tej: 2. Szopa z drzewa w słupy i dyle słomą kryta, a przy tej chlewek mały z chrustu; 3. Szopa druga z bali na słupach, z chlewkiem małym słomą kryta, za drogą: 4. Stodoła z drzewa w słupy słomą kryta stara, podporami wsparta, zupełnie spustoszała; 5. Chałupa z drzewa szachulcu w węgieł pobudowana słomą kryta, bomin murowany; 6. Chałupa z drzewa szachulcu w zamek słomą kryta, komin murowany: 7. Szopa z bali na słupach słomą kryta.

Siedliska dworskie: siedliska na którym są zabudowania wyżej opisane, oraz podwórze w pośród tychże będące, z gruntami własnemi stykające się, w gruncie klasy III. obejmują mórg 2 prętów 150.

Siedliska włościańskie: siedliska, to jest place pod zabudowaniami wyżej opisanemi i podwórka obok chałup, w gruncie klasy III. obejmują morgę 1.

Ogrody dworskie: 1. Ogród warzywny dworski przy domu dworskim położony, styka się z siedliskami dworskiemi i wiejskiemi, w którym jest drzewa owocowego sztuk 5, w gruncie klasy III. obejmuje morgę 1 prętów 150; 2. Ogródek kapuśnik zwany, rowem okopany, z gruntami ornemi stykający, w gruncie klasy III. obejmuje prętów 150.

Ogrody włościańskie pomiędzy siedliskami i gruntami ornemi folwarcznemi położone, w gruncie klasy III. obejmują mórg 4.

Grunta orne folwarczne: grunta położone przy granicy nowo wyprowadzonej Pręczek, przy gruntach zajętych dóbr Lasoty położone i z temiż stykającc się, co do ekonomiki gospodarskiej podzielone na 3 pola i są złączone z sobą, należą do klasy II. i III. żytniej, mogą mieć około mórg 150.

Grunta orne włościańskie: grunta orne dla włościan dawniej na przysiewki i pod nawóz dane, położone pod grunta Lasoty i przy gruntach folwarcznych z temiż stykające się. w gruncie klasy III. obejmują mórg 5.

Łąki dworskie: łąki pomiędzy gruntami ornemi dotykające granicy dóbr Pręczek-Świeżaw i gruntów własnych, w małej części krzewiną, oraz kempiną zarosłe, w gruncie klasy II. i III. obejmują mórg 66.

Łąki włościańskie: Łąki położone w polu od strony granicy Pręczek, klasy III. obejmują mórg 2.

Osady w ddaleniu od folwarku Rejki i w granicach tychże dóbr, a mianowicie przy trakcie do Rypina idącym, przy granicy dóbr Swieżawy jest osada; dawniej dla leśnika dóbr Pręczki, a teraz do dóbr Lasoty należąca, obejmuje: a) siedlisko i ogród w gruncie klasy III, prętów 150; b) gruntu ornego i błota w części olszyną drobną zarosłego, w gruncie klasy III, obejmuje mórg 2 prętów 1350, i na tej jest budowla: a) chałupa z drzewa w łątki dranicami kryta, komin murowany; b) szopa z drzewa w łątki a obok niej chlewek w słupki z dylów słomą kryte; c) stodoła w słupy i dyle słomą kryta. Na osadzie tej mieszka Józef Kalinowski leśny, który mając rocznie zasług złp. 100 czyli rs. 15 i ordynarji w zbożu korcy 11, za to z mieszkania i o grodu obowiązany pilnować lasku do dóbr zajętych należącego, a z grutu wydzielonego wypełnia robociznę do dworu w Rejkach za wynagrodzeniem pieniężnym, w bliskości osady powyżej opisanej leśnej, przy gruntach dworskich jest osada gospodarska, w pośrodku gruntów folwarcznych położona, obejmuje w siedlisku razem z ogrodem i gruntem ornym połączonym, w gruncie klasy III, około mórg 12. Na osadzie tej są zabudowania a) chałupa z bali na słupach, komin murowany z cegły surówki; a przy tej: b) stodoła z szopą także z drzewa z bali na słupach słomą kryta, na osadzie tej mieszka Jakób Zalewski, który z gruntów wydzielonych dawniej opłacał do dworu czynszu rocznego złp. 36 czyli rs. 5 kop. 40.

Lasy: las w teritorjum zajętych dóbr Lasoty i Rejki położony, przy granicy dóbr Swieżaw i Pręczek w największej części sosnowy i małej części brzozowy, z temiż granicami i traktem Rypińskim stykający się, obejmuje około mórg 8.

Nieużytki: 1. Przy zabudowaniach wiejskich Pejki kawał gruntu kempiną zarosły, na którym jest paśnik, styka się z siedliskami wiejskiemi, ogrodem kapuśnik zwanym i gruntami ornemi folwarcznemi, obejmuje mórg 2 prętów 150. 2. Trakt publiczny z Rypina do Skempego, drogi do Swieżawy, Pręczek Kowalk i Nadroża, obejmują około morgę 1 prętów 50, razem mórg 259 prętów 50.

Ludność we wsi Rejkach, dawniej ogrodników, a teraz uwłaszczonych włościan sześciu, jako to: 1. Adam Rutkowski, 2. Katarzyna po Jakóbie Kruszyńskim wdowa, 3. Michał Zieliński, 4. Piotr Łażewski, 5. Stanisław Pyszkowski, 6. Marksowa wdowa, każdy z nich mając ogrody i grunta na przysiewki dane w rozległości wyżej wymienione dawniej obowiązany był odrabiać na folwarku robotą ręczną za złot. pol, 20 czyli rs. 3; obecnie zaś ciż ogrodnicy jako też w zajętym folwarku Lasoty z nazwisk przy domach mieszkalnych wymienieni, z mocy Najwyższego Ukazu z d. 19 Lutego (2 Marca) 1864 r. będąc uwłaszczeni żadnych powinności dla dworu niewykonywają, a grunta i budowle przez nich zajmowane zamieszczone zostały w akcie zajęcia w celu odebrania przyznać się mającego za nie wynagrodzenia.

Dobra zajęte Lasoty i Rejki graniczą na wschód z dobrami Pręczki, na południe z dobrami Swieżawy, na zachód z dobrami Nadróż, na północ z Dziewanowem czyli Kowalkami. Mają ogólnej rozległości włók 20, mórg 11, prętów 240 miary nowopolskiej w przybliżonym obliczeniu.

Zakładów, fabryk, zapasów zboża, inwentarzy gruntowych i sprzętów gospodarskich któreby zajęciu ulegały, w dobrah tych niema a podatki znich opłacane wynoszą rocznie rs. 58 kop. 76,

Akt zajęcia doręczonym został Majorowi Bułgoszew Naczelnikowi powiatu Rypińskiego i Janowi Klempan Wójtowi gminy Pręczki dnia 8 (20) Marca r. b. oraz Ludwikowi Siniarskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Lipnie dnia 10 (22) Marca t. r.

Wniesienie aktu zajęcia do księgi wieczystej dóbr Lasoty i Rejki nastąpiło w dniu 22 Marca (4 Kwietnia) r. b. a wpisanie onego do księgi zaaresztowań w Trzbunale tutejszym utrzymywanej, pod dniem dzisiejszym dokonane zostało.

Pierwsze ogłoszenie zbioru objaśnicń i warunków licytacyjnych za zasadę do sprzedaży dóbr tych służyć mających, odbędzie sią na audjencji Trybunału tutejszego dnia 24 Maja (5 Czerwea) 1867 r. o godzinie 10 z rana, poczem co dwa tygodnie po sobie idące, druga i trzecia publikacja warunkow będą miały miejsce.

Wyciąg tego obwieszenia wywieszono w dniu dziesiejszym na tablicy w sali audjencjonalnej Trybunału tutejszego, a drugi egzemplarz wydano Janowi Izdebskiemu Patronowi, sprzedaż tę prowadzącemu.

Płock d. 30 Marca (11 Kwietnia) 1867 r.

Michał Betlej.

Z powodu nastąpionej komplanacji pomiędzy wierzycielem Sewerynem Pląskowskim a subhastowanym dłużnikiem Jgnacym Chełmickim wyrokiem Trybunału tutejszego z dnia 25 Czerwca (7 Lipca) 1869 r. w prawa pomienionego Seweryna Pląskowskiego do dalszego popierania subhastacji dóbr Lasoty i Rejki podstawioną została Elzbieta z Duczymińskich Słupecka po Kazimierzu Słupeckim pozostała wdowa w imieniu własnem i jako matka a zarazem główna opiekunka Kazimiery, Marji, Kazimierza i Elzbiety w małżeństwie z Kazimierzem Słupeckim spłodzonych nieletnich dzieci w Warszawie pod Nr. 1726, zamieszkałą a zamieszkanie prawne do powyższego interesu u Juljana Mejer Patrona w Płoyku zamieszkałego obrane mająca na żądanie który po odbytem już przygotowawczem przysądzeniu dóbr Lasoty i Rejki wyrokiem Trybunału tutejszego z dnia 30 Grudnia (11 Stycznia) 1869/70 r. termin do stanowczej sprzedaży tychże dóbr wyznaczony został na d. 3 (15) Marca 1870 r. godzinę 10 z rana w którym licytacja rozpocznie się od sumy rs. 11,000 i odbywać się będzie na audjencji Trybunału Cywilnego w Płocku.

Płock d. 2 (14) Stycznia 1870 r.

Asesor Kolegjalny, A. Bielski.

N. D. 312. Podaje się do wiadomosci, że wyrokiem Trybunału Cywilnego w Radomiu dnia 28 Kwietnia (10 Maja) 1869 r. na żądanie Wincentego Walewskiego w Warszawie Nr. 1363d. zamieszkałego, opiekuna głównego Zofji Walewskiej po Janie Walewskim, nieletniej córki, beneficjalnej spadkobierczyni po ojcu, której przydanym opiekunem jest Jan Kochanowski właściciel dóbr Straszowej Woli tamże w okręgu Opoczyńskim, gubernji Radomskiej zamieszkały, postanowiona została sprzedaż w drodze beneficjalnej przez publiczną licytację; skutkiem czego sprzedane zostaną.

DOBRA TROJANOWICE.

z przyległościami i przynależytościami w okręgu Końskim, powiecie Opoczyńskim, gubernji Radomskiej, parafji Żarnów przy drodze bitej z Kielc do Piotrkowa, położone, w raz z folwarkiem Wesoła oddzielonym od Trojanowic przez grunta mieszczan Żarnowa o kilkadziesiąt sążni. Dobra Trojanowice obejmują: w ogrodach mórg 9 prętów 208, w polach ornych mórg 462 prętów 233, w łąkach mórg 57 prętów 26, w lesie wyciętym w większej części mórg 461 prętów 170. Folwark Wesoła obejmuje: w polach ornych mórg 165 prętów 107, w łąkach mórg 10 prętów 205, w lasach mórg 173 prętów 17. Las wycięty, służy na nim służebność brania sągów do fabryk w Machorach. W lesie tym jest łom kamienia. Zarośla i nieużytki, także znajdują się. Ogólna przestrzeń wynosi mórg 1429 prętów 183, budowle w Trojanowicach, w Odrowążu, w Topolicach, w Mierzionny i w Wesołej, są w stanie dobrym, i wystarczają na potrzeby gospodarskie. Inwentarze żywe i martwe, wystarczają na gruntowne potrzeby. Oszacowanie przez biegłych wykryło szacunek na rs. 46,063 kop. 46, i od tej sumy licytacja się rozpocznie.

Zbiór objaśnień i warunków sprzedaży, znajduje się w Kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego w Radomiu i u podpisanego Patrona, sprzedaż popierającego.

Po odbyciu w dniu 22 Listopada (4 Grudnia) 1869 r. pierwszego ogłoszenia warunków, termin do drugiego ogłoszenia, a zarazem do przygotowawczego przysądzenia, oznaczony został na dzień 5 (17) Stycznia 1870 r. godzinę 3 po południu i odbędzie się w Trybunale Cywilnym w Radomiu, przed W. Tomaszem Krosnickim delegowanym Sędzią Trybunału.

Radom d. 22 Listopada (4 Grudnia) 1869 r.

Leon Romanowski, Patron.

Po odbyciu terminu przygotowawczego przysądzenia termin do stanowczego przysądzenia, oznaczony został na dzień 27 Stycznia (8 Lutego) 1870 r. godzinę 3 po południu i odbędzie się w Trybunale Cywilnym w Radomiu przed W. Tomaszem Krośnikim delegowanym Sędzią Trybunału.

Radom d. 5 (17) Stycznia 1869 r.

Leon Romanowski, Patron.

N. D. 336. W dniu 9 (21) Stycznia 1870 r. o godzinie 12 w południe na Muranowie w Warszawie, prawnie zajęte ruchomości, jako to: meble machoniowe, jesionowe, bilard i fortepian palisandrowe, lustra, zegary i t. p. przez publiczną licytacją sprzedane będą.

Czamański, Komornik.

OGŁOSZENIA PRYWATNE. ЧАСТНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

N. D. 192.

RUSKIE

TOWARZYSTWO UBEZPIECZEŃ OD OGNIA

W PETERSBURGU,

z Kapitałem Zakładowym Rsr. 2,500,000.

Przyjmuje ubezpieczenia wszelkiego rodzaju ruchomości, domowych towarów, ruchomości i zapasów fabrycznych i gospodarskich, przeciw stratom od ognia, pod **bardzo korzystnemi warunkami.**

Regulowanie strat i wypłata należności odbywa się **na zasadach sprawiedliwych,** z wszelką możliwą szybkością.

Dla ubezpieczenia się w Towarzystwie Ruskiem, pozwolenie Rządowej Instytucji asekuracyjnej, stosownie do postanowienia Komitetu Urządzającego z dnia 6 (18) Września 1868 r. nie jes więcej wymagane.

Generalny Agent,

MIKOŁAJ ROTWAND.

Bióro przy ulicy Elektoralnej w domu W. Feldhusen pod Nr. 4, (dawniej 745/6) obok gmachu Bankowego. 1 - 5.

N. D. 112. Jest do sprzedania od dnia 1 Czerwca 1870 r. albo do oddania w długoletnią dzierżawę

Folwark Szaltupie z Młynem

wodnym i z dwiema karczmami położony w Powiecie Marjampolskim Gubernji Suwałkskiej.

O bliższych warunkach powziąść moża wiadomość u Właścicielki w Warszawie, albo od osoby, którą Redakcja Kurjera Codziennego wskaże.

N. D. 113. Jest do oddania od dnia 1 Czerwca 1870 r. w administrację

Folwark donacyjny Zabuże.

położony w Powiecie Konstantynowskim Gubernji Siedleckiej na lat dwanaście.

O bliższych warunkach powziąść można wiadomość od osoby w Warszawie, którą redakcja Kurjera Codziennego wskaże.

N. D. 246. Pozostała wdowa po ś. p. Andrzeju Szulc, obywatelu miasta Warszawy, **ostrzega** tych kogo to interesować by mogło, iż żadnych długów jak hypotecznych tak i prywatnych za syna mego **Józefa-Michała Szulc** zaciągniętych lub zaciągnąć się mających, stosownie do zrobionego aktu hypotecznego (zastrzeżenia) **płacić nie będę** i nie obowiązuję się, gdyż zrobione nim długi przewyższyły, przypadające się jemu część majątku po ojcu pozostałą. Wszelkie pretensje przyjęte nie będą, a interesowani narażeni będą na straty.

Agnieszka Szulc.

N. D. 323. Podaje do wiadomości, iż **Bilet Lombardowy** wydany za Nr. 36073 na rs. 18 przypadkowo zaginął.

Wzywa się więc posiadacza, iżby najpóźniej w 6 tygodni od dnia 3 Lutego 1870 r. to jest od daty ostatniego ogłoszenia zgłosił się i prawo posiadania onegoż w kantorze Banku udowodnił, gdyż w przeciwnym razie, duplikat biletu wydanym zostanie osobie, której nazwisko zapisane w księgach Bankowych Dyrekcji.

W Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego.—Za pozwoleniem Cenzury.

DODATEK.

Dalszy ciąg obwieszczeń w Dodatku.

OGŁOSZENIA URZĘDOWE. — ОФФИЦІАЛЬНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 161. Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Kaliszu.

Podaje do wiadomości powszechnej, że na zasadzie art. 7, postanowienia b. Rady Administracyjnej Królestwa Polskiego, z d. 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. i upoważnień przez Dyrekcję Główną Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego udzielonych, następujące dobra ziemskie za zaległość w ratach Towarzystwu należnych, wystawione są na sprzedaż przymusową pierwszą przez licytację publiczną, która odbędzie w mieście Kaliszu w pałacu Sądowym przy ulicy Józefiny, w Kancelarjach hypotecznych poniżej wymienionych.

1. Beleń, z przyległością Zagórzyce, z wszystkiemi przynależytościami, w Okręgu Szadkowskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 639 k. $48\frac{1}{2}$, vadium do licytacji rs. 1,200, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 6,875, termin sprzedaży dnia 5 (17) Października 1870 roku, przed Rejentem Kancel. Ziem. Józefem Białobrzeskim.

2. Będków, składające się z wsi czynszowej Będkowej, z osady Krzyszaki, z folwarku Dęboszyn, z łąki dworskiej na Będkowie, oraz z lasu w obrębie tych dóbr znajdującego się i z wszystkiemi przynależytościami, w Okręgu Nowo-Radomskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 313 kop. 63, vadium do licytacji rs. 600, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 3,700, termin sprzedaży dnia 5 (17) Października 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Wilchelmem Grabowskim.

3. Bryszki A, B, z wszystkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Petrokowskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedazy wynoszą rs. 322 kop. 92, vadium do licytacji rs. 600, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 3,425, termin sprzedaży dnia 5 (17) Października 1870 roku, przed Rejentem Kancel. Ziem. Teofilom Józefem Kowalskim.

4. Bujny, z wszystkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Petrokowskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 1,565 kop. $14\frac{1}{2}$, vadium do licytacji rs. 3,000, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 17,450, termin sprzedaży d. 5 (17) Października 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Zenonem Łopuskim.

5. Cissów i Zaborów, z wszystkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Petrokowskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 636 k. 74, vadium do licytacji rs. 1,200, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 7,200, termin sprzedaży dnia 5 (17) Października 1870 r., przed Rejentem Kancel. Ziemiań. Wilhelmem Grabowskim.

6. Dzierlin A, B, z wszystkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Sieradzkim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 452 kop. 11, vadium do licytacji rsr. 900, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 5,325, termin sprzedaży dnia 5 (17) Października 1870 r., przed Rejentem Kancel. Ziemiań. Edwardem Milewskim.

7. Drużbin, z częścią na Borkach i lasami przyległemi, oraz z wszystkiemi przynależytościami, w Okręgu Szadkowskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rub. sreb. 507 kop. 27, vadium do licytacji rub. sreb. 960, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 5,975, termin sprzedaży dnia 5 (17) Października 1870 roku, przed Rejentem Kancel. Ziem. Józefem Białobrzeskim.

8. Gąski, składające się z wsi i folwarku Gąski, oraz osady Marjanka, z wszystkiemi przynależytościami, w Okręgu Petrokowskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 542 kop. $75\frac{1}{2}$, vadium do licytacji rs. 1,050, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 5,700, termin sprzedaży d. 5 (17) Października 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Zenonem Łopuskim.

9. Gorzendów i Chrzanowice, z wszystkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Nowo-Radomskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 1,880 kop. 66, vadium do licytacji rs. 3,600, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 22,150, termin sprzedaży dnia 5 (17) Października 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Józefem Białobrzeskim.

10. Grabno i Zamoście, z wszystkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Szadkowskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzadaży wynoszą rsr. 742 kop. 33, vadium do licytacji rs. 1,500, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 8,050, termin sprzedaży dnia 5 (17) Października 1870 roku, przed Rejentem Kancel. Ziemiań. Józefem Jezierskim.

11. Izdebno, składające się z wsi i folwarku Izdebno, z pierwszej i drugiej części wsi i folwarku Szyszłowa, holendrów Szyszłowskich, Grabina, Tumidaj, folwarku Lucynów i osady Moczadła, oraz z wszystkiemi przynależytościami, w Okręgu Pyzdrskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 1,400 kop. $89\frac{1}{2}$, vadium do licytacji rs. 2,700, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 15,250, termin sprzedaży dnia 5 (17) Października 1870 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Edwardem Milewskim.

12 Kącik i Rassowa, do których należy kolonja Katarzynka, z wszystkiemi przynależytościami, w Okręgu Petrokowskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 471 kop. $18\frac{1}{2}$, vadium do licytacji rsr. 1,050, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 5,100, termin sprzedaży dnia 6 (18) Października 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Wilchelmem Grabowskim.

13. Kletnia, z wszystkiemi przyległościami i przynależytosciami, w Okręgu Nowo Radomskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 1,063 kop. 39, vadium do licytacji rs. 2,100, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 9,375, termin sprzedaży dnia 6 (18) Października 1870 r., przed Rejentem Kancel. Ziemiań. Alfonsem Paszkowskim.

14. Kluki, składające się z wsi, folwarku i karczmy Kluki, z pustkowia Załęki, Sadykierz, Sadulaki, Osina, Zagony, Wierzchy vel Wierzchowice, Wierzchy, Podwódka, z młynów Łabno czyli Łubna Grobla, Wierzchowice-Ujscie, z młyna Smoła czyli Świerta, z wszystkiemi przynależytościami, w Okręgu Petrokowskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 740 k. $47\frac{1}{2}$, vadium do licytacji rs. 1,500, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 8,650, termin sprzedaży dnia 6 (18) Października 1870 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Zenonem Łopuskim.

15. Koconia, z wszystkiemi przyległ. i przynależyt., w O-gu Nowo-Radomskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 654 k. 85, vadium do licytacji rs. 1,200, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 6,425, termin sprzedaży dnia 6 (18) Października 1870 roku, przed Rejentem Kancel. Ziemiań. Józefem Jezierskim.

16. Kodrąb' A, B, Wola Pytowska czyli Kodrąbska tudzież młyn wodny Ostrów zwany, oraz folwark Dąbrowa, kolonja Józefów, osada Rogaszyn vel Wapiennik i osada Hamborowa, z wszystkiemi przynależytościami, w Okręgu Nowo-Radomskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 2,154 kop. 61, vadium do licytacji rs. 4,000, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 23,775, termin sprzedaży dnia 6 (18) Października 1870 roku, przed Rejentem Kancel. Ziemiań. Zenonem Łopuskim.

17. Krobanów, składające się z folwarku Krobanów i lasów przyległych i ze wszystkiemi przynależytościami, w Okręgu Szadkowskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 1,042 kop. $20\frac{1}{2}$, vadium do licytacji rs. 2,100, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 13,000, termin sprzedaży dnia 6 (18) Października 1870 roku, przed Rejentem Kancel. Ziemiań. Edwardem Milewskim.

18. Krobanowek, składające się z wsi i folwarku Krobanówek i kolonji na Krobanówka, tudzież lasów przyległych, z wszystkiemi przynależytościami, w Okręgu Szadkowskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 337 kop. 86, vadium do licytacji rs. 675, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 4,575, termin sprzedaży dnia 6 (18) Października 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Edwardem Milewskim.

19. Laski, z wszystkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Wartskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 309 kop. 26, vadium do licytacji rs. 600, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 3,025, termin sprzedaży dnia 6 (18) Października 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Józefem Jezierskim.

20. Łęki A, B, z kolonjami Anielowo, Ignacewo i Felicjanowo, oraz z wszystkiemi przynależytościami, w Okręgu Petrokowskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 702 kop. 3, vadium do licytacji rs. 1,400, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 7,250, termin sprzedaży dnia 6 (18) Października 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Józefem Białobrzeskim.

21. Małków Cielecki, tudzież Małków nowy, i Duszniki, do których należą: folwark, młyn, karczma zmyślona, folwark Dezerta, karczma Rakówka i dwa wiatraki w teritorjum miasta Warty; oraz z wszystkieni przynależytościami, w Okręgu Wartskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 3,029 kop. 99, vadium do licytacji rs. 6,000, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 30,975, termin sprzedaży dnia 6 (18) Października 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Wilhelmem Grabowskim.

22. Masłowice, z wszystkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Nowo-Radomskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 1,750 kop. 93, vadium do licytacji rs. 3 500, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 20,125, termin sprzedaży dnia 6 (18) Października 1870 r., przed Rejentem Kancel. Ziem. Józefem Białobrzeskim.

23. Młodawin górny A, B, C, D, z wszystkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Szadkowskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 188 kop. $80\frac{1}{2}$, vadium do licytacji rs. 375, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 1,800, termin sprzedaży dnia 7 (19) Października 1870 r.. przed Rejentem Kanc. Ziem. Józefem Białobrzeskim.

24. Niechmierów, z przyległościami Jarocice, Kamionka, Nieczny, niemniej Wolnica i Nędzerzew, oraz z wszystkiemi przynależytościami, w Okręgu Sieradzkim i Wieluńskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 4,847 kop. $48\frac{1}{2}$, vadium do licytacji rs. 9,000, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 48.500, termin sprzedaży dnia 7 (19) Października 1870 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Wilhelmem Grabowskim.

25. Niedzielsko, z wszystkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Wieluńskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 612 kop. 72, vadium do licytacji rs. 1.200, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 7,225, termin sprzedaży dnia 7 (19) Października 1870 roku, przed Rejentem Kancel. Ziemiań. Zenonem Łopusk m.

26. Ochotnik, z wszystkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Nowo-Radomskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 711 kop. 22, vadium do licytacji rs. 1,400, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 7,950, termin sprzedaży dnia 7 (19) Października 1870 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Teofilem Józefem Kowalskim.

27. Parzno, składające się z folwarku, młyna i wsi Parzno, Imielna, Cisza z wsi Wojtostwa Rozdzin, z osad Laski, Lesisko, Wierzchy i części na Imielny, oraz z wszystkiemi przynależytościami, w Okręgu Petrokowskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 677 kop. 7, vadium do licytacji rs. 1,350, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 7,975, termin sprzedaży dnia 7 (19) Października 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Edwardem Milewskim.

28. Pełczyska, Chodów v. Tumidaj, Kluczewo i Wola Bezdziadowa, oraz z wszystkiemi przynależytościami, w Okręgu Zgierskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 665 kop. 58, vadium do licytacji rs. 1,300, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 6,200, termin sprzedaży dnia 7 (19) Października 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Alfonsem Paszkowskim.

29. Płoszów, Guławy i Ostaja, oraz z wszystkiemi przynależytościami, w Okręgu Nowo-Radomskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 622 k. 8, vadium do licytacji rsr. 900, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 6,675, termin sprzedaży dnia 7 (19) Października 1870 roku, przed Rejentem Kancel. Ziemiań. Edwardem Milewskim.

30. Przyrównica, z wszystkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Szadkowskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 421 kop. 88, vadium do licytacji rs. 825, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 4,525, termin sprzedaży dnia 7 (19) Października 1870 roku, przed Rejentem Kancel. Ziemiań. Józefem Białobrzeskim.

31, Przecznie, składające się z wsi i folwarku Przecznie, z wsi zarobnej Pszczołki, oraz młynów Dębowolec i Krupa, oraz z wszystkiemi przynależytościami, w Okręgu Szadkowskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 500 kop. 23, vadium do licytacji rs. 1,000, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 4,500, termin sprzedaży dnia 7 (19) Października 1870 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Teofilem Józefem Kowalskim.

32. Radolina, z wsią zarobną i folwarkiem Radolina, z folwarkiem Barbarka i osadą Rybaki, oraz z wszystkiemi przynależytościami, w Okręgu Pyzdrskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rub. sr. 1,702 kop. $90\frac{1}{2}$, vadium do licytacji rs. 2,400, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 18,750, termin sprzedaży dnia 7 (19) Października 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Wilhelmem Grabowskim.

33. Radostków, do których należy nomenklatura Nałęcz i z wszystkiemi przynależytościami, w Okręgu Wieluńskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 1,731 kop. 91, vadium do licytacji rsr. 3,600, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 18,425, termin sprzedaży dnia 7 (19) Października 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Józefem Jezierskim.

34. Rogaczówek, z wszystkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Nowo-Radomskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 399 kop. 71, vadium do licytacji rsr. 750, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 4,700, termin sprzedaży dnia 7 (19) Października 1870 r., przed Rejentem Kancel. Ziem. Alfonsem Paszkowskim.

35. Ruda, do których należą folwarki Taczanów i Emanuelin, oraz osady Nowy-Swiat, Przecław a raczej Przyciapy, z wszystkiemi przynależytościami, w Okręgu Wieluńskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 1,828 kop. 18, vadium do licytacji rs. 3,600, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 20,800, termin sprzedaży d. 8 (20) Października 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Józefem Białobrzeskim.

36. Sanniki i Okrajczów, z wszystkiemi przynależytościami, w Okręgu Nowo-Radomskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 479 kop. 75, vadium do licytacji rsr. 750, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 5,150, termin sprzedaży dnia 8 (20) Października 1870 r., przed Rejentem Kancel. Ziemiań. Edwardem Milewskim.

37. Siedlątków, do których należą Łyszkowice, Nerki i Wólka Smelana czyli Łyszkowska, oraz z wszystkiemi przynależytościami, w Okręgu Wartskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 1,628 kop. 7, vadium do licytacji rsr. 3,000, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 22,175, termin sprzedaży dnia 8 (20) Października 1870 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Józefem Jezierskim.

38. Siedlce, do których należy część Korczyska lit. B, z wszystkiemi przynależytosciami, w Okręgu Szadkowskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 744 kop. $68\frac{1}{2}$, vadium do licytacji rs. 1,350, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 7,775. termin sprzedaży dnia 8 (20) Października 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Wilhelmem Grabowskim.

39. Strońsko, z wszystkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Szadkowskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 269 kop. 15, vadium do licytacji rs. 500, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 3,175, termin sprzedaży dnia dnia 8 (20) Października 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Teofilem Józefem Kowalskim.

40. Strzyżewice, składające się z wsi i folwarku Strzyżewice, z pustkowia Zbyszek i Firlej, oraz z młynów Zbyszek i Firlej, oraz z wszystkiemi przynależytościami, w Okręgu Petrokowskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 987 kop. 90, vadium do licytacji rsr. 1,800, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 10,900, termin sprzedaży dnia 8 (20) Października 1870 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Wilhelmem Grabowskim.

41. Wiktorów, z wszystkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Wieluńskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 929 kop. 21, vadium do licytacji rs. 1,800, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 10,125, termin sprzedaży dnia 8 (20) Października 1870 roku, przed Rejentem Kancel. Ziemiań. Józefem Białobrzeskim.

42. Włóczyn A, i Grzymaczew A, do których należą pustkowia: Kije, Stelmach, Niwa, Pęczek, Chudoba i Przegołe, czyli Przegorzałe, z wszystkiemi przynależytościami, w Okręgu Sieradzkim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 675 kop. 49, vadium do licytacji rsr. 1,350, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 7,675, termin sprzedaży dnia 8 (20) Października 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Alfonsem Paszkowskim.

43. Wrząca, z wszystkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Wartskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 435 kop. $63\frac{1}{2}$, vadium do licytacji rsr. 975, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 5,675, termin sprzedaży d. 8 (20) Października 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Edwardem Milewskim.

44. Wola Droszewska i Kakawa, z folwarkiem Wygoda zwanym, oraz z wszystkiemi przynależytościami, w Okręgu Kaliskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 2,341 kop. $10\frac{1}{2}$, vadium do licytacji rs. 4,500, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 27,275, termin sprzedaży dnia 8 (20) Października 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Zenonem Łopuskim.

45. Wola Jajkowska część lit. F, J, inaczej Czernikowizna i Grabowszczyzna zwanej, oraz z wszystkiemi przynależytościami, w Okręgu Nowo-Radomskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą

rs. 88 kop. 65, vadium do licytacji rsr. 225, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 1,025, termin sprzedaży dnia 9 (21) Października 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Józefem Białobrzeskim.

46. Wola Jajkowska część lit. K, L, z wszystkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Nowo-Radomskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 116 kop. 18, vadium do licytacji rsr. 300, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 1,300, termin sprzedaży dnia 9 (21) Października 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Józefem Jezierskim.

47. Wola Kleszczowa, hypotecznie Wólka zwane, z wszystkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Sieradzkim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 702 kop. 99, vadium do licytacji rs. 1,400, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 7,500, termin sprzedaży d. 9 (21) Października 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Teofilem Józefem Kowalskim.

48. Wyszyna, składające się z folwarków: Wyszyna, Kałek, z wsiów zarobnych: Wyszyna, Smolnik, Jabłonna, Kotonia, Wierzchy, Stawki, Przyborów z Pokietnią, z kolonji czynszowych: Adamów, Bolesławów, Bourbony, Genowefa, Gurowo, Hiszpania, Jabłonna, Ignacewo, Izabelin, Mikołajewo, Paulo, Piła z foluszem, Szwajcarja, Teresin, Walewo, z młynów okupnych: we wsi Wierzchach na Foluszu, młyna wodnego i Tataka w Pile, z Huty Szklannej Deryderya, z Potażni w wsi Wyszynie, z cegielni na Jabłonnie, z wapiarni za wsią Smolnik, z fabryki Smoły i Terpentyny za wsią Wierzchy, oraz z wszystkiemi przynależytościami, w Okręgu Konińskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 1,482 kop. 97, vadium do licytacji rs. 3,000, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 17,475, termin sprzedaży dnia 9 (21) Października 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Wilhelmem Grabowskim.

49. Wielgomłyny, z wszystkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Nowo-Radomskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 2,500 kop. 42½, vadium do licytacji rs. 4,500, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 21,500, termin sprzedaży dnia 9 (21) Października 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Zenonem Łopuskim.

50. Zakrzyn, składające się z folwarku Zakrzyn, kolonji Zakrzyn, folwarku Annopol, osady Głapieniec i osady Młynarskiej, do której należy wiatrak, dom młynarza i gruntu trzy i pół morgi, oraz z wszystkiemi przynależytościami, w Okręgu Kaliskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 1,001 k. 27, vadium do licytacji rs. 1,800, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 10,850, termin sprzedaży dnia 9 (21) Października 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Edwardem Milewskim.

51. Zapolice, do których należą Feliksów i Młyńczysko, tudzież Chuba Chełmińska, grunta przy granicy Kodrąbskiej, oraz z wszystkiemi przynależytościami, w Okręgu Nowo-Radomskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 1,350 kop. 94, vadium do licytacji rsr. 2,700, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 15,000, termin sprzedaży dnia 9 (21) Października 1870 roku, przed Rejentem Kancel. Ziem. Alfonsem Paszkowskim.

52. Zawada, z młynem Chrapów zwanym i folwarkiem Wacławów, oraz z wszystkiemi przynależytościami, w Okręgu Częstochowskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 2,398 kop. 49, vadium do licytacji rsr. 4,000, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 26,025, termin sprzedaży dnia 9 (21) Października 1870 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Teofilem Józefem Kowalskim.

53. Złotniki małe, z wszystkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Kaliskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 707 kop. 11½, vadium do licytacji rsr. 1,350, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 7,500, termin sprzedaży dnia 9 (21) Października 1870 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Wilhelmem Grabowskim.

54. Złotniki wielkie, z wszystkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Kaliskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 1,628 kop. 13, vadium do licytacji rs. 3,000, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 17,700, termin sprzedaży dnia 9 (21) Października 1870 roku, przed Rejentem Kancel. Ziemiań. Józefem Białobrzeskim.

55. Złoczew, składające się z miasta Złoczew, z wsi Złoczewska, Huta stara, Huta szklanna Czarna, Miklesz i Bujnów, z pustkowiów: Baby, Oleśnica, Mikla i Nowa Huta, tudzież dóbr Grojca małego z przyległością Stanisławów; do dóbr tych należą jeszcze realności folwark Borki, osada młynarska, wieś Borzęckie, pustkowie Leśniak, pustkowie Garbierka, karczma Syberja i wieś Cegielnia, oraz z wszystkiemi przynależytościami, w Okręgu Sieradzkim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 5,791 kop. 85, vadium do licytacji rsr. 10,000, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 43,750, termin sprzedaży dnia 9 (21) Października 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Alfonsem Paszkowskim.

56. Żuki, do których należy folwark nowoerygowany Stefanów, oraz z wszystkiemi przynależytościami, w Okręgu Wartskim położone raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 895 k. 10, vadium do licytacji rs. 1,600, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 9,500, termin sprzedaży dnia 9 (21) Października 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Józefem Jezierskim.

57. Wojsławice, z wszystkiemi przyległościami i przynależytościami, wraz z prawem do wynagrodzenia likwidacyjnego za uwłaszczone grunta i służebności włościańskie, w Okręgu Kaliskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 368 kop. 52, vadium do licytacji rs. 800, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 3,900, termin sprzedaży dnia 9 (21) Października 1870 r., przed Rejentem Kancel. Ziemiań. Edwardem Milewskim.

58. Zaborów część A, B, z wszystkiemi przynależytościami i przyległościami, wraz z prawem do wynagrodzenia likwidacyjnego za uwłaszczone grunta i służebności włościańskie, w Okręgu Wartskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 117 kop. 85, vadium do licytacji rs. 300, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 1,350, termin sprzedaży dnia 9 (21) Października 1870 r., przed Rejentem Kancel. Ziemiań. Zenonem Łopuskim.

Sprzedaże wzmiankowane odbędą się w terminach powyżej oznaczonych, poczynając od godziny 10 z rana, w obec delegowanego Radcy Dyrekcji Szczegółowej; gdyby zaś Rejent, przed którym sprzedaż ma się odbywać był przeszkodzony, licytacja odbędzie się przed innym Rejentem który go zastąpi.

Vadium do licytacji złożyć się mające, winno być w gotowiźnie, która wszakże zastąpioną być może Listami Zastawnemi lub Likwidacyjnemi lecz w takiej ilości, jaka podług kursu giełdowego wyrównywać będzie cyfrze gotowizną oznaczonej.

Warunki do licytacji są do przejrzenia w właściwych księgach wieczystych i w biurze Dyrekcji Szczegółowej Kaliskiej.

W razie niedojścia do skutku powyższej sprzedaży, dla braku licytantów, druga i ostateczna sprzedaż od zniżonego szacunku, odbytą będzie bez dalszych nowych doręczeń w terminach jakie Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi. (artyk. 25 Postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 roku).

Na zasadzie uwagi przy art. 22 Najwyżej zatwierdzonych przepisów o wypłacie Listów Likwidacyjnych, tudzież art. 1294 protokułu 206 Postanowienia Komitetu Urządzającego w Królestwie Polskiem, nadmienia się, iż sprzedaż dóbr Wojsławice oraz dóbr Zaborów A, B, wraz z prawem do otrzymania wynagrodzenia likwidacyjnego za zniesione powinności włościan, uważaną będzie za nieważną jeżeli okaże się, że licytacja odbyła się po ogłoszeniu lub w sam dzień ogłoszenia przez Komisję Likwidacyjną o przyznaniu wynagrodzenia likwidacyjnego.

Kalisz dnia 3 (15) Listopada 1869 roku.

Prezes, Chełmski.

Pisarz, Bierzyński.

N. D. 9116. Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Kaliszu.

Podaję do powszechnej wiadomości, iż na zasadzie art. 7 postanowienia b. Rady Administracyjnej Królestwa Polskiego z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. i upoważnień przez Dyrekcję Główną Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego udzielonych, następujące dobra ziemskie za zaległość w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych, wystawione są na sprzedaż przymusową pierwszą przez licytację publiczną, która odbędzie się w m. Kaliszu w Pałacu Sądowym przy ulicy Józefina w Kancelarjach Hypotecznych poniżej wymienionych.

1. Jaskrów, z wszystkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Częstochowskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rub. sr. 1,687 kop. 79, vadium do licytacji rsr. 3,000, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 17,590, termin sprzedaży d. 10 (22) Października 1870 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Alfonsem Paszkowskim.

2. Wielkawieś, folwark zwane, bez wsi i lasu tudzież folwark, wieś i kolonja Majków, folwark Bugaj, z młynem i dochodem propinacyjnym z żydowskiego miasta Petrokowa, oraz z wszystkiemi przynależytościami w O-gu Petrokowskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 2,980 kop. 63, vadium do licytacji rsr. 5,000, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 27,500, termin sprzedaży dnia 10 (22) Października 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Wilhelmem Grabowskim.

3. Wójtostwo Sieradzkie, z przyległością Wichucice i folwarkiem Zalesie, oraz z wszystkiemi przynależytościami, w Okręgu Sieradzkim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 824 kop. 26, vadium do licytacji rsr. 1,500, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 11,240, termin sprzedaży dnia 10 (22) Października 1870 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Teofilem Józefem Kowalskim.

Sprzedaże wzmiankowane odbędą się w terminach powyżej oznaczonych, poczynając od godziny 10 z rana w obec delegowanego Radcy Dyrekcji Szczegółowej, gdyby zaś Rejent, przed którym sprzedaż ma się odbywać był przeszkodzony, sprzedaż odbędzie się w jego Kancelarji przed innym Rejentem w miejsce nieobecnego wyznaczonym.

Vadium do licytacji złożyć się mające, winno być w gotowiźnie, która wszakże zastąpioną być może Listami Zastawnumi lub Listami Likwidacyjnemi, lecz w takiej ilości, jaka podług kursu Giełdowego wyrównywać będzie cyfrze gotowizną oznaczonej.

Nabywca uiści szacunek w następującym sposobie:

a) Potrąci sumę vadjalną podług jej wartości na gotowiznę, jeżeli złożoną będzie w Listach Zastawnych lub Likwidacyjnych.

b) Potrąci należności podatkowe i inne uprzywilejonane, jeżeli takowe oddzielnie zapłaci.

c) Wniesie do kasy Dyrekcji Szczegółowej, w ciągu dni najdalej 20 po licytacji:

Z dóbr Jaskrów w Listach Zastawnych III Okresu, I-ej i 2-ej serji, z właściwemi kuponami rsr. 2,070 i w gotowiźnie rs. 14.

Z dóbr Wielkawieś w listach zastawnych 3-go okresu, I-ej serji, z właściwemi kuponami rs. 5,490 i w gotowiźnie rs. 8 k. 12.

Z dóbr Wójtostwo Sieradzkie w listach zastawnych III-go okresu, I-ej serji z właściwemi kuponami rs. 540 i w gotowiźnie rs. 7 kop. 57.

a to na wystąpienie z częścią pożyczki Towarzystwa Kredytowego w sumie:

Z dóbr Jaskrów rs. 3,690.

Z dobr Wielkawieś rs. 10,995.

Z dóbr Wójtostwo Sieradzkie rs. 1,095.

jaka listami likwidacyjnemi w depozyt Banku Polskiego złożonemi, ubezpieczoną została.

Suma wyżej co do każdych dóbr wymieniona, tak w listach zastawnych jako i w gotowiźnie wymaganą jest pod rygorem relicytacji, nabywca zaś ma prawo potrącić ją z postąpionego szacunku, licząc listy zastawne z kuponem bieżącym podług imiennej wartości.

d) Potrąci pożyczkę Towarzystwa Kredytowego zostającą przy gruncie, a to w ilości, jaka po zaspokojeniu zaległości i po spłacie częściowej ad c) pozostanie do umorzenia w następnych latach.

e) Resztę postąpionego szacunku w dni najdalej 20 po licytacji, złoży w depozyt Banku Polskiego w gotowiźnie lub Listach Zastawnych z bieżącemi kuponami, *w imiennej wartości*, pod rygorem relicytacji.

Inne warunki licytacyjne są do przejrzenia w właściwych księgach wieczystych i w biurze Dyrekcji Szczegółowej Kaliskiej.

Wrazie niedojścia do skutku powyższej sprzedaży dla braku konkurentów, druga i ostateczna sprzedaż od zniżonego szacunku odbytą będzie bez nowych dalszych doręczeń, w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi, (art. 25 Postonowienia Rady Administracyjnej, z d. 28 Czewca (10 Lipca) 1860 r.).

Kalisz dnia 3 (15) Listopada 1869 r.

Prezes, Chełmski.

2—3 Pisarz, Bierzyński.

N. D. 317. *Начальникъ Цѣхановскаго Уѣзда.*

Симъ объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что на удовлетвореніе казенныхъ долговъ, въ присутствіи Цѣхановскаго Уѣзднаго Управленія 15 (27) Января будущаго 1870 г. въ 11 часовъ утра будутъ производиться in plus публичные торги посредствомъ запечатанныхъ объявленій, на отдачу въ 3-лѣнѣе арендное содержаніе съ 12 (24) Іюня 1870 г. по тоже число 1873 г. имѣнія Румока расположеннаго въ гминѣ Млоцкъ, Цѣхановскаго Уѣзда.

Годичный доходъ съ сего имѣнія исчисленъ въ 600 р. кромѣ платежа текущихъ казенныхъ взысканій и платежей, слѣдующихъ Земскому Кредитному Обществу, которые обязанъ вносить арендаторъ. Запечатанные объявленія должны быть писаны четко и безъ всякихъ поправокъ, подчистокъ, по формѣ при семъ прилагаемой.

Объявленія эти должны быть поданы на имя Начальника Цѣхановскаго Уѣзда не позже 11 часовъ утра того дня, въ которомъ производиться будутъ торги. При объявленіи долженъ быть представленъ залогъ на сумму 150 р. с. или же квитанція на внесеніе этого залога въ Окружное казначейство.

На конвертѣ должно быть написано:

„Начальнику Цѣхановскаго Уѣзда въ г. Цѣхановѣ, объявленіе для торговъ на отдачу въ трехлѣтнѣе арендное содержаніе имѣнія Румока.''

Объявленіе поданное послѣ назначеннаго срока, или же написанное не по формѣ и въ которомъ будутъ зачеркнуты или подчищены слова и если не будетъ представлено залога или квитанціи казначейства во внесенія таковаго, будетъ считаться недѣйствительнымъ.

Представленный залогъ неустоявшему на торгахъ будетъ тотчасъ по окончаніи торговъ, возвращенъ представившему оный, или же отосланъ по принадлежности куда будетъ назначено конкурентомъ, залогъ же того, за кѣмъ останется на торгахъ, имѣніе, будетъ удержанъ и независимо отъ сего онъ обязанъ представить въ дополненіе залога такую сумму, какая причтется по расчету въ соразмѣрности предложеннаго на торгахъ дохода.

Кондиціи по симъ торгамъ могутъ быть разсматриваемы въ Цѣхановскомъ Уѣздномъ Управленіи ежедневно отъ 9 часовъ утра до 3 часовъ по полудни неисключая праздничныхъ дней.

Г. Цѣхановъ, Декабря 31 дня 1869 г.

За Начальника Уѣзда, Помощникъ,

Стрѣльцовъ.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Начальника Цѣхановскаго Уѣзда отъ 31 Декабря 1869 г. за N. симъ заявляю, что желаю взять въ трехъ-лѣтнѣе арендное содержаніе, съ 12 (24) Іюня 1870 г. по тоже число 1873 г. имѣніе Румока за годичный доходъ (здѣсь объяснить сумму цыфрами и прописью) кромѣ уплаты текущихъ казенныхъ взысканій и платежей, слѣдующихъ Земскому Кредитному Обществу. Всѣ обязанности возлагаемые условіями торговъ, я исполню безъ отговорочно.

При семъ для обезпеченія торговъ прилагаю (если представляется залогъ при объявленіи, то писать въ количествѣ какой суммы если же представляется квитанція казначейства во внесеніи этого залога то пояснить котораго именно и за какимъ N. и если залогъ представляется кредитными бумагами то обяснить какими именно и на какую сумму каждая) каковой залогъ, если торги несостоятся за мною, то прошу мнѣ возвратить лично или же переслать на мой счетъ (туда то) гдѣ будетъ мое мѣсто жительства.

Объявленіе написано въ (городѣ или деревни N. и пояснить число, мѣсяцъ и годъ).

(Здѣсь подписать разборчиво имя и фамилію лица, отъ имени котораго составлено объявленіе).

N. D. 316. *Начальникъ Цѣхановскаго Уѣзда.*

Симъ объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что на удовлетвореніе казенныхъ долговъ, въ присутствіи Цѣхановскаго Уѣзднаго Управленія 16 (28) Января будущаго 1870 г. въ 11 часовъ утра будутъ производиться in plus публичные торги, посредствомъ запечатанныхъ объявленій, на отдачу въ 3-лѣтнѣе арендное содержаніе съ 12 (24) Іюня 1870 г. по тоже число 1873 г. имѣнія Грудускъ расположеннаго въ гминѣ Грудускъ Цѣхановскаго Уѣзда.

Годичный доходъ съ сего имѣнія исчисленъ въ 1,500 р. кромѣ платежа текущихъ казенныхъ взысканій и платежей, слѣдующихъ Земскому Кредитному Обществу, которые обязанъ вносить арендаторъ. Запечатанные объявленія должны быть писаны четко и безъ всякихъ поправокъ подчистокъ, по формѣ при семъ прилагаемой.

Объявленія эти должны быть поданы на имя Начальника Цѣхановскаго Уѣзда не позже 11 часовъ утра того дня, въ которомъ производиться будутъ торги. При объявленіи долженъ быть представленъ залогъ на сумму 375 руб. или же квитанція на внесеніе этого залога въ Окружное казначейство.

На конвертѣ должно быть написано:

„Начальнику Цѣхановскаго Уѣзда въ г. Цѣхановѣ, объявленіе для торговъ на отдачу въ трехъ-лѣтнѣе арендное содержаніе имѣнія Грудускъ''.

Объявленіе поданное послѣ назначеннаго сроке, или же написанное не по формѣ и въ которомъ будутъ зачеркнуты или подчищены слова и если не будетъ представлено залога или квитанціи казначейства во внесеніи таковаго, будетъ считаться недѣйствительнымъ.

Представленный залогъ неустоявшему на торгахъ будетъ тотчасъ по окончаніи торговъ, возвращенъ представившему оный, или же отосланъ по принадлежности куда будетъ назначено конкурентомъ, залогъ же того, за кѣмъ останется на торгахъ имѣніе, будетъ удержанъ и независимо отъ сего онъ обязанъ представить въ дополненіе залога такую сумму, какая причтется по расчету въ соразмѣрности предложеннаго на торгахъ дохода.

Кондиціи по симъ торгамъ могутъ быть разсматриваемы въ Цѣхановскомъ Уѣздномъ Управленіи ежедневно отъ 9 часовъ утра до 3 часовъ по полудни неисключая праздничныхъ дней.

Г. Цѣхановъ, Декабря 31 дня 1869 г.

За Начальника Уѣзда, Помощникъ,

Стрѣльцовъ.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Начальника Цѣхановскаго Уѣзда отъ 31 Декабря 1869 года за N. симъ заявляю, что желаю взять

въ трехъ-лѣтнѣе арендное содержаніе съ 12 (24) Іюня 1870 г. по тоже число 1873 г. имѣніе Грудускъ за годичный доходъ (здѣсь обяснить сумму цыфрами и прописью) кромѣ уплаты текущихъ казенныхъ взысканій и платежей, слѣдующихъ Земскому Кредитному Обществу. Всѣ обязанности возлагаемые условіями торговъ, я исполню безъ отговорочно.

При семъ для обезпеченія торговъ прилагаю (если представляется залогъ при объявленіи, то писать въ количествѣ какой суммы если же представляется квитанція казначейства по внесеніи этого залога то пояснить котораго именно и за какимъ N. и если залогъ представляется кредитными бумагами то обяснить какими именно и на какую сумму каждая (каковой залогъ, если торги несостоятся за мною, то прошу мнѣ возвратить лично или же переслать на мой счетъ (туда то) гдѣ будетъ мое мѣсто жительства.

Объявленіе написано въ (городѣ или деревни N. и пояснить число, мѣсяцъ и годъ).

(Здѣсь подписать разборчиво имя и фамилію лица, отъ имени котораго составлено объявленіе).

N. D. 326. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Eleonory z Rojewskich Sojeckiej, po Józefie Sojeckim Sędziu Trybunału Cywilnego w Warszawie i właścicielu dóbr ziemskich pozostałej wdowy, w Warszawie pod Nr. 671 zamieszkałej, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Artura Bardzkiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 556*ab.* zamieszkałego, obrane mającej, w poszukiwaniu rs. 1,485 z procentem i kosztów od Władysława-Edwarda 2-ch imion Sojeckiego, właściciela dóbr ziemskich Oraczewo w tychże dobrach w Okręgu i Powiecie Łęczyckim w Gubernji Kaliskiej zamieszkałego, protokółem Macieja Kopczyńskiego Komornika przy Sądzie Pokoju Okręgu Łęczyckiego w dniu 3 (15) Maja 1869 r. sporządzonym, w drodze Sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajęte i zaaresztowane zostały

DOBRA ZIEMSKIE

Oraczew, według wykazu hypotecznego z Nomenklaturami Luboradz, Gajewo Wielkie i Lipie, z jednego folwarku i wsi tegoż nazwiska składające się, w Powiecie Łęczyckim Gubernji Kaliskiej, pod jurisdykcją Sądu Pokoju Okręgu Łęczyckiego w gminie i parafji Witonia położone, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Władysława-Edwarda Sojeckiego należące, zaś w dzierżawnem posiadaniu za kontraktem urzędowym przed Janem Masłowskim Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie w dniu 10 (22) Czerwca 1868 r. sporządzonym wraz z inwentarzami żywemi i martwemi, Kamilli Sojeckiej do dnia 12 (24) Czerwca 1871 r. zostające. Ogólna przestrzeń dóbr tych wynosić może około mórg 930 prętów 109 miary nowopolskiej. Obecnie jednak rozległość wynosić może mórg 506 prętów 168, a mianowicie. *a*) po ziemi ornej mórg 437 prętów 283, *b*) w łąkach mórg 37 prętów 86, *c*) reszta gruntów jest pod pastwiskami, ogrodami, zabudowaniami i drogami. Gleba ziemi w połowie pszenna w połowie żytnia. Grunta folwarczne podzielone są na 4 pola z rotacją.

Wysiew roczny jest następujący: pszenicy korcy 65, żyta 55, jęczmienia korcy 3, grochu 10, owsa 80, kartofli wysadza się korcy 30, buraków mórg 40.

Na gruncie zajętych dóbr Oraczew stoją następujące zabudowania:

1. Dwór parterowy w połowie z drzewa a w połowie z cegły na podmurowaniu kamiennem, gontami kryty, o dwóch kominach murowanych.
2. Sklep murowany z kamieni i cegły na wapno, słomą kryty.
3. Kurniki z pacy o 4-ch wchodach słomą kryte.
4. Kloaka z drzewa słomą kryta.
5. Spichrz z drzewa zbudowany, słomą kryty.
6. Bróg drewniany słomą kryty.
7. Owczarnia z pacy zbudowana, słomą kryta.
8. Stodoła o dwóch klepiskach z pacy zbudowana, słomą kryta.
9. Stodoła druga o dwóch klepiskach z muru bitego słomą kryta, przy której młocarnia połączona z sieczkarnią.
10. Obora z bitego muru słomą kryta.
11. Stajnia z drzewa zbudowana, słomą kryta.
12. Skiep w ogrodzie z cegły palonej na podmurowaniu kamiennem.
13. Studnia drzewem cembrowana z kolbą i łańcuchem.
14. Dom (czworaki) z pacy zbudowany i słomą kryty, o jednym kominie.
15. Dom z drzewa zbudowany słomą kryty, z kominem nad dach wyprowadzonym.
16. Dom z bitego muru słomą kryty o jednym kominie.
17. Dom z pacy zbudowany słomą kryty o jednym kominie nad dach wyprowadzonym, w połowie którego urządzona kuźnia. Druga kuźnia z muru bitego i cegły palonej gontami kryta nowo wystawiona, dotąd jeszcze bez użytku.
18. Ogród owocowy z frontu płotem z kamienia a wreszcie rowami i drzewem otoczony, w którym mieści się drzew owocowych około sztuk 200.
19. Cztery stawy zarybione.

Inwentarz do gruntu przywiązany jest taki: koni fornalskich 16, wołów roboczych 16, wozów półtoracznych 4, pługów zwyczajnych 4, które są w posiadaniu dzierżawczyni Kamilli Sojeckiej.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą kierującego Artura Bardzkiego Patrona w Warszawie pod Nr. 556*ab.* zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunków sprzedaży w kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego w Wydziale I złożony, przejrzany być może.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. Ignacemu Zabokrzeckiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Łęczycy tamże urzędującemu na ręce własne.
2. Kazimierzowi Lipińskiemu zastępcy Wójta gminy Witonja, do której zajmowane dobra należą, we wsi Witonja w Powiecie Łęczyckim Gubernji kaliskiej urzędującemu na ręce własne.

Obudwom d. 6 (18) Maja 1869 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr w Warszawie dnia 2 (14) Grudnia 1869 r., zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało. Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na jawnem posiedzeniu Trybunału Cywilnego w Warszawie, tamże pod Nr. 549 zwykłe posiedzenia swe odbywającego o godzinie 10 z rana w Wydziale I dnia 9 (21) Lutego 1870 r.

Sprzedażą kierować będzie Artur Bardzki Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 16 (28) Grudnia 1869 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 16 (28) Grudnia 1869 r.

Radca Dworu, Zgórski.

N. D. *325. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni iż na żądanie Jana Świeszewskiego, naczelnika wydziału w zarządzie komunikacji lądowych i wodnych, w Warszawie pod Nr. 1335 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teodora Łąckiego Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie pod Nr. 1775 mieszkającego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 5,000 z procentem 5% od dnia 1 Lipca n. s. 1866 r. i kosztów od Syny Puter, właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 149 położonej, zaś w mieście Tomaszowie Okręgu Lubelskim Gubernji Lubelskiej zamieszkałego, protokółem Antoniego Markowskiego Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w dniu 7 (19) Września 1867 r. sporządzonym w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie przy ulicy Dunaj pod Nr. 149, w gminie Magistratu miasta Warszawy, w Cyrkule Policyjnym i Administracyjnym I. pod jurysdykcją Sądu Pokoju Wydziału I w Warszawie, na gruncie dziedzicznym, a w części czynszowym, z którego czynsz rs. 3 rocznie opłaca się, położona, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Syne Puter należącą i w tegoż posiadaniu zostającą, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążoną, ogólnej rozległości około łokci kwadrat. 800 zawierająca.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Dom murowanym dwupiętrowy dachówką holenderką kryty 4 kominy murowane mający.
2. Oficyna murowana dwupiętrowa pod pół dachem blachą krytym z 3 kominami murowanemi.
3. Komórki piętrowe z desek pod półdaszkiem blachą krytym, na dole 2 komórki i 2 kloaki.
4. Śmietnik z bali.
5. Dół od wapna deskami przykryty.
6. Budka z desek pod półdaszkiem deskami krytym.
7. Podwórko czyli dziedziniec cały brukowany z rynsztokami, około łokci kwadratowych 126 mieć mogące.

W nieruchomości tej jest 10 lokatorów z imion i nazwisk, oraz ilość cony najmu uiszczających, w akcie zajęcia po szczególe wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Teodora Łąckiego Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono.

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy w Warszawie, pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Wincentego Kępińskiego urzędnika tegoż Magistratu.
2. Michałowi Rzeszotarskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału I w Warszawie pod N. 549 urzędującemu na ręce własne.

Obudwom dnia 14 (26) Września 1867 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie dnia 18 (30) Września 1867 r., a w dniu dzisiejszem do księgi zaaresztowań w kancelarji Trybunału Cywilnego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I-ym w miejscu zwykłych posiedzeń, przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana na dzień 7 (19) Grudnia 1867 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Teodor Łącki Obrońca przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 30 Wrześ. (12 Paźdz.) 1869 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w Sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 30 Wrześ. (12 Paźdz.) 1869 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu w dniach: 7 (19) Grudnia 1867 r., 21 Grudnia (2 Stycznia) 1867/8 r. i 4 (16) Stycznia 1868 r. trzech publikacji, zbioru objaśnień warunków sprzedaży nieruchomości N. 149 w Warszawie przy ulicy Dunaj położonej. Trybunał tutejszy wyrokiem daty 4 (16) Stycznia 1868 r. zapadłym, wyznaczył termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na dzień 16 (28) Lutego 1868 r. godzinę 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybuuału Cywilnego w Warszawie, w Wydziale I pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja w terminie przygotowawczzego przysądzenia zacznie się od sumy rs. 6,000, jako szacunku przez popierającego sprzedaż podanego, zaś w terminie ostatecznym od $^2/_3$ części szacunku w kontrakcie kupna ustanowionego, lub od takiej sumy jaką kto podwyższy nad zaoffarowane przez popierającego subhastacją rs. 6,000.

Warszawa dnia 9 (21) Stycznia 1868 roku.

Pisarz Trybunału, Radca Dworu, Zgórski.

W terminie powyższym nieruchomości Nr. 149 w Warszawie położona, drzysądzoną została przygotowawczo Teodorowi Łąckiemu Obrońcy przy Senacie, za sumę rs. 6,000 i Trybunał wyrokiem daty 16 (28) Lutego 1868 r. zapadłym, wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia rzeczonej nieruchomośbi na dzień 8 (20) Kwietnia 1868 r. godzinę 10 rano, lecz takowy nie przyszedł do skutku, zatem Trybunał wyrokiem ilacyjnym daty 14 (26) Maja 1868 r. zapadłym, nowy termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 149 w Warszawie, wyznaczył na dzień 4 (16) Lipca 1868 r. godzinę 10 rano, lecz gdy ten spełzł bezskutecznie, zatem Trybunał wyrokiem ilacyjnym daty 19 Września (1 Października) 1868 r. zapadłym, wyznaczył nowy termin do ostatecznego przysądzenia tyle razy wspomnionej nieruchomości Nr. 149 w Warszawie, na dzień 25 Października (6 Listopada) 1868 r. godzinę 10 rano, który się odbędzio w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od $^2/_3$ części szacunku w kontrakcie kupna ustanowionego, lub od takiej sumy jaką kto podwyższy nad zaofirowane przez popierającego subhastację rs. 6,000.

Warszawa d. 20 Wrześ. (2 Paźdz.) 1868 r.

Pisarz Trybunału Radca Dworu, Zgórski.

Następnie w terminie ostatecznego przysądzenia w dniu 25 Października (6 Listopada) 1868 r. odbytem, nieruchomość ta stanowczo przysądzoną została Mecenasowi Teodorowi Łąckiemu za sumę rs. 6,010. Gdy zaś tenże według świadectwa Pisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie z dnia 24 Czerwca (6 Lipca) 1869 r. warunkom licytacyjnym zadość nie uczynił, przeto Wiara z Onopryenków Plusków, Michała Dymitrowicza Plusków, b. podporucznika małżonka, w asystenji i za upoważnieniem męża czyniąca, w mieście Rybińsku Cesarstwie Rosyjskim zamieszkała, a zamieszkanie prawne w Warszawie pod Nr. 556 u Artura Bardzkiego Patrona obrane mająca, od której tenże Patron prawne kroki czyni, jako wierzycielka hypoteczna rzeczonej nieruchomości, w poszukiwaniu należnej jej kwoty rsr. 1,000 z procentem i kosztami przedsięwzięła w myśl Art. 738 i 739 K. P. S. jej sprzedaż w drodze relicytacji na risico rzeczonego Mecenasa Teodora Łąckiego.

Termin do pierwszej publikacji, zbioru objaśnień i warunków dodatkowych sprzedaży w drodze relicytacji wyznaczony został na dzień 2 (14) Lutego 1870 r. godzinę 10 rano, który odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I pod Nr. 549.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 2,000 przez wierzycielkę relicytującą podanej.

Vadium rs. 1,000.

Warunki dodatkowe w kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I pod Nr. 549, oraz u podpisanego Patrona pod Nr. 556 w Warszawie zamieszkałego, przejrzane być mogą.

Warszawa d. 2 (14) Stycznia 1870 r.

Artur Bardzki, Patron.

N. D. 333. Pisarz Trybunału Cywilnego w Płocku.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Karola Schmeltzer dzierżawcy, we wsi Czachowku Okręgu Mławskim zamieszkałego, zamieszkanie zaś prawne do tego interesu w mieście Płocku u Juljana Mejer Patrona Trybunału Cywilnego w Płocku, w temże mieście zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 750 z procentem po 5% od dnia ostatniego kwitu, kosztów wyjęcia i doręczenia tytułów rsr. 12 kop. 82, kosztów wydanego nakazu rsr. 11 kop. 5 i późniejszych od Józefa Przybylskiego i Franciszki z Brzeskich po Adamie Przybylskim pozostałej wdowy, w imieniu własnem, oraz jako matki i głównej opiekunki nieletniej Euzebji Przybylskiej w małżeństwie z niegdy Adamem Przybylskim spłodzonej córki, współwłaścicieli dóbr Łukoszyna Wielkiego lit. E.; protokółem Felicjana Kotarskiego Komornika wrzy Trybunale Cywilnym w Płocku w dniu 2 (14) Listopada r. z rozpoczętym, a w dniu 5 (17) t. m. i r. ukończonym, zajęte i zaaresztowane zostały w drodze przymuszonego wywłaszczenia dobra ziemskie:

Łukoszyn Wielki lit. E. położone w parafji Bądkowo, gminie Brudzeń, Powiecie Lipnoskim Gubernji Płockiej, odległe od Płocka mil 2, od Lipna mil 5, od Dobrzynia nad Wisłą mil 2, od Bielska mil 1½, od Sierpca mil 2 i graniczące na wschód z dobrami Zakrzywek, na południe z dobrami Karwosieki Rozpondy i dobrami Karwosieki Cholewice, na zachód z borem do Zągot i Rokicia należącym, na północ z dobrami Borki, Łukoszynem Biki i Bendorzynem. Dobra te są w posiadaniu Teodora i Antoniny małżonków Kłobunowskich zastawników w procencie od sumy rs. 1,800, z mocy aktu urzędowego w d. 4 (16) Czerwca 1860 r. przed Rejentem Wołowskim zeznanego.

W pomienionych dobrach znajdują się następujące zabudowania: 1) dom z drzewa dashem słomianym kryty, pod którym to dachem razem znajduje się komora, kurnik i ctajnia, 2) chlewy z drzewa dachem słomianym kryte, 3) stodoła z drzewa dachem słomianym kryta, 4) owczarnia z drzewa dachem słomianym kryta, 5) szopa z drzewa dachem słomianym kryta, 6) spichrz z drzewa pod dachem słomianym, 7) parsk w ziemi na sochach ziemią kryty, 8) studnia z żurawiem, 9) dom na wsi pod Nr. 3 położony, z drzewa dachem słomianym kryty, w którym w jednej stancji mieszka Eleonora Męczyńska siostra Antoniny Kłobukowskiej, bez żadnego wynadgrodzenia, w dwóch drugich stancjach mieszka Zuzanna Kraszewska, co do której niema jeszcze decyzji, czy ma być uważana za uwłaszczoną lub nie, czwarta zaś stancja przeszła na własność uwłaszczonego Józefa Kryszyńskiego, 10) chlewik z drzewa dachem słomianym kryty, zostający w posiadaniu wyżej wzmiankowanej Kraszewskiej; płoty około zabudowań i ogrodu są z żerdzi. W domu na początku (pod pozycją 1) wymienionym mieszkają zastawnicy Antonina i Teodor małżonkowie Kłobukowscy.

Grunta orne w powyższych dobrach są położone w następujących miejscach i zawierają: 1. Od domu dworskiego do spichrza około pręt. 18 długości, a 10 szerokości. 2. Pomiędzy gruntami Jozefa Trzcińskiego i Piotra Koziorowskiego od stodoły do łąki, z połową takowej do rowu, około prętów 40 długości a 8 szerokości. 3. Pomiędzy miedzami Piotra Koziorowskiego i Feliksa Chorzewskiego, od rowu łąki do drogi prowadzącej do Czachorowa, około pręt. 40 długości a 4 szerokości. 4. Pomiędzy miedzami Józefa Trzcińskiego i Piotra Koziorowskiego, prowadzący do graniczki poprzecznej do rowu łąki i z takową, około prętów 40 długości, a 1½ szerokości. 5. Pomiędzy miedzami Piotra Koziorowskiego i Feliksa Chorzewskiego, ciągnący się od drogi prowadzącej do Czachorowa do rowu łąki i z takową około prętów 30 długości, a 1½ szerokości. 6. Pomiędzy miedzami Piotra Koziorowskiego i Feliksa Chorzewskiego, idący od drogi prowadzącej do Czachorówka do graniczki poprzecznej Bendorskiej około pręt. 30 długości, a 2 szerokości. 7. Pomiędzy miedzami Jozefa Trzcińskiego i Feliksa Chorzewskiego, idący od drogi Czachorowskiej do graniczki poprzecznej Bendorskiej około pręt. 37 długości, a 2 szerokości. 8. Pomiędzy miedzami Kwiryna Cholewińskiego, a Józefa Łukowskiego, idący w tym samym kierunku, około pręt. 68 długości, a 5 szerokości. 9. Pomiędzy miedzami Piotra Koziorowskiego i Kwiryna Cholewińskiego, idący w tym samym kierunku, ma rozległości około pręt. 60 długości, a 3 szerokości. 10. Od drogi Czachorowskiej do rowu smugowego, z kawałkiem łąki pomiędzy miedzami Feliksa Chorzewskiego i Piotra Koziorowskiego, około pręt. 30 długości, a 8 szerokości. 11. Od graniczki poprzecznej Łukoszyna Biki, do graniczki poprzecznej Bendorskiej, pomiędzy miedzami jak wyżej, około pręt. 70 długości, a 3 szerokości. 12. Grunt z łąką idący od graniczki poprzecznej Łukoszyna Biki do rowu pomiędzy miedzami Józefa Trzcińskiego z obu stron około pręt. 40 długości, a 5 szerokości. 13. Od graniczki

Łukoszyna Biki do łąki Józefa Łukowskiego pomiędzy miedzami Józefa Trzcińskiego, u Piotra Koziorowskiego, około pręt. 35 długości, a 5 szerokości. 14. Pomiędzy miedzami Józefa Trzcińskiego i Franciszka Drańskiego, od graniczki poprzecznej Łukoszyna Biki do graniczki poprzecznej Łukoszyna Biki do graniczki poprzecznej Bendorskiej, około pręt. 60 długości, a 6 szerokości. 15. Od graniczki poprzecznej Bendorzynka do granicy Bendorzyna pomiędzy miedzami Józefa Trzcińskiego i Kwiryna Cholewińskiego, około pręt. 60 długości, a 3 szerokości. 16. Pomiędzy miedzami Feliksa Chorzewskiego i Piotra Koziorowskiego, w tymże kierunku idący, około pręt. 50 długości, a 2 szerokości. 17. W tym samym kierunku pomiędzy miedzami Józefa Trzcińskiego i Józefa Dobienieckiego, około prętów 80 długości, a 6 szerokości; 18. W tymże kierunku pomiędzy miedzami Józefa Trzcińskiego i Piotra Koziorowskiego, około prętów 60 długości, a 2 szerokości; 19. W tymże kierunku pomiędzy miedzami Piotra Koziorowskiego i Franciszka Drańskiego, około prętów 38 długości, a 3 szerokości; 20. Pomiędzy miedzami Józefa Trzcińskiego i Kwiryna Holewińskiego, idący jak poprzepni, wraz z nieużytkiem ma rozległości około prętów 60 długości, a $2\frac{1}{2}$ szerokości; 21. W tym samym kierunku i między temi samemi miedzami, około prętów 74 długości a 3 szerokości; 22. W tymże kierunku pomiędzy miedzami Józefa Trzcińskiego i Piotra Koziorowskiego około prętow 70 długości, a 3 szerokości; 23. Od drogi Czachorowskiej do granicy Bendorzyna, między miedzami tychże, około prętów 70 długości a $2\frac{1}{2}$ szerokości; 24. Pomiędzy miedzami Józefa Trzcińskiego i Kwiryna Cholewińskiego, w tym samym kierunku, około prętów 70 długości a $5\frac{1}{2}$ szerokości; 25. W tymże kierunku i między temiż miedzami, około prętów 65 długości, a $2\frac{1}{2}$ szerokości; 26. Grunt wraz z łąką od rowu do gruntu Józefy Morawskiej, pomiędzy miedzami Feliksa Chorzewskiego i Frańciszka Drańskiego, około prętów 40 długości, a 3 szerokości; 27. Grunt orny wraz z łąką od rowu do gruntu Jana i Józefata Kryńskich, pomiędzy miedzami Józefa Trzcińskiego i Piotra Koziorowskiego, około pr. 28 długości a 6 szerok. 28. grunt orny wraz z łąką od rowu do drogi środkowej, pomiędzy miedzami Kwiryna Cholewińskiego i Józefa Trzcińskiego, około prętów 60 długości, a 4 szerokości; 29. od granicy Zakrzywka do drogi środkowej, pomiędzy miedzami Józefa Trzcińskiego i Piotra Koziorowskiego, około prętów 60 długości, a 5 szerokości; 30. od granicy Zakrzywka do wezgłowia, pomiędzy miedzami z obu stron Józefa Trzcińskiego, około prętów 22 długości, a 10 szerokości; 31. w tym samym kierunku pomiędzy miedzami Józefa Trzcińskiego i Kwiryna Cholewińskiego około prętów 22 długości, a 8 szerokości; 32. od granicy Zakrzywka do jałowców, pomiędzy miedzami tych samych około prętów 40 długości, a $2\frac{1}{2}$ szerokości; 33. w tymże kierunku pomiędzy miedzami Piotra Koziorowskiego i Józefa Trzcińskiego, około prętów 40 długości, a $4\frac{1}{2}$ szerokości; 34. od drogi poprzecznej do jałowców, pomiędzy miedzami Józefa Trzcińskiego i Franciszka Drańskiego, około prętów 40 długości, a 1 szerokości; 35. w tymże kierunku pomiędzy miedzami Kwiryna Cholewińskiego i Józefa Trzcińskiego około prętów 41 długości, a 1 szerokości; 36. w tymże kierunku pomiędzy miedzami Piotra Koziorowskiego i Józefa Trzcińskiego, około prętów 60 długości, a 5 szerokości; 37. w tymże kierunku do błota czyli paśniku wspólnego całej wsi Łukoszyna Wielkiego pomiędzy miedzami z obu stron Józefa Trzcińskiego około prętów 60 długości, a 2 szerokości; 38. od drogi środkowej do drogi Dzięgielewskiej pomiędzy miedzami Kwiryna Cholewińskiego i Józefa Trzcińskiego, około prętów 46 długości, a 6 szerokości; 39. od drogi środkowej do rowu łąki, pomiędzy miedzami Piotra Koziorowskiego z obu stron, około prętów 80 długości, a 2 szerokości; 40. od drogi środkowej do przycz Piotra Koziorowskiego, pomiędzy miedzami Józefa Trzcińskiego i Franciszka Drańskiego około prętów 40 długości, a 2 szerokości; 41. w tymże kierunku pomiędzy miedzami Feliksa Chorzewskiego i Kwiryna Cholewińskiego, około prętów 40 długości, a 1 szerokości; 42. od roli Łukowskiego do roli Trzcińskiego pomiędzy miedzami tegoż Trzcińskiego i Piotra Koziorowskiego, około pręt. 64 dług., a 6 szer.; 43. od drogi środkowej do drogi Dzięgielewskiej, pomiędzy miedzami Józefa Trzcińskiego i Piotra Koziorowskiego, około prętów 29 długości, a 5 szerokości; 44. od drogi środkowej do wezgłowi Józefa Łukowskiego, pomiędzy miedzami Łukowskiego i Piotra Koziorowskiego, około prętów 28 długości, a 1 szerokości; 45. w tymże kierunku pomiędzy miedzami Franciszka Drańskiego i Józefa Trzcińskiego, około prętów 42 długości, a $2\frac{1}{2}$ szerokości; 46. od wezgłowi Łukowskiego do przeciętki, pomiędzy miedzami Piotra Koziorowskiego i Józefa Trzcińskiego około prętów 15 długości, a 1 szerokości; 47. od przeciętki do przeciętki, pomiędzy miedzami Dobrenieckiego i Józefa Trzcińskiego, około prętów 10 długości, a 2 szerokości; 48. od drogi środkowej do drogi Dzięgielewskiej, pomiędzy miedzami Kwiryna Cholewińskiego i Józefa Trzcińskiego około prętów 23 długości, a 4 szerokości; 49. od drogi środkowej do drogi Dzięgielewskiej, pomiędzy miedzami Dobrenieckiego i Józefa Trzcińskiego, ma około prętów 23 długości, a 4 szerokości; 50. pomiędzy miedzami Józefa Trzcińskiego i Piotra Koziorowskiego, od rowu do wezgłowi Łukowskiego, około prętów 19 długości, a 5 szerokości; 51. od błota do wezgłowi Dreńskiego, pomiędzy miedzami Józefa Trzcińskiego i Franciszka Drańskiego, około prętów 6 długości, a 3 szerokości; 52. od wezgłowi Łukowskiego do wezgłowi Trzcińskiego, pomiędzy miedzami Józefa Trzcińskiego i Kwiryna Cholewińskiego, około prętów 60 dług. a 4 szerokości; 53. od drogi środkowej do miedzy schodzącej się, pomiędzy miedzami Piotra Koziorowskiego i Franciszka Drańskiego, około prętów 45 długości, a 6 szerokości; 54. od granicy Dłużniewskiej do jeziora, pomiędzy miedzami Franciszka Drańskiego i Kwiryna Cholewińskiego, około prętów 30 długości, a 6 szerokości; 55. od drogi do Dzięgielewa prowadzącej do graniczki poprzecznej, pomiędzy miedzami Józefa Trzcińskiego z obu stron, około prętów 20 długości, a 4 szerokości; 56. pomiędzy miedzami Kwiryna Cholewińskiego i Józefa Trzcińskiego, w tym samym kierunku idący, około prętów 18 długości, a 3 szerokości; 57. od drogi jak wyżej pomiędzy miedzami Józefa Trzcińskiego z obu stron, około prętów 18 długości, a 3 szerokości; 58. W tymże kierunku pomiędzy miedzami Józefa Trzcińskiego i Kwiryna Cholewińskiego, około prętów 18 długości, a 4 szerokości; 59. w tymże kierunku i pomiędzy miedzami temi samemi, około prętów 18 długości, a 4 szerokości; 60. od wezgłowi Łukowskiego do paśnika wspólnego pomiędzy miedzami Chlebowskiego i Kwiryna Cholewińskiego, około prętów 90 długości, a 3 szerokości; 61. od wezgłowi Chorzewskiego do paśnika wspólnego, pomiędzy miedzami Józefa Trzcińskiego i Piotra Koziorowskiego, około prętów 80 długości, a 2 szerokości; 62. w tymże kierunku pomiędzy miedzami Józefa Trzcińskiego i Franciszka Drańskiego, około prętow 80 długości, a 2 szerokości; 63. w tymże kierunku pomiędzy miedzami Piotra Koziorowskiego, około prętów 150 długości, a 6 szerokości; 64. od granicy Karwosieckiej do graniczki poprzecznej, pomiędzy miedzami Feliksa Chorzewskiego i Józefa Trzcińskiego, około prętów 30 długości, a 4 szerokości; 65. w tymże kierunku pomiędzy miedzami Józefa Trzcińskiego i Piotra Koziorowskiego, ma rozległości około prętów 30 długości, a 7 szerokości; 66. od granicy Karwosieckiej do lasu Zągodzkiego, pomiędzy miedzami Kwiryna Cholewińskiego i Józefa Trzcińskiego, około prętów 90 długości, a 6 szerokości; 67. w tymże kierunku pomiędzy miedzami Józefa Trzcińskiego i Franciszka Drańskiego, około prętów 90 długości, a 3 szerokości; 68. w tymże kierunku do paśnika między miedzami Józefa Trzcińskiego i Łukowskiego, około prętów 60 długości, a 1 szerokości, 69. od wezgłowi Koziorowskiego do wezgłowi Koziorowskiego, pomiędzy miedzami Józefa Trzcińskiego i Kwiryna Chelewińskiego, około prętów 18 długości, a 4 szerokości; 70. od wezgłowi Trzcińskiego do wspólnego paśnika, między miedzami Józefa Trzcińskiego i Kwiryna Cholewińskiego, około prętów 40 długości, a 4 szerokości; 71. od granicy Karwosieckiej przechodzący przez wygon do łąki i z takową, między miedzami Józefa Trzcińskiego i Kwiryna Cholewińskiego, około pretow 40 dług., a 4 szer., 72. Od wygonu do pasniku wspólnego, pomiędzy miedzami Kwiryna Cholewińskiego i Józefa Trzcińskiego, około prętów 90 długości, a 4 szerokości. 73. Od nieużytków do lasu Zągodzkiego, pomiędzy miedzami tych samych, około prętów 30 długości, 4 szerokości. 74. Od granicy Borkowskiej do wezgłowi Dreńskiego, pomiędzy miedzami tychże, około prętów 15 długości, a 4 szerokości. 75. W tymże kierunku pomiędzy miedzami Józefa Trzcińskiego i Piotra Koziorowskiego, około prętów 20 długości i 20 szerokości. 76. W tymże kierunku pomiędzy miedzami tych samych, około prętow 20 długości, a 4 szerokości. 77. Od łąki Kierz zwanej do wezgłowi Chorzewskiego, pomiędzy miedzami Kwiryna Cholewińskiego i Józefa Trzcińskiego, około prętów 20 długości, a 1 szerokości. 78. Od granicy Borkowskiej do wygonu między miedzami z obu stron Józefa Trzcińskiego, około prętów 30 długości a 4 szerokości. 79. W tymże kierunku pomiędzy miedzami Józefa Trzcińskiego i Kwiryna Cholewińskiego, około prętów 30 długości a 2 szerokości. 80. W tymże kierunku pomiędzy miedzami Piotra Koziorowskiego, ma rozległości około prętów 30 długości, a 2 szerokości. 81. W tymże kierunku pomiędzy miedzami Józefa Trzcińskiego i Frańciszka Dreńskiego, około prętów 30 długości, a 2 szerokości. 82. Od granicy Łukoszyno Borki do granicy Łukoszyno Biki, pomiędzy miedzami Józefa Trzcińskiego i Piotra Koziorowskiego, około prętów 60 długości, a 7 szerokości. 83. Od granicy Bendorzyna do drogi prowadzącej do Czachorowa, pomiędzy miedzami Piotra Koziorowskiego i Józefa Trzcińskiego, około prętów 80 długości, a 2 szerokości. 84. W tymże kierunku pomiędzy miedzami Józefa Trzcińskiego i Piotra Koziorowskiego około prętów 80 długości, a 7 szerokości. 85. Od drogi prowadzącej do Czachorowa do rowu łąki i z takową, pomiędzy miedzami tych samych, około prętów 30 długości, a 3 szerokości. 86. W tymże kierunku pomiędzy miedzami Józefa Trzcińskiego i Józefa Łukowskiego w raz z łąką około prętów 30 długości a 5 szerokości; 87. W tymże kierunku omiędzy miedzami Józefa Trzcińskiego z obu stron, około prętów 30 długości, a 5 szerokości. 88. W tymże kierunku pomiędzy miedzami uwłaszczonego Wiśniewskiego i Piotra Koziorowskiego, wraz z łąką, około prętów 30 długości, a 2 szerokości. Ogród przy domu pod Nr. 3 położonym, o jakim wyżej wzmiankowano, pomiędzy miedzami Kwiryna Cholewińskiego i Józefa Trzcińskiego, od domu po granicy Karwosieckiej, około prętów 60 długości, a 3 szerokości.

Do dóbr Łukoszyna Wielkiego należy las sosnowy w którym jest drzewo na kozły i łaty, graniczący z trzech stron z lasem Zągodzkim i Rokickim, a z czwartej z gruntami włościan wsi Dłużniewa, który pomiędzy dziedzicami cząstkowemi wsi Łukoszyna jest niedzielny, a używalność wspólna; rozległości ma około włóki jednej morgów dziesięć.

W dobrach Łukoszyn Wielki są dwa jeziora wspólne, tak całych dóbr Łukoszyn Wielki, jak niemniej Rokicie i Junoszyce, z prawem wspólnego łowienia ryb, oraz jeziorko nazwane Kociołek w lesie powyższym znajdujące się, także wspólne całej wsi Łukoszyna Wielkiego.

Włościanie uwłaszczeni mają przyznanego gruntu mórg 6, indemnizacja za nie dotąd nie podniesiona.

Pod zabudowaniami i podwórzem jest gruntu mniej więcej prętów kwadratowych 200 w nieużytach mniej więcej mórg 5.

Podatków z Łukoszyna Wielkiego lit. E. opłaca się w ogóle rocznie rsr. 340 kop $75\frac{1}{2}$ a zaległość wynosi rs. 106 kop. $96\frac{1}{2}$.

Obok domu głównego (pod pozycją 1 wymienionego) jest ogródek owocowy, w którym znajduje się drzewek owocowych około sztuk 35, oraz krzewy agrestu i porzeczek. Ogród ten ma rozległości około prętów kwadratowych 20, a przy nim jest sadzawka mała niezarybiona.

Bliższe szczegóły dóbr powyższych dotyczące, znajdują się w protokóle zajęcia, oraz w zbiorze objasnień i warunków licytacyjnych. które u Patrona Juljana Mejer i w Kancelarj Pisarza Trybunału Cywilnego w Płocku przejrzane być mogą.

Protokół zajęcia w kopiach doręczono: 1 Andrzejowi Radziłowskiemu Wójtowi gminy Brudzeń, do której wieś Łukoszyno Wielkie należy; 2) Ludwikowi Siniarskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Lipnie; 3) Bazylemu Goriaczkowskiemu Naczelnikowi Powiatu Lipnowskiego, na ręce dyżurnego Urzędnika Grabowskiego, pierwszemu w dniu 6 (18) Grudnia r. z., a dwom ostatnim w d. 7 (19) t. m. i r. przez woźnego Trybunału Cywilnego w Płocku Józefa Dziankowskiego.

Akt zajęcia dóbr Łukoszyno Wielkie lit. E. na subhastację wniesiono do księgi wieczystej tychże dóbr dnia 13 25) Marca r. b., a do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału utrzymywanej, dnia dzisiejszego.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, odbędzie się na audjencji Trybunału Cywilnego w Płocku o godzinie 10-tej z rana w dniu 29 Maja (10 Czerwca) 1869 r

Płock d. 25 Marca (6 Kwietnia) 1869 r.

Asesor Kolegialny, Bielski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Płocku.

Płock d. 25 Marca (6 Kwietnia) 1869 r.

Asesor Kolegialny, Bielski.

Po odbyciu przygotowawczego przysądzenia dóbr Łukoszyn wielki część lit. E. pod dniem 7 (19) Października 1869 r., wyrokiem Trybunału tutejszego z dnia 30 Grudnia (11 Stycznia) 1869/70 roku, termin do stanowczej sprzedaży tychże dóbr, wyznaczony został na dzień 20 Lutego (4 Marca) 1870 r. godzinę 10 z rana na audjencji Trybunału Cywilnego w Płocku, w którym to terminie licytacja rozpocznie się od sumy rs. 1,500 w czasie przygotowawczego przysądzenia postąpionej.

Płock d. 2 (14) Stycznia 1870 r.

Asesor Kolegjalny, Bielski.

N. D. 313. Podaje się do wiadomości, że wyrokiem Trybunału Cywilnego w Radomiu dnia 30 Listopada (12 Grudnia) 1867 r. zapadłym, na żądanie Adolfa Jabłonowskiego obywatela w dobrach Pradłach Okręgu Olkuskim Gubernji Kieleckiej, Barbary z Jabłonowskich Kochanowskiej wdowy, teraz nieżyjącej, po której spadek przeszedł na Jana Kochanowskiego właściciela dóbr Straszowej Woli, tamże w Okręgu Opoczyńskim Gubernji Radomskiej zamieszkałego i na nieletnią Zofję Walewską, której opiekunem przydanym jest tenże Kochanowski a opiekunem głównym Wincenty Walewski obywatel w Warszawie Nr. 1363*d*. zamieszkały, oraz Judyty z Jabłonowskich Bonieckiej wdowy w dobrach Winiarach Okręgu Sandomierskim Gubernji Radomskiej, Leontyny z Rudzkich Józefa Dobrzańskiego żony, czyli obojga małżonków Dobrzańskich w dobrach Dembe Okręgu Pułtuskim Gubernji Płockiej; Ludmiły z Rudzkich Kołaczkowskiej wdowy, obywatelki w dobrach Miedzno Okręgu Częstochowskim Gubernji Kaliskiej: Eugenji z Rudzkich Józefa Gorzechowskiego obywatela żony, czyli obojga małżonków Gorzechowskich w Kłonicach Okręgu Wieluńskim Gubernji Kaliskiej; Bolesławy z Gorzeńskich, Władysława Podczaskiego właściciela domu żony, czyli obojga małżonków Podczaskich w mieście Pinczowie Okręgu Szydłowskim Gubernji Kieleckiej i Edmunda Gorzeńskiego obywatela w dobrach Borowcu Okręgu Opoczyńskim Gubernji Radomskiej zamieszkałych, których obrońcą jest Leon Romanowski Patron w Radomiu, przeciwko Emilji z Baronów Rajskich po Romanie Jabłonowskim pozostałej wdowie, współwłaścicielce dóbr Gowarczowa w Warszawie Nr. 1599*a*. zamieszkałej, której Obrońcą jest Stanisław Przyłuski Patron w Radomiu, wystawione są na sprzedaż publiczną w drodze działów

DOBRA GOWARCZÓW,

z przyległościami i przynależytościami, położone w Okręgu i Powiecie Końskim Gubernji Radomskiej, o wiorst 8 od Końskich, składają się z folwarku Gowarczowa, obejmującego 29 budowl po większej części murowanych, w stanie średnim, lecz wystarczającym na potrzeby gospodarskie; osada Praga z opuszczonym budynkiem na browar i czworakiem; folwark Giełzów obejmującym budowl 12 w złym stanie; folwark Ludwinów obejmujący budowl murowanych 11 i folwark Michałów v. Barycz, obejmujący budowl murowanych 13, niemniej znajduje się 5 karczem po wsiach i trzy młyny, z których dochód wynosi rs. 172 kop. 50. Ogólna przestrzeń dóbr Gowarczowa wynosi morgów 7,639 prętów 112, na tem jednak ciążą służebności dla 20 wsi i dla miasta Gowarczowa pastwistka po gruntach dworskich. Lasu niema, tylko małe zarośla. Biegli ocenili te dobra na sumę rs. 59,205 kop. 14 i od tej sumy rozpocznie się licytacja, a gdyby nikt tej sumy nie postąpił, cena o $\frac{1}{3}$ część zniżona zostanie.

Zbiór objaśnień i warunków sprzedaży, znajduje się w kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego w Radomiu i u podpisanego Patrona.

Po odbyciu w dniu 22 Listopada (4 Grudnia) 1869 r. pierwszego ogłoszenia warunków, termin do drugiego ogłoszenia, a zarazem do przygotowawczego przysądzenia, oznaczony został na dzień 5 (17) Stycznia 1870 r. godzinę 3 po południu i odbędzie się w Trybunale Cywilnym w Radomiu. przed W. Antonim Jechalskim Delegowanzm Asesorem tegoż Trybunału.

Radom d. 22 Listopada (4 Grudnia) 1869 r.

Leon Romanowski, Patron.

Po odbyciu przygotowawczego przysądzenia, termin do stanowczej licytacji i ostatecznego przysądzenia oznaczony został na dzień 8 (20) Czerwca 1870 r. godzinę 3 po południu, i odbędzie się przed W. Antonim Jechalskim Asesorem w Trybunale Cywilnym w Radomiu.

Badom d. 5 (17) Stycznia 1870 r.

Leon Romanowski, Patron.

N. D. 338. Prawnie zajęte meble mahoniowe, jesionowe, sosnowe, fortepian palisandrowy, garderoba męzka, samowary, lampy i t. p. ruchomości w d. 14 (26) Stycznia o godzinie 9 i 10 rano na Sewerynowie i w dniu 9 (21) Stycznia r. b. o godzinie 9 pod trzema krzyżami o godz. 10 na starym mieście w Warszawie przez publiczną licytację sprzedane będą.

H. Kietliński Komornik.

N. D. 339. Prawnie zajęte ruchomości w egzekucji Sądowej, jako to: bielizna, garderoba damska, salopa futrem podbita, oraz moździerz, lustro i meble mahoniowe w dniu 9 (21) Stycznia r. b. o godzinie 11 z rana na placu przed trzema krzyżami; garnitur mebli dębowych w d. 12 (24) Stycznia r. b. o godzinie 10 z rana na tymże samym placu; lichtarze mosiężnę, pamiętnik, tałes, łóżka jesionowe, oraz stół i komoda jesionowe, w tymże samym dniu o godzinie 12 w południe na targu Grzybów; bryczki, brony, młockarnia, sieczkania, sanie, krowy, cielęta, spiżarnie, łóżka i stoły, w dniu 16 (28) b. m. i r. o godzinie 12 z rana na targu głównym na Pradze pod Warszawą, srebro stołowe, meble mahoniowe i jesionowe, zegary, lustra, samowar, moździerz, lampa i t. p. w dniu 16 (28) Stycznia r. b. o godzinie 11 z rana w rynku na Nowem mieście w Warszawie, przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

Warszawa d. 7 (19) Stycznia 1870 r.

A. *Gawryłow*, Komornik.

N. D. 340. W dniu 9 (21) Stycznia 1870 r. o godzinie 12 w południe na targu Muranów prawnie zajęte ruchomości, jako to: kasa żelazna, meble jesionowe, machoniowe, sosnowe, maszyna i t. p. w dniu 12 (24) b. m. i r. godz. 12 w południe na targu w rynku Starego miasta gardero ba i bielizna męzka, zegar, różne sprzęty, brzytwy, kapelusz, buty i t. p. przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

Pawłowski Komornik.

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego.—Za pozwoleniem Cenzury.